

മലങ്കര

വേദോപദേശപാഠാവലി

എട്ടാം പന്ത്രകം

1978

MALANKARA
LIBRARY

**മലങ്കര
വേദോപദേശപാഠാവലി**

എട്ടാം പുസ്തകം

(എട്ടാം സഹായകപാഠാവലി)

Approved by His Grace the Archbishop of Trivandrum.

(പ്രസാധകൻ

വെ. വെ. ഫാ. മത്തായി മലഞ്ചെറുവിൽ

1978

Printed at St. Mary's Press, Trivandrum.

വിജ്ഞാപി

സണ്ടേസ്കൂൾ എട്ടാം സ്റ്റാൻഡാർഡിലെ ഉപയോഗത്തിനായി എഴുതിയിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിൽ പഴയനിയമകഥകൾ പുതിയനിയമകഥകൾ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. പഴയനിയമകഥകളുടെയും പുതിയനിയമകഥകളുടെയും ഒടുവിൽ ചെറിയ അക്ഷരത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കുറിപ്പുകൾ അധ്യാപകർ വായിച്ചു് കഥയോടനുബന്ധിച്ചു് കൃതികളിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കണമെന്നല്ലാതെ കൃതികൾ ഇവ അതേപടി പഠിക്കണമെന്നു വിവക്ഷയില്ല. പാഠങ്ങൾ അല്പം ദീർഘങ്ങളാകയാൽ ഒരു പാഠം രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകൊണ്ടു് പഠിപ്പിച്ചാൽ മതിയാകും.

സണ്ടേസ്കൂൾ സമയം മൂന്നു പീരിയഡ് ആയിരിക്കണം. ഒന്നാം പീരിയഡിൽ എല്ലാ കൃതികളെയും ഒരുമിച്ചിരുത്തി പാട്ടു പാടിയിരിക്കണം. അതുകഴിഞ്ഞു് പ്രാർത്ഥന നടത്തിയ ശേഷം കൃതികൾ അവരവരുടെ ക്ലാസുകളിലേക്കു പോകണം. രണ്ടാം പീരിയഡിൽ P. O. C. പാഠപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കണം. മൂന്നാമത്തെ പീരിയഡിൽ പഴയനിയമകഥകളിൽ നിന്നോ പുതിയനിയമകഥകളിൽ നിന്നോ ക്രമമനുസരിച്ചു് പാഠം എടുക്കണം. അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ മണിഅടിക്കുമ്പോൾ അതതുക്ലാസിൽ വച്ചുതന്നെ പ്രാർത്ഥന നടത്തിയശേഷം കൃതികളെ പിരിച്ചുവിടാവുന്നതാണു്.

ഈ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കുന്നതിനു് ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലുമുള്ള പല പുസ്തകങ്ങൾ സഹായകരമായിതീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ പുസ്തകം പ്രസാധനം ചെയ്യുന്നതിനു സഹായിച്ച ഏവർക്കും കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

(പ്രസാധകൻ.

പഴയനിയമകഥകൾ

പാഠം 1

രൂഥ്

ന്യായാധിപൻമാരുടെ കാലത്തു് ബേത്ഘഹേം, യെഹൂദിയാ എന്നീ നാടുകളിൽ വലിയ ക്ഷാമമുണ്ടായി. ബേത്ഘഹേം ദേശവാസിയായ എലീമലേക്കു് എന്നൊരാൾ സ്വഭാര്യയായനയോമിയോടും, മഹ്ലോൻ, കില്യോൻ എന്ന പുത്രൻമാരോടുംകൂടി മോവാബു ദേശത്തു് പരദേശിയായി പാർപ്പാൻ പോയി.² മോവാബുദേശം വളരെ കോട്ടകൊത്തളങ്ങൾ ഉള്ളതും സൈന്യശക്തി ഉള്ളതുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഇസ്രായേല്യർക്കു് അവരെ ഭയമായിരുന്നു. ഇസ്രായേലിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു് മോവാബുവും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. എലീമലേക്കിന്റെ കാലശേഷം പുത്രൻമാർ മോവാബീരിൽനിന്നും വിവാഹം കഴിച്ചു.³ അവരിൽ ഒരുത്തിയുടെ പേർ “ഓർപ്പാ” എന്നും മററവളുടെ പേർ “രൂഥ്” എന്നുമായിരുന്നു. അവരുടെ ഭർത്താക്കൻമാർ ഇരുവരും മരിച്ചു. അവളുടെ മാതാവായ നയോമി സങ്കടത്തിൽ മുഴുകി. അവൾ ക്ഷാമം തീർന്നപ്പോൾ ബേത്ഘഹേമിലേക്കു പോകുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.⁴ മരുമക്കൾ ഇരുവരെയും വിളിച്ചു് അവരുടെ മാതൃവേനത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു⁵ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ഓർപ്പാ നയോമിയെ ചുംബിച്ചു് സ്വവേനത്തിലേക്കു മടങ്ങി. രൂഥാകളെ⁶ നയോമിയോടുകൂടെ ബേത്ഘഹേമിൽ വന്നു.

നയോമിയുടെ ഭർത്താവായിരുന്ന എലീമലേക്കിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ബോയസ് എന്നൊരു ധനികനുണ്ടായിരുന്നു. രൂഥും നയോമിയും ബേത്ഘഹേമിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ കൈയ്ത്തുകാലമായിരുന്നു. ഗത്യന്തരമില്ലായ്കയാൽ രൂഥ്, ബോയസിന്റെ⁷ വയ

ലിൽ കാലാ പെറുക്കുവാൻ പോയി.⁸ ബോയസിന്റെ വയലിൽനിന്നും കാലാ പെറുക്കി എടുക്കുന്നതിനു അവരക്കു ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിച്ചു. അവളുടെ കുടുംബസ്ഥിതിയും, രൂഥ് നയോമിയോടു കാണിച്ച വിശ്വസ്തതയും,⁹ ഗ്രഹിച്ചതിനാലാണു് ബോയസ് കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുത്തതു്¹⁰

ബോയസ് നയോമിയുടെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരനാകയാൽ അദ്ദേഹം രൂഥിനെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ബോയസ് “എന്നെക്കാൾ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരൻ നിനക്കുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹവുമായി ആലോചിക്കട്ടെ” എന്നു് പറഞ്ഞു.

അനന്തരം ബോയസ് ആ ചാർച്ചക്കാരനേയും ഇസ്രായേലിലെ മൂപ്പന്മാർെയും വരുത്തി. എലിമലേക്കു വിററ ആ നിലം ആ ചാർച്ചക്കാരൻ വീണ്ടെടുക്കാമെന്നും അല്ലാത്ത പക്ഷം പിന്നത്തെ ചാർച്ചക്കാരനായ താൻതന്നെ അതു വീണ്ടെടുക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അപ്രകാരം സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ ബോയസ് ആ നിലം വീണ്ടെടുത്തു് രൂഥിനേയും ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു.¹¹ ഇസ്രായേൽ മൂപ്പന്മാർ ബോയസിനെയും രൂഥിനേയും അനുഗ്രഹിച്ചു. നിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ റാഹേലിനെപ്പോലെയും ലേയായെപ്പോലെയുമായിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ സന്തതി “പാമാർ” യഹൂദിയായ്ക്കു പ്രസവിച്ച ഫാരേസിന്റെ ഭവനംപോലയാകട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു.

രൂഥ് ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. അപ്പോൾ നയോമി ആ കുഞ്ഞിനെ ഇരുകരങ്ങളിലുമെടുത്തു് മടിയിൽ കിടത്തി. അവരുടെ അയൽക്കാർ വന്നു് ആ കുട്ടിക്കു് ഓബേദ്യ് എന്നു പേരിട്ടു. ദാവീദിന്റെ പിതാവായ “യശ്ശായി” ഈ ഓബേദിന്റെ പുത്രനാണു്. ഇങ്ങനെ മോവാബുകാരിയായ രൂഥ്¹² ക്രിസ്തുവിന്റെ വംശാവലിയിൽ എണ്ണപ്പെടുവാനിടയായി.¹³

1. ബേത്'ലഹേമിൽ നിന്നും മോവാബു ദേശത്തിലേക്കു പോകുന്നമെങ്കിൽ യെറിഹോയിൽ എത്തി യോർദ്ദാൻ കടന്നു രൂബൻദേശത്തുകൂടെ ചെന്നു അർനോർ നദി കടന്നു ചാവുകൾ ലിന്റെ മറുകരയ്ക്കു എത്തണം. ഇതിന്നു ഏകദേശം 50 നാഴിക ദൂരമുണ്ടു്. മോവാബുകാർ ലോത്തിനെ മൂത്ത മകളുടെ മകനായ മോവാബിന്റെ സന്താനങ്ങളാണു്. (ഉ.പ. 19, 37)

2. ക്ഷാമമുണ്ടായപ്പോൾ എലീമലേക്കു വാഗ്ദത്തനാടു വിട്ടു മോവാബു ദേശത്തേക്കു പോയി. വിജാതീയദേശത്തേക്കു പോകാനിടയായെങ്കിലും എലീമലേക്കു തന്റെ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ല. നാം എവിടെപ്പോയാലും നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസം പാലിക്കണം.

3. എലീമലേക്കിന്റെ മക്കൾ രണ്ടു മോവാബു സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. എന്നാൽ "ഓർപ്പാ"യും "രൂമും" ഇസ്രായേലിന്റെ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ താത്പര്യമുള്ളവരായിരുന്നതിനാലാണു് അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചതു്. "നിന്റെ ദൈവം എന്റെ ദൈവം" എന്നു് രൂമു പറഞ്ഞു. (രൂമു 1,16) കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പാൻ വിസമ്മതിക്കാത്ത അകത്തോലിക്കരെ കത്തോലിക്കർക്കു വിവാഹം കഴിക്കാവുന്നതാണു്.

3. നായോമി എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'ആനന്ദവല്ലി' എന്നാകുന്നു. നായോമി ബേത്'ലഹേമിലേക്കു തിരിച്ചു വന്നു. പാപത്തിൽ വീഴുന്നവൻ അതിവേഗം അനുതപിച്ചു കുമ്പസാരം കഴിച്ചു തിരിച്ചു വരേണ്ടതാണു്. നായോമി മോവാബിലേക്കു പോയതിനെപ്പറ്റി അയ്യൂഷ് പര്യന്തം ദുഃഖിച്ചു. നിന്റെ പൂർവ്വ പാപത്തെക്കുറിച്ചു് നിനക്കു ദുഃഖമുണ്ടോ?

5. നായോമിയുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ പങ്കാളികളാകുവാൻ മരുമക്കളെ നായോമി സമ്മതിച്ചില്ല. എങ്കിലും നായോമിയുടെ സൽസ്വഭാവം കണ്ടു മരുമക്കൾ അവളെ വിട്ടുപിരിയുവാൻ മടിച്ചു. കത്തോലിക്കർ എല്ലാം അവരുടെ സത്യവിശ്വാസപ്രകാരം ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ലോകം മുഴുവൻ മുമ്പുതന്നെ കത്തോലിക്കാസഭയിലാകുമായിരുന്നു. ക്രിസ്തു ഉപദേശിക്കുന്നതു് "മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികൾ കണ്ടു് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പാകെ ശോഭിക്കട്ടെ" എന്നാകുന്നു. (മത്താ. 5,19)

6. രൂമു എന്നവാക്കിന്റെ അർത്ഥം (Comeliness) 'ഓമന' എന്നാകുന്നു.

7. ബോയസു യെറിഹോയിലെ റാഹാബിന്റെയും ശല് മോന്റെയും പുത്രനാണു്. (മത്താ. 1, 5)

8. ബോയസിന്റെ വയലിൽ കലാ പെറുക്കാൻ രൂഥ് പോ യത്ത് ദൈവനടത്തിപ്പാലായിരുന്നു. രൂഥിന്റെ സൽസ്വഭാവ ഞ്ഞയും ദൈവക്േതിയെയും താനുമായുള്ള ചാർച്ചയെയും മറ്റും പഠി ബോയസ് കേരക്കുന്നതിനും അവർ തമ്മിലുള്ള ബാൻഡ വം നടക്കുന്നതിനും അത് ഹേതുവായിത്തീർന്നു.

9. രൂഥ് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതിനാൽ നാടും വീടും വിട്ട് അമ്മായിയമ്മയോടു കൂടെ പോയി. അവൾ സ്വീകരിച്ച സത്യവിശ്വാസം ഉള്ളവരുടെ ഇടയിൽ പാർക്കുകയാണു നല്ലത് എന്ന് അവൾ കണ്ടു. രൂഥ് താഴ്മക്കും അനുസരണത്തിനും സൽബുദ്ധിയ്ക്കും വിളനിലമായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യനിവാരണാർത്ഥം കാലാ പെറുക്കാൻ പോലും അവൾ മടിച്ചില്ല. രൂഥിനെപ്പോ ലെയുള്ള മക്കളെ ലഭിക്കുന്ന ഭവനം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാണ്.

10. രൂഥ് കാലാപെറുക്കിയും മറ്റു വേല ചെയ്തും അ മ്മായിയമ്മയെ സംരക്ഷിച്ചു. അങ്ങനെ അവൾ മാതാപിതാക്കൻ മാരെ ബഹുമാനിക്കണമെന്നുള്ള കല്പന നിവർത്തിച്ചു. നിങ്ങ ളെല്ലാവരും മാതാപിതാക്കൻമാരെ അനുസരിക്കുകയും, ബഹുമാ നിക്കുകയും ഒടുവിൽ അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യുമോ?

11. രൂഥ് ഉൽസാഹമുള്ളവളായിരുന്നു; മടിയായിരുന്നില്ല. മടി വലിയ പാപമാണ്. അത് ലജ്ജയെയും അപമാനങ്ങ യും വിളിച്ചുവരുത്തും. രൂഥ് സൗമ്യവതിയും നിർമ്മലയും ആയിരുന്നു. പട്ടണം മുഴുവനും അവളെ സ്തുതിച്ചു. അവ ളുടെ സ്വഭാവഗുണത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായി അവൾക്ക് അനു രൂപനായ ഒരു മകനെ ലഭിച്ചു. അവൾ ദാവീദിന്റേയും ക്രിസ് തുവിന്റേയും വലിയ വല്ലഭയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ബോയസ് അയൽക്കാരെ സ്നേഹിക്കുകയും നിർദ്ദയനർമാ രിൽ അനുകമ്പ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. നിർദ്ദയനത്വം വക വയ്ക്കാതെ രൂഥിനോടുകൂടിയായി വർത്തിച്ചു. ബോയസിന്റെ സൽസ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായി അനുരൂപനായ ഒരു ഭാര്യ യെ ദൈവം കൊടുത്തു. അവരുടെ വിവാഹത്തെ ദൈവം അനു ഗ്രഹിച്ചു. ബോയസ് ക്രിസ്തുവിന്റേയും വലിയ വല്ലഭ്യ നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

12) രൂഥ്, പുറജാതിയിൽ നിന്നുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ മാതൃകയാണ്. രൂഥ് വിജാതിയിൽ ജനിച്ചു എങ്കിലും ഇസ്രാ യേലിന്റെ അവകാശവും അനുഗ്രഹവും അനുഭവിക്കാനിടയായി.

13) ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഗുണം അവന്റെ സമ്പത്തിലല്ല സ്വ ഭാവത്തിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ദൈവം നോക്കുന്നത് പുറമല്ല. പിന്നയോ ഹൃദയമാണ്. സത്യവിശ്വാസവും ദൈവ കേതിയുമില്ലാത്തവനാണ് സാക്ഷാൽ നിർദ്ദയൻ.

പാഠം 2

ശാമുവേൽ

(1 ശമ. 1 മുതൽ 7 വരെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ)

ഇസ്രായേലുരുടെ ആചാര്യനായ ഏലി ന്യായാധിപതി ആയിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ എൽക്കാന എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷനും അയാൾക്കു് ഹന്നാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ഭാര്യയുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ നല്ല ദൈവഭക്തരായിരുന്നു. ആണ്ടുതോറും അവർ ശീലോവിലെ ദൈവാലയത്തിൽ പോയി നേർച്ച കഴിച്ചുവന്നു. ഹന്നാക്കു് മക്കളില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഒരു പുത്രനെ ലഭിക്കുന്ന പക്ഷം അവനെ യഹോവയ്ക്കു് പ്രതിഷ്ഠിക്കുമെന്നു് നേർച്ച നേർന്നിരുന്നു. ആ നേർച്ചപ്രകാരം അവൾക്കു് ഒരു പുത്രനുണ്ടായി³. അവനു ശമുവേൽ എന്നു് പേരിട്ടു. ശമുവേലിനു് മൂന്നു വയസു പ്രായമായപ്പോൾ അവനെ ദൈവാലയത്തിലേക്കയച്ചു⁴. അദ്ദേഹം സഭയിൻകൂടാരത്തിൽ ഏലിയോടു കൂടെ താമസിച്ചു് ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവന്നു⁵.

ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ യഹോവ ശമുവേലിനെ വിളിച്ചു. വിളിച്ചതു് ഏലിയായിരിക്കുമെന്നു കരുതി ശമുവേൽ എഴുന്നേറ്റുചെന്നു⁶ “എന്നെ വിളിച്ചതെന്തിനു്?” എന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. “ഞാൻ വിളിച്ചില്ല. നീ പോയി കിടന്നുകൊള്ളുക” എന്നു ഏലി പറഞ്ഞു. രണ്ടാമതും ഒരു വിളി കേട്ടു. അപ്പോഴും ശമുവേൽ എഴുന്നേറ്റു് ഏലിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു “എന്നെ വിളിച്ചതെന്തിനു്?” എന്നു ചോദിച്ചു. “ഞാൻ വിളിച്ചില്ല. ഇനിയും വിളിക്കുമെങ്കിൽ “കല്പിക്കണമെ, അങ്ങേ ദാസൻ കേൾക്കുന്നു എന്നു പറക” എന്നു പറഞ്ഞു⁷. ശമുവേൽ കിടന്നുറങ്ങിയപ്പോൾ പിന്നെയും വിളി ഉണ്ടായി. ഏലി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുപോലെ “കർത്താവേ ഇതാ ഞാൻ,

കല്പിക്കണമേ, അങ്ങേ ദാസൻ കേൾക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. യഹോവ ശമുവേലിനോടു "ഏലിയുടെ പുത്രൻമാരുടെ അകൃത്യങ്ങൾ വളരെയായിരിക്കുന്നു. ഇനിയും ഞാനതു ബലികൊണ്ടോ, കാഴ്ചകൊണ്ടോ ക്ഷമിക്കയില്ല. ഞാൻ ആ ഭവനത്തെ എന്നേക്കുമായി ശിക്ഷിക്കു വിധിക്കും" എന്നു കല്പിച്ചു. പ്രഭാതത്തിൽ ഏലിവിവരമെല്ലാം ശമുവേലിനോടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ ദുഃഖിതനായി, "ദൈവഹിതം പോലെ നടക്കട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു. ഏലിയുടെ പുത്രൻമാരോ ദൈവാലയത്തിൽ ബലിക്കായി കൊണ്ടുവരുന്ന മാംസം കവർന്നു. ശുശ്രൂഷിണികളെയും അശുദ്യമാക്കി.⁸ (1ശമു. 2, 22, 29)

അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു ഇസ്രായേലിനോടു ഫലസ്ത്യർ യുദ്ധത്തിനു വന്നു. എബെൻ-എസേറിൽവെച്ചു രണ്ടു സൈന്യവും തമ്മിൽ യുദ്ധം ചെയ്തു. യുദ്ധം ജയിക്കുന്ന മട്ടു കണ്ടില്ല. അതിനാൽ ഏലിയുടെ മക്കൾ ചെയ്ത യഹോവയുടെ പെട്ടകം എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. എങ്കിലും ആ യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചു ഏലിയുടെ പുത്രൻമാരുടെ മൂപ്പതിനായി രംപേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു.⁹ യഹോവയുടെ പെട്ടകവും ഫലസ്ത്യർ കൈക്കലാക്കി. ശീലോവും പിടിക്കപ്പെട്ടു. അതിലെ നിവാസികളെ എല്ലാം കൊല്ലുകയും അവിടം ചുട്ടു ഭസ്മമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വാർത്തകേട്ടു പട്ടണവാതിൽക്കൽ വെച്ചു ഏലി പുറകോട്ടു വീണു പിടലി ഒടിഞ്ഞു മരിച്ചു.¹⁰

ഫലസ്ത്യർ യഹോവയുടെ പെട്ടകം ദാഹോൻ ദേവന്റെ അമ്പലത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നുവെച്ചു. പിറന്നാൾ പ്രഭാതത്തിൽ നോക്കിയപ്പോൾ ദേവൻ യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കവിണുവീണുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ഫലസ്ത്യർ ദാഹോനെ എടുത്തു വീണ്ടും തൽസ്ഥാനത്തു നിറുത്തി. പിറന്നാൾ നോക്കിയപ്പോഴും ദാഹോൻ യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വീണുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ദാഹോന്റെ തല

യും കൈപ്പത്തിയും മുറിഞ്ഞു വേർപെട്ടുപോയിരുന്നൂ. ഫലസ്ത്യർ ഇതുകണ്ടു് (മേിച്ചുപോയി. തന്നെയല്ല, ആ സ്ഥലവാസികൾക്കെല്ലാം മൂലക്കുരു പിടിപെടുകയും വയലുകളെല്ലാം എലികളെക്കൊണ്ടു് നിറയുകയും പട്ടണം പകർച്ചവ്യാധികളെക്കൊണ്ടു് നശിക്കയും ചെയ്തു.

അതിനാൽ യഹോവയുടെ പെട്ടകം അവർ 'ഗാധി' ലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അതു് അവുടെ ഏഴുമാസമിരുന്നു. അവർക്കു് വളരെ ഉപദ്രവമുണ്ടായപ്പോൾ ജോതിശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരെ വരുത്തി ആലോചിച്ചു. ഫലസ്ത്യപ്രഭുക്കൻമാരുടെ എണ്ണപ്രകാരംപൊന്നുകൊണ്ടു അഞ്ചു മൂലക്കുരുവിനെയും അഞ്ചു എലികളെയും ഉണ്ടാക്കി ഒരു ചെല്ലത്തിൽവെച്ചു് അതും യഹോവയുടെ പെട്ടകവും ഒരു പുതിയ വണ്ടിയിൽ കയറ്റി നുകം വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത രണ്ടു കറവപ്പശുക്കളെ കെട്ടിവിട്ടു. അവയുടെ കിടാക്കളെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഫലസ്ത്യപ്രഭുക്കൻമാർ ബേത്ശേമിന്റെ അത്യന്തിവരെ അകമ്പടി പോയി. വണ്ടി യോശുവായുടെ വയലിനരികെ ചെന്നുനിന്നു. പുരോഹിതൻമാർ വണ്ടി പൊളിച്ചു തീ കൂട്ടി പശുക്കളെ രണ്ടിനെയും യഹോവയ്ക്കായി ബലികഴിച്ചു. ഫലസ്ത്യർ എക്രോനിലേക്കു് മടങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു.

വയലിൽ കോയ്തുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന ബേത്ശേമൈശുകാർ ഓടിവന്നു ഒരുക്കവും ഭക്തിയും കൂടാതെ പെട്ടിയിലേക്കു് എത്തിനോക്കി. അവരിൽ വളരെപ്പേർ അപ്പോൾ തന്നെ മരിച്ചുപോയി¹¹. അവർ പെട്ടകമെടുത്തു കിര്യത്തുയെയായിമിൽ അമിനാദാബിന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നു പൂജിച്ചുവയ്ക്കുകയും അയാളുടെ മകനായ എലയാസറിനെ പുരോഹിതനാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ യഹോവയുടെ പെട്ടകം അൻപതു വർഷം കിര്യത്തുയെയായിമിൽ ഇരുന്നു¹².

ശമുവേലിനെ അടുത്ത ന്യായാധിപതിയായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. ശമുവേൽ ജനങ്ങളെയെല്ലാം വരു

ത്തി അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെല്ലാം അവരെ മനസ്സിലാക്കി. ജനങ്ങൾ ഉപവസിച്ചു കുറ്റങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞതു. ദൈവം ക്ഷമിക്കുകയും ഫലസ്ത്യരുടെ മേൽ അവർക്കു വിജയം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. വളരെക്കാലത്തേക്കു് ഇസ്രായേൽ സമാധാനമായി വർത്തിച്ചു¹³.

1. ശീലോ യേശുവായുടെ കാലം മുതൽ ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ആരാധനസ്ഥലമായിരുന്നു. സഭയിൻകൂടാരമിരുന്നതു് അവിടെയായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അതു മിസ്പെയിലേക്കും ബഥേലിലേക്കും മാറിയിട്ടുണ്ടു്.

2. ഞാൻ അവനെ യഹോവയ്ക്കു പ്രതിഷ്ഠിക്കുമെന്നു പറയുന്നതിൽ നിന്നു തന്നെ ദൈവവേല ചെയ്യുന്ന ഒരു മകനെ കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു എന്നാ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതു് എന്നു തെളിയുന്നു. ദൈവമഹത്വത്തിനുതക്കുന്ന ദാനങ്ങൾക്കായിട്ടു വേണം നാം പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ.

3. എന്നായ്ക്കു സങ്കടമുണ്ടാറപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. സങ്കടമുണ്ടാകുമ്പോൾ നാം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം. നിങ്ങളിലൊരുവൻ ദുഃഖത്തിലാകുന്നെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ(യക്കോ. 5, 13)

4. ശമുവേൽ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'ദൈവദത്തൻ' എന്നാണു്. ഇസ്രായേൽ സ്ത്രീകൾ സാധാരണ മൂന്നുവയസുവരെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ മൂലകുടിപ്പിക്കും. മൂലകുടി മാറിയ ഉടനെ ശമുവേലിനെ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ ആയുഷ്പര്യന്തം വേല ചെയ്തു ജീവിക്കുവാനായി സ്വമാതാവു വിട്ടു.

എന്നാ നേർച്ച നിവർത്തിച്ചു. ശമുവേൽ കൂടെത്താമസിക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും നേർച്ചപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ ദൈവാലയത്തിലാക്കി. ന്യായമായ നേർച്ചകൾ നാം നിറവേറണം. ന്യായമല്ലാത്ത നേർച്ചകൾ നേരരുതു്. അങ്ങനെ നേർന്നാൽ അതു പാലിപ്പാൻ നമുക്കു കടമയില്ല.

5. ഏലിയുടെ മക്കളുടെ ദുഷ്ടത ശമുവേൽ അനുകരിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ട വേലകളെല്ലാം താൽപര്യത്തോടുകൂടെ ചെയ്തു. ശമുവേൽ ഏലിയോടു അനുസരണമുള്ളവനായിരുന്നു. ഏലിയുടെ മക്കൾ അനുസരണമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. നീ ചീത്ത കുട്ടികളെയോ നല്ല കുട്ടികളെയോ കണ്ടുപഠിക്കുന്നതു്?

6. എത്ര ഉറക്കത്തിൽ വിളിച്ചാലും ശമുവേൽ ഉൽസാഹത്തോടുകൂടെ എഴുന്നേൽക്കുമായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു് അത്രയും ഉൽസാഹമുണ്ടോ?

7. ഏലി ചോദിച്ചപ്പോൾ ശമുവേൽ സത്യമൊക്കെയും പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ മേൽ അധികാരമുള്ളവർ ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങളും സത്യംതന്നെ പറയണം.

8. ഏലിയുടെ മക്കൾ ദൈവാലയത്തിൽ അഭക്തിയായി പെരുമാറി. വിശുദ്ധ സ്ഥലം അശുദ്ധമാക്കി. സമാഗമന കൂടാരം അത്രയ്ക്കു ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നെങ്കിൽ കത്തോലിക്കാപ്പള്ളി അതിൽ എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠം. ക്രിസ്തു വി. കുർബാനയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലമാണല്ലോ അത്. അവിടെ ചിരിക്കയും കളിക്കയും അഗണ്യമായി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. (1 ശമു. 22, 34)

9. ഏലിയുടെ മക്കൾക്കു വന്ന കാഠിന്യം നോക്കുക. നാം അനുസരിക്കേണ്ടവരെ അനുസരിക്കാതെ ജീവിച്ചാൽ അതു പോലെ സംഭവിക്കും.

അനുതാപം കൂടാതെ കൃപ ലഭിക്കയില്ല. യഹോവയുടെ പെട്ടകമുണ്ടെങ്കിൽ കൃപ ലഭിക്കുമെന്നു അവർ കരുതി. പെട്ടകത്തിൽ എഴുതിവെച്ചിരുന്ന പത്തു കല്പനകൾ അവർ അനുസരിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ കൃപ ലഭിച്ചില്ല. പെട്ടകവും ശത്രുക്കളാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടു.

ശമുവേലിനും ഏലിയുടെ മക്കൾക്കും ഒരുപോലെ കൃപ ലഭിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇരുകൂട്ടരും ദൈവാലയത്തിൽ വളർത്തപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ലഭ്യമായ കൃപയ്ക്കൊത്തവണ്ണം ഏലിയുടെ മക്കൾ ജീവിച്ചില്ല. ശമുവേൽ കൃപയ്ക്കു തക്കവണ്ണം ജീവിച്ചു. ഏലിയുടെ മക്കൾക്കു കൃപയും സ്വജീവനും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ശമുവേലിനാകട്ടെ ദൈവാനുഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെ വാഴിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. നീ കൃപയ്ക്കു തക്കവണ്ണം ജീവിക്കുന്നുവോ?

19. ഏലി നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. യഹോവയുടെ പെട്ടകം ഫലസ്തർ അപഹരിച്ച വാർത്തയായിരുന്നു സ്വപുത്രൻമാരുടെ മരണവാർത്തയെക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിനു അധികം ദുഃഖകരം. അദ്ദേഹം മക്കളെ നല്ലവരായി വളർത്തിയില്ല. ചെറുപ്പത്തിലെ അവരെ ശാസിച്ചും ശിക്ഷിച്ചും ദൈവഭക്തിയിൽ വളർത്തേണ്ടിയിരുന്നു. പ്രായമാകുമ്പോൾ നന്നാകുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രായമായപ്പോൾ അവർ ഒരിക്കലും കീഴ്പ്പെടുത്തവരായിത്തീരുകയാണുണ്ടായത്.

ഏലി യഹോവയുടെ പെട്ടകം പിടിക്കപ്പെട്ട വാർത്ത കേട്ടു് ദുഃഖിതനായി മരിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിത്യരക്ഷയ്ക്കു തക്ക വര പ്രസാദമുള്ള ആളായി മരിച്ചു എന്നും, മക്കളെ നല്ലവരായി വളർത്താത്തതിനാൽമാത്രം ഈ താൽക്കാലികശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രവാ

നായതാണെന്നും നമുക്കു ന്യായമായി അനുമാനിക്കാവുന്നതാണു്.

11. കിര്യത്തുയെയാരി., ഇസ്രായേൽ അവിടെ ചെല്ലുന്നതിനു മുമ്പു് അതു ബാലിന്റെ ഒരു ആരാധനാസംഘമായിരുന്നു. യഹോവയുടെ പെട്ടകം അവിടെ ചെന്നതോടുകൂടി അതു് ഇസ്രായേലിന്റെ ഒരു തീർത്ഥാടനസംഘമായിത്തീർന്നു. യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിൽ അകേ്തിയായി നോക്കിയതിനാൽ വളരെപ്പേർ മരിച്ചുപോയി. യഹോവയുടെ പെട്ടകം ക്രിസ്തുവിന്റെയും മാതാവിന്റെയും ഒരു മുൻമാതൃകയായിരുന്നു. പെട്ടകത്തോടു അകേ്തിയായി പെരുമാറിയവർക്കു വന്ന ശിക്ഷ വലിയതെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനോടും മാതാവിനോടും കേ്തിയില്ലാതെ പെരുമാറുന്നവരുടെ സ്മിതി എത്രയോ അധികം മോശമായിരിക്കും. (സംഖ്യ 4, 20)

12. യഹോവയുടെ പെട്ടകം വിഗ്രഹാരാധനക്കാരുടെ ഇടയിൽ പകർച്ചവ്യാധിയും നാശവും വരുത്തി. അബീനാദാബിന്റെ ഭവനക്കാർക്കോ യഹോവയുടെ പെട്ടകം അനുഗ്രഹകരമായിരുന്നു. അനുതാപിക്കു് വി. കുർബാന വളരെ അനുഗ്രഹപ്രദമായിരിക്കും. എന്നാൽ അകേ്തർക്കാവട്ടെ അതു് നാശഹേതുകവും മരണകരവുമായിരിക്കും.

13. ന്യായാധിപതികാരുടെ പുസ്തകം എഴുതിയതു് ശമുവേൽ ആണെന്നാണു് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം.

പാഠം 3

ഇസ്രായേലിലെ ഒന്നാമത്തെ രാജാവായ ശമുവേൽ

(1 ശമുവേൽ 8 മുതൽ 15 വരെ)

ശമുവേൽ ദീർഘദർശി വ്യഭാസനായപ്പോൾ സ്വപുത്രൻമാരെ പിന്നത്തെ ന്യായാധിപൻമാരാക്കി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ അവർ ദുരാഗ്രഹം മൂലം കൈക്കൂലിവാങ്ങി ന്യായം മറച്ചുവന്നു. അതിനാൽ ജനങ്ങൾ അവരെ നിശ്ശേഷം വെറുത്തു¹. തങ്ങൾക്കു് ഒരു രാജാവിനെ വാഴിച്ചുതരണമെന്നു് ശമുവേലിനോടവർ അഭ്യർ

ത്ഥിമിച്ചു. ദൈവം ഒഴികെ വേറൊരു രാജാവു ആവശ്യമില്ലെന്നായിരുന്നു ശമുവേലിന്റെ മറുപടി². എങ്കിലും ജനങ്ങൾ അതു സമ്മതിച്ചില്ല. ദൈവം അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഒരു രാജാവിനെ കൊടുക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു.

ബെന്യാം ഗോത്രക്കാരനായ കീശിന്റെ പുത്രൻ ശൗൽ എന്നൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വലിയ ധീരനും സുന്ദരനുമായിരുന്നു. കീശിന്റെ ഒരു കഴുത ഒരു ദിവസം കാണാതെ പോയി. അതിനെ തേടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ ശൗലിനെ അയച്ചു. ഏദോമ്യനായ ദോയേഗ് എന്നൊരുവനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ശൗൽ മൂന്നു ദിവസം തെരഞ്ഞിട്ടും കഴുതയെ കണ്ടില്ല³. അതിനാൽ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിക്കാരനായ ശമുവേലിനെ കണ്ടു ചോദിപ്പാൻ റാമ്മായിൽ ചെന്നു. ശൗൽ ചെല്ലുന്നതിന്റെ തലേദിവസം യഹോവയുടെ വെളിപാടു ശമുവേലിനു ഉണ്ടായി, 'നാളെ ബെന്യാംഗോത്രക്കാരനായ ഒരാൾ വരും. അദ്ദേഹത്തെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യണം.' എന്നു കൽപിച്ചു. അതിനാൽ ശൗൽ ചെന്നപ്പോൾ ശമുവേൽ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചുകൂടെ താമസിപ്പിച്ചു. കാണാതെ പോയ കഴുതയെ കണ്ടുകിട്ടിയ വിവരം പറഞ്ഞു ശൗലിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. പിറേ ദിവസം അവർ ഒരുമിച്ചു യാത്രയായി. പട്ടണത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കു വന്നപ്പോൾ ശമുവേൽ ഒരു കുപ്പി വിശുദ്ധ തൈലമെടുത്തു⁴ ശൗലിന്റെ ശിരസിൽ ഒഴിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്തു⁵. ശൗൽ പോകുന്ന വഴിക്കു എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളതും ശമുവേൽ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്നു. ശൗൽ വിടവാങ്ങി യാത്രയായി.

ശൗൽ റാഹേലിന്റെ ശവകുടീരത്തിനു സമീപം എത്തിയപ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്നും രണ്ടുപേർ വന്നു, 'കഴുതയെ കണ്ടുകിട്ടി. പിതാവു അങ്ങയെ നോക്കി അക്ഷമനായിരിക്കുകയാണു' എന്നു അറിയിച്ചു. അല്പം കൂടി മുൻപോട്ടു ചെന്നപ്പോൾ താബോർ മരു

ഭൂമിയിൽവെച്ചു മൂന്നുപേർ അദ്ദേഹത്തെ എതിരേറ്റു. അവരിൽ ഒരുവൻ മൂന്നു ആടും, രണ്ടാമൻ മൂന്നു അപ്പവും, മൂന്നാമൻ ഒരുകുപ്പി വീഞ്ഞും കൊണ്ടുവന്നു. അവർ അതിൽ ഒരു ഓഹരി ശൗലിനു കൊടുത്തു. അതും വാങ്ങി കുറെദൂരം ചെന്നപ്പോൾ ദീർഘദർശിമാരുടെ ഒരു കൂട്ടം ശൗലിനെ എതിരേറ്റു ദീർഘദർശനങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു ശൗലിനും വന്നു. ശൗലും ദീർഘദർശനം പറഞ്ഞു. ഇതു കണ്ടു “ശൗലും ദീർഘദർശിമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായോ?” എന്നു ഒരുവൻ ചോദിച്ചു. അതു ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലായി തീർന്നു.⁶

ശമുവേൽ ജനത്തെ മിസ്രാപ്പേയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവിടെവെച്ചു ശൗലിനെ രാജാവായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു.⁷ രാജ്യംഭരിക്കുവാനുള്ള നിയമങ്ങളും ശമുവേൽ ഒരു പുസ്തകത്തിലെഴുതി കൊടുത്തു. “രാജാവേ, ജയ, ജയ” എന്നു ജനങ്ങൾ ആർത്തുവിളിച്ചു. അപ്പോൾ ശൗലിനു 30 വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ ശൗൽ കാലാന്തരത്തിൽ ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുന്ന ആളായിട്ടാണു തീർന്നതു്. ഒരിക്കൽ ഫലസ്ത്യരോടു യുദ്ധത്തിനു പോകുമ്പോൾ ബലികഴിക്കുവാനായി ശമുവേലിനെ കാത്തു ശൗൽ ഏഴുദിവസം ഗിൽഗാലിൽ താമസിച്ചു. കാണായ്കയാൽ ശൗൽ തന്നെ ആ ബലി അർപ്പിച്ചു. ഉടനെ ദീർഘദർശി വന്നു അധികാരമില്ലാതെ ധൃതിയായി ഈ കർമ്മം നടത്തിയതിനു ശൗലിനെ ശാസിച്ചു. രാജത്വം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും എടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയിച്ചു.⁸

(1 ശമു. 13, 9)

ഫലസ്ത്യർ ഇസ്രായേലിനു എതിരായി പാളയമിറങ്ങി. അപ്പോൾ ശൗലിന്റെ മകനായ യോനാഥാൻ തന്റെ ആയുധവാഹകനുമായി നദി നീന്തികയറി അവരോടു യുദ്ധത്തിനു ചെന്നു. 20 ഫലസ്ത്യരെ കൊന്നിട്ടു. അതു കേട്ടു ശൗലും പട്ടാളവും പുറകെ ചെന്നു യുദ്ധം ചെയ്തു. യുദ്ധം ജയിച്ചു മടങ്ങുന്നതുവരെ

ആരും ഒന്നും കേഷിക്കുകയില്ല എന്നു ശൗൽ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞു. യോനാഥാൻ ഇതറിയാതെ വഴിക്കുകിട്ടിയ അല്പം തേൻ കുടിച്ചു. ശൗൽ ഇതറിഞ്ഞു യോനാഥാനെ കൊല്ലുവാൻ ഒരുങ്ങി. എന്നാൽ യോനാഥാൻ നടത്തിയ വിജയകരമായ യുദ്ധത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം കൊണ്ടു ജനം അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. യഹോവ യോനാഥാനു അനുകൂലമാണെന്നറിഞ്ഞു, പിന്നെ ശൗൽ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലാനുദ്യമിച്ചില്ല. (1 ശമു. 14, 45)

വേറൊരു സമയം അമാലേഖ്യരുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അവരെയും അവരുടെ ആടുമാടുകളെയും മുഴുവനായി സംഹരിക്കണമെന്നു യഹോവ കല്പിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ശൗൽ വിജയി ആയപ്പോൾ അവരുടെരാജാവായ ആഗാഗിയെയും അവരുടെ മൃഗങ്ങളിൽ നല്ലവയെയും ജീവനോടു രക്ഷിച്ചു. യഹോവായ്ക്കു ബലികഴിക്കാനായിട്ടാണു് മൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുപോന്നതെന്നായിരുന്നു ശൗലിന്റെ സമാധാനം. എന്നാൽ ശമുവേൽ വന്നു ശൗലിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും “അനുസരണം ബലിയെക്കാളും ചെവിക്കൊള്ളുന്നതു മുട്ടാടുകളുടെ കൊഴുപ്പിനെക്കാളും നല്ലതാകുന്നു” എന്നു് പറകയും ചെയ്തു.⁹ ടീർഘദർശി പോകുവാനായി പിൻതിരിഞ്ഞപ്പോൾ ശൗൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉടുപ്പിനു കയറി പിടിക്കുകയും അതു വലിഞ്ഞു കീറിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ശമുവേൽ “ഇതുപോലെ അവിടത്തെ രാജത്വവും അങ്ങിൽനിന്നു വേർപെടുത്തപ്പെടു്” മെന്നു പറഞ്ഞു.¹⁰ ഇതിനുശേഷം അവർ തമ്മിൽ മരണംവരുകണ്ടിട്ടില്ല.¹¹ (1 ശമു. 16, 35)

-
1. ശമുവേൽ തന്റെ മക്കളെ നല്ലനിലയിൽ ആക്കുവാൻ യത്നിച്ചിട്ടും അവർക്കു അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായില്ല. ദുസ്വഭാവം ശീലിച്ചാൽ അതു നമ്മെ അധഃപതിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.
  2. രാജാവിനെ വാഴിച്ചാൽ ദൈവത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനെ ജനങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുകമെന്നായിരുന്നു ടീർഘദർശിയുടെ ഭയം.
  3. ജ്ഞാനദൃഷ്ടിക്കാരനെന്നു പറഞ്ഞാൽ രഹസ്യസംഗതികളും വരുവാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളും ദൈവശക്തിയാലറിയാവുന്നവെന്നർത്ഥം.

കഴുതയെ കാണാതെ പോയതും ശൗൽ തിരക്കി പുറപ്പെട്ടതും ശമുവേലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നതും ശമുവേൽ ശൗലിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തതും എല്ലാം ദൈവനടത്തിപ്പായിരുന്നു. ഇതേവരെയുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ ഘട്ടവും ദൈവം നടത്തിച്ചതാണു്. നാം ദൈവത്തെ സേവിക്കയും പാപംചെയ്യാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ ദൈവത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം പരിപൂർണ്ണമായി നമുക്കു ലഭിക്കും.

4. എണ്ണ ശരീരത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കയും മാർദ്ദവപ്പെടുത്തുകയും സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രസാദവരം നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ പ്രശോഭിപ്പിക്കയും മാർദ്ദവപ്പെടുത്തുകയും സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പഴയ നിയമകാലത്തു് ദീർഘദർശിമാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും രാജാക്കന്മാരെയും അഭിഷേകം ചെയ്യുമ്പോൾ കർമ്മസാധനമായി വിശുദ്ധതൈലം ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. (രാജാ. 19, 16) പുതിയനിയമ കാലത്തു് സ്ഥിരീകരണ കൂദാശയിൽ മൂറോൻ എന്ന വിശുദ്ധ തൈലമാണു കൂദാശ സാധനമായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. മാമോദീസാ മൂക്കുന്നതിനു മുമ്പു വിശുദ്ധ സൈത്തുകൊണ്ടു് സ്നാനാർത്ഥിയെ മുദ്രകുത്തുന്നു.

5. അപ്പന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം ശൗൽ കഴുതയെ അന്വേഷിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ശൗലിനു കഴുതയ്ക്കു പകരം രാജത്വം ലഭിച്ചു. വേലക്കാർ കഴുതയെ അന്വേഷിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു സ്വപിതാവിനെ അനുസരിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ ശൗലിനു രാജത്വം നഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നു. അനുസരണം അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണു്. നിനക്കനുസരണമുണ്ടോ?

6. ശൗലിന്റെ തൈലാഭിഷേകം അദ്ദേഹത്തെ രാജാവായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്ന കർമ്മമായിരുന്നു. ആ ബാഹ്യകർമ്മത്തോടുകൂടെ ആഭ്യന്തര കൃപയും ലഭിച്ചതായി അദ്ദേഹം ദീർഘദർശനം പറയുന്നതിൽനിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു.

7. ഒരു രാജാവിനെ വാഴിക്കുന്നതു ഒരു പൊതുക്കാര്യമാണു്. അതു് പരസ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതാണു്. അതിനാലായിരുന്നു ജനത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ശൗലിനെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്ത വിവരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതു്. ഒരാൾക്കു പൗരോഹിത്യം കൊടുക്കുന്നതും പരസ്യമായി ചെയ്യേണ്ട ഒരു കർമ്മമാണു്.

8. ശൗൽ നല്ലവനായിരുന്നപ്പോൾ പല ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്നു. ശൗൽ ദൈവത്തെ മറന്നപ്പോൾ ദൈവകൃപകളിൽ കുറവുള്ളവനായിത്തീർന്നു.

9. ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നതാണു് സാക്ഷാൽ ബലി. നമ്മുടെ സ്വേച്ഛയെ നാം ദൈവിക അനുസരണമൂലം ബലികഴിക്കുന്നു. ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ബലി അതത്രെ.

10. ശൗലിന്റെ കുറ്റം നിഗമനമായിരുന്നു. രാജാവായപ്പോൾ പിന്നെ താൻ ആരെയും അനുസരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു കരുതി ദൈവത്തെ വിസ്മരിച്ചു. ധനവും സ്ഥിതിയും ലഭിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ മറന്നുകളയുന്നതു് എത്ര കഷ്ടം! ശൗലിനു ജയം കിട്ടിയപ്പോൾ ദൈവകല്പന വിസ്മരിച്ചു. നീ അങ്ങനെ ചെയ്യുമോ?

11. ഇസ്രായേലിനു രാജാവിനെ കൊടുത്തതു പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനായിരുന്നു. അവർ തന്നെ രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല ചെയ്തതു്. കാണപ്പെടുന്ന രാജാവിനെ അനുസരിക്കുന്നതുപോലെ കാണപ്പെടാത്ത ദൈവത്തെയും അനുസരിക്കണം. (1 പത്രോ. 2, 17)

പാഠം 4

ദാവിദ് ഗോലിയാത്തിനെ വധിക്കുന്നതു്

(1 ശമുവേൽ 16, 17 അദ്ധ്യായങ്ങൾ)

ശൗലിനുവേണ്ടി ശമുവേൽ ദീർഘദർശി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.¹ അപ്പോൾ യഹോവ ശമുവേലിനോടു ‘‘ശൗലിനെക്കുറിച്ചു് എത്രത്തോളം നീ വിചരിക്കും? ഞാൻ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിന്റെ അഭിഷേകത്തെലമെടുത്തു ബേത്ലഹേംകാരനായ ഈശായിയുടെ അടുക്കലേക്കു പോയി അവന്റെ പുത്രൻമാരിൽ ഒരുവനെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യുക’’ എന്നു കല്പിച്ചു. ശമുവേൽ ‘‘കർത്താവേ, ഞാൻ എങ്ങനെ പോകും? ശൗൽരാജാവറിഞ്ഞാൽ എന്നെ കൊല്ലു്’’മെന്നു പറഞ്ഞു ‘‘നീ ഒരു പശുക്കിടാവിനെ അഴിച്ചു ബലികഴിപ്പാനെന്ന ഭാവത്തിൽ പോകുക’’ എന്നു യഹോവാ കല്പിച്ചു. ശമുവേൽ അപ്രകാരം യാത്രയായി.² അദ്ദേഹം ചെന്നു് ഈശായിയുടെ എട്ടുമക്കളിൽ, ദാരോരുത്തരായി ഏഴുപേരെയും വരുത്തി.

എന്നാൽ യഹോവ തെരെഞ്ഞെടുത്ത ആൾ അവരിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. “നിന്റെ പുത്രൻമാർ ഇത്രയെ ഉള്ളുവോ?” എന്നു ശമുവേൽ ചോദിച്ചു. ഈശായി “അല്ല, ഇനി ഇളയവനുണ്ടു്. അവൻ ആടു മേയിക്കുവാൻ പോയിരിക്കയാണു്” എന്നു പറഞ്ഞു. ഈശായി ആളയച്ചു് ദാവീദിനെ വരുത്തി. അദ്ദേഹം ചെമന്നു്, കാഴ്ചയ്ക്കു വളരെ അംഗലാവണ്യമുള്ളവനായിരുന്നു. ശമുവേൽ എണ്ണക്കൊമ്പെടുത്തു് “ദൈവം നിന്നെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിലൊഴിച്ചു. യഹോവായുടെ ആത്മാവു് അന്നു മുതൽ ദാവീദിന്റെ മേൽ വന്നു. (1 ശമു. 16, 13)

കാലവിളംബമെന്നു ശഠിനൂ സുഖമില്ലാതായി. ഏതോ ഒരു ദൂരാത്മാവു് അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചതുപോലെ തോന്നി. ആകയാൽ കിന്നരം വായിച്ചു് ശഠിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ ഒരാളെ വരുത്തണമെന്നു സേവകർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ശഠിന്റെ സമ്മതപ്രകാരം അവർ ദാവീദിനെ വരുത്തുകയും അദ്ദേഹം കിന്നരം വായിച്ചു് ശഠിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കയും രാജാവിന്റെ രോഗം ഭേദമാവുകയും ചെയ്തു.

അക്കാലത്തു ഇസ്രായേൽക്കാരും ഫലസ്ത്യരും തമ്മിൽ ഭയങ്കര മാൽസര്യം നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇരുകക്ഷികളും രണ്ടു കുന്നുകളിൽ പാളയമിറങ്ങി. അവയുടെ ഇടയിലുള്ള ഏലാ എന്ന താഴ്വരയിൽ ആറു മുഴവും ഒരു ചാണും ഉയരമുള്ള ദീർഘകായനായ ഒരു ഫലസ്ത്യൻ യുദ്ധോചിതമായ പടച്ചട്ടകളും ധരിച്ചു് ഇറങ്ങിചെന്നു് തന്നോടു ദമ്പദ്യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു തയ്യാറുള്ള ഇസ്രായേല്യർ ഉണ്ടെങ്കിൽ വരട്ടെ എന്നു വെല്ലുവിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങിട്ടു നാല്പതു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അയാളുടെ പേരു ഗോലിയാത്തു് എന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ ദാവീദു പട്ടാളത്തിലുള്ള തന്റെ മൂന്നു സഹോദരൻമാർക്കു ഭക്ഷണവുമായി അവിടെ ചെല്ലുന്നതിനിടയായി. ഗോലിയാത്തിന്റെ പരി

ഹാസം കേട്ടപ്പോൾ ദാവീദിനു⁶ അരിശമായി. ഗോലിയാത്തിനെ വധിക്കുന്നവനു തന്റെ പുത്രിയെ ഭാര്യയായി കൊടുക്കുന്നതിനു പുറമേ വളരെ ധനവും ഇസ്രായേലിൽ ആ കൂടുംബത്തിനു പ്രഭുത്വവും കൊടുക്കാമെന്നു രാജാവു⁶ കല്പിച്ചിരുന്നു. ദാവീദു ഇതറിഞ്ഞു⁶ “ഞാൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു. മറ്റാരും ഈ മല്ലനോടു⁶ എതിർപ്പാ നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ തയ്യാറാണു⁶” എന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ രാജാവു⁶ സമ്മതിച്ചില്ല. “നീ ചെറുപ്പമാണു⁶. നിനക്കു ശേഷിപോരാ⁶” എന്നു പറഞ്ഞു. “രാജാവേ, അടിയൻ ആടുമേയിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ ഒരു സിംഹവും ഒരിക്കൽ ഒരു കരടിയും അടിയന്റെ ആടിനെ പിടിക്കുവാൻ വന്നു. അടിയൻ അതിന്റെ പിറകെ ഓടി. അടിയന്റെ ആടിനെ അതിന്റെ വായിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു. ഉടനെ അവ ഗർജ്ജിച്ചു കൊണ്ടു അടിയന്റെ നേരെ ചാടിവന്നു. അടിയൻ അതിന്റെ താടിക്കു പിടിച്ചു⁶ അതിനെ കൊന്നു. ഇങ്ങനെ അടിയൻ സിംഹത്തെയും കരടിയെയും കൊന്നു. അതിനു⁶ അടിയനു ശക്തിതന്ന ദൈവം ഈ മല്ലനെ ജയിപ്പാനും ശക്തി തരു⁶”മെന്നു പറഞ്ഞു.⁷ രാജാവു⁶ സന്തുഷ്ടനായി. “നീ ചെല്ലുക, യഹോവ നിന്നോടു കൂടെ ഇരിക്കും⁶” എന്നു പറഞ്ഞു⁶ ശൗൽ തന്റെ ഇരുന്നൂപടച്ചട്ടകളെല്ലാം ദാവീദിനെ ധരിപ്പിച്ചു. അതു ധരിച്ചു പരിചയമില്ലാതിരുന്ന ദാവീദു⁶ അവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. നദീതീരത്തുനിന്നും മിനുസ്മുള്ള അഞ്ചു കല്ലുകളും ആടിനെ മേയിക്കുന്ന വടിയും ഒരു കവിണയുമെടുത്തു⁸ ഗോലിയാത്തിന്റെനേരെ ചെന്നു.⁹

ഗോലിയാത്തു ദാവീദിനെ കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ ദേവൻമാരുടെ പേരുചൊല്ലി ദാവീദിനെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു “നീ വടിയുമായി വരാൻ ഞാൻ ഒരു നായാണോ?” എന്നു പുശ്ചിച്ചു ചോദിച്ചു. ദാവീദാകട്ടെ യാതൊരു കൂസലും കൂടാതെ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു⁶ കവിണയിൽ ഒരു കല്ലുവെച്ചു⁶ ചുഴറ്റി ഗോലിയാത്തി

ന്റെ തിരുനെറ്റി ലാക്കാക്കി എറിഞ്ഞു. അതു കുറി
ക്കുതന്നെ കൊണ്ടു. മലമറിയുംപോലെ ഗോലിയാത്തു
നിലംപതിച്ചു.¹⁰ ദാവീദ്യ് ഓടിച്ചെന്നു ആ മല്ലതൻറ
വാടത്തന്നെ ഊരിയെടുത്തു അയാളുടെ തല വെട്ടിക്ക
ളഞ്ഞു.¹¹

ഇതോടുകൂടെ ദാവീദിന്റെ അജപാലനവൃത്തി അ
വസാനിച്ചു.¹² ശൗൽ രാജാവു് ദാവീദിനെ തന്റെ അ
യ്യധവാഹകനാക്കി കൊട്ടാരത്തിലേക്കുകൊണ്ടുപോയി.

1. ശമുവേൽ ശൗലിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു ഫലമുണ്ടാ
യില്ല. മാർകപാപത്തിലിരിക്കുന്നവന്റെ മാനസാന്തരത്തിനു
വേണ്ടിയല്ലാതെ അവന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ
ഫലമുണ്ടാകയില്ല. (1 യോഹ. 5, 16)

2. ശൗൽ നിരസിക്കപ്പെട്ടു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ശമുവേലിനു
ദുഃഖമായി. എങ്കിലും വേറൊരാളെ രാജാവാക്കുവാൻ ദൈവം ക
ല്പിച്ചപ്പോൾ ശമുവേൽ അതുപോലെ ചെയ്തു. ശമുവേൽ
എത്ര അനുസരണമുള്ളവനാണെന്നു് നോക്കുക.

3. നിഗളിയായ ശൗലിനെ ദൈവം തിരസ്കരിച്ചു. ചെറു
പ്പവും താഴ്മയുമുള്ള ദാവീദിനെ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇട
യച്ചെറുക്കനായ ബാലൻ രാജാവാകുമെന്നു ആരുകരുതിയിരുന്നു?
ദീർഘദർശി പറഞ്ഞപ്പോൾ മൂത്ത മക്കളിൽ വല്ലവരെയുമായിരി
ക്കും ദൈവം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് ഏകനാണു് ഈശായിപോലും
സിദ്ധാരിച്ചതു്. ദൈവം താഴ്മയും പരമാർത്ഥതയുമുള്ളവരെ
തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

4. യഹൂദായുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നുള്ള ദാവീദിനെ
ദൈവം രാജവായി നിയമിച്ചതിനാൽ യഹൂദായിൽനിന്നു ഒരു
ചെങ്കോൽ പുറപ്പെടുമെന്നു യാക്കോബു പറഞ്ഞ ദീർഘദർശനം
നിവർത്തിയായി. വിശുദ്ധൻമാരുടെ അനുഗ്രഹം ഫലിക്കാതെ
പോകയില്ല. (ഉല്പ. 49, 10)

5. ശൗലിനെ കിന്നരം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുവാനായി ദാവീ
ദിനെ കൊട്ടാരത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതിനാൽ രാജ്യഭരണതന്ത്രം നന്നാ
യി പഠിക്കുവാനിടയായി. ദൈവം നമ്മെയും ഇതുപോലെ കരു
തുണുണ്ടു്.

6. ശൗൽ വളരെ ഉയരമുള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നു. പക്ഷേ
ഗോലിയാത്തിനോടു എതിർപ്പാൻ ധൈര്യമില്ലായിരുന്നു. കാരണം
ദൈവവിശ്വാസമില്ലായ്മയായിരുന്നു. നിനക്കു ദൈവവിശ്വാസ
മുണ്ടെങ്കിൽ വൻകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിയും.

7. ഗോലിയാത്തിന്റെ ശരണം അയാളുടെ ആയുധത്തിലും കായബലത്തിലുമായിരുന്നു. ദാവീദിന്റെ ശരണം ദൈവത്തിലായിരുന്നു. നശ്വരമായ സംഗതികളിൽ ശരണം വെച്ച ഗോലിയാത്തിന്റെ കഥ നോക്കുക. നിന്റെ ശരണം ഏവിടെയാകുന്നു? നിന്റെ ആഡംബരത്തിലോ, ദൈവത്തിലോ?

8. ദാവീദു ഗോലിയാത്തിനോടു യുദ്ധം ചെയ്തത് അഞ്ചു കല്ലും ഒരു കവിണയും കൊണ്ടായിരുന്നു. അഞ്ചു കല്ലു ക്രിസ്തുവിന്റെ അഞ്ചു തിരുമുറിവുകളുടെയും കവിണയുടെ തണ്ടു് ക്രൂശിന്റെയും അതിന്റെ പാളി മാതാവിന്റെയും മുൻകുറിയായിരുന്നു. ശത്രുവിനെ ജയിപ്പാൻ നീ കുരിശുവരച്ചു ദൈവത്തോടു് മാതാവിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥംവഴിയായി പ്രാർത്ഥിക്ക.

9. നിനക്കും ഒരു ഗോലിയാത്തിനെ ജയിപ്പാനുണ്ടു്. നിന്നെ വീഴ്ത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പിശാചിനെതന്നെ. അതിനോടു ഒരു പ്രാവശ്യം യുദ്ധം ചെയ്താൽ പോരാ. ആയുഷ്പര്യന്തം യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു കുരിശുവരയാലും ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയാലും ദൈവമാതാവുടേപ്പടയുള്ള സകല പരിശുദ്ധരിലുമുള്ള ആശ്രയത്താലും അത്രേ നടത്തേണ്ടതു്.

10. കൃട്ടിയായ ദാവീദിനെക്കൊണ്ടു് മല്ലനായ ഗോലിയാത്തിനെ ദൈവം കൊല്ലിച്ചു. ദൈവം നിന്നെ നന്നായുപയോഗിപ്പാൻ നീ ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു ആയുധമായിരിക്കുമോ? ഗോലിയാത്തിനു് ആറു മുഴവും ഒരു ചാണും നീളമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇപ്പോഴത്തെ അളവിനു ഒൻപതടി ഒമ്പതിഞ്ചു ഉയരം വരും.

11. ഗോലിയാത്തിന്റെ വാഹനത്തെ ഗോലിയാത്തിനെ വെട്ടി. ഏലിയുടെ മക്കളായ ഹോഫ്നിയും ഫിനെഹാസും ഗോലിയാത്തിനാൽ ഈ വാളുകൊണ്ടു് കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നാണു പറയപ്പെടുന്നതു്. ആ വാളിനാൽ തന്നെ ഗോലിയാത്തു് കൊല്ലപ്പെടുവാൻിടയായി.

12. ദാവീദു ആടു മേയിച്ചു നടന്നപ്പോൾ ഒരാടിനെപ്പോലും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്നുപോലും അതിനെ രക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ ദാവീദിനെ ദൈവം ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാക്കി. അല്ലത്തിൽ വിശ്വസ്തൻ പെരുപ്പത്തിലും വിശ്വസ്തനായിരിക്കും. (മത്താ. 25, 21)

ശൗൽ ദാവീദിനെ വധിക്കുവാനുദ്യമിച്ചത്.

(1 ശമു 18 മുതൽ 26 വരെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ)

ഒരിക്കൽ ശൗൽ രാജാവു. ദാവീദും കൂടി വരുമ്പോൾ ഇസ്രായേൽ സ്ത്രീകൾ സ്വാഗതഗാനം പാടി. “ശൗൽ തന്റെ ആയിരങ്ങളേയും. ദാവീദു് തന്റെ പതിനായിരങ്ങളേയും കൊന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. (1 ശമു. 18, 7) ശൗലിനു ഇതു തീരെ രസിച്ചില്ല. അന്നു മുതൽ ദാവീദിനോടു് അസൂയയും നീരസവും പ്രദർശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ¹ ദാവീദിനെ ഫലസ്ത്യർ പിടിച്ചുപായപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഫലസ്ത്യരിൽ നൂറു പേരുടെ അഗ്രചർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാമെങ്കിൽ സ്വപുത്രിയായ മീഖളിനെ ദാവീദിനു ഭാര്യയായി കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. ദാവീദു പോയി 200 ഫലസ്ത്യരെ കൊന്നു് അഗ്രചർമ്മം കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു. മീഖളിനെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ ദാവീദു് കിന്നരം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശൗൽ കുന്തമെടുത്തു് ദാവീദിന്റെ നേരെ കുത്തി. ദാവീദു് പെട്ടെന്നു മാറി ഓടിക്കളകയാൽ കുന്തം ഭിത്തിയിൽ തറച്ചിരുന്നു. വേദോരവസരത്തിൽ ശൗൽ ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ വട്ടം കൂട്ടുന്ന വിവരമറിഞ്ഞു മീഖാൾ അദ്ദേഹത്തെ ജനലിൽക്കൂടി രക്തപെടുത്തിവിട്ടു. ദാവീദു പ്രാണരക്താർത്ഥം ഓടി നോമ്പിൽ ആചാര്യനായ അഹീമലേക്കിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു് “രാജാവു് എന്നെ ഒരു രഹസ്യകാര്യത്തിനു് കല്പിച്ചയച്ചിരിക്കുകയാണു്. ഒരുവനുമറിയരുതു്. കേഷിപ്പാൻ വല്ലതു് തരണം” എന്നു പറഞ്ഞു. “ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നു് എടുത്ത കാഴ്ചയപ്പം മാത്രമേ ഇപ്പോഴുള്ളൂ. നിങ്ങൾക്കു് വ്രതഭംഗം വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു തരാം” എന്നു പറഞ്ഞു. “ഞങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസമായി വഴി

യാത്രയാണു്. അതിനാൽ യാതൊരു വ്രതഭംഗവും ഇല്ല, എന്നു പറഞ്ഞു് കാഴ്ചയപ്പം വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കയും അവിടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഗോലിയാത്തിന്റെ വാൾ തനിക്കു് സഹായത്തിനുള്ള ഒരു ആയുധമായി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു യാത്രയാവുകയും ചെയ്തു. (1 ശമു. 21, 1-10) അപ്പോൾ ഏദോമ്യനായ ദോവേഗു് എന്ന മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ഈ സംഭവം മുഴുവൻ ശ്രദ്ധിനെ അറിയിച്ചു. ശൗൽ ഇതു കേട്ടു് അഹീമലേക്കിനേയും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടിയുണ്ടായിരുന്ന 85 ആചാര്യൻമാരേയും രാജസന്നിധിയിൽ വെച്ചു് ദോവേഗിനെക്കൊണ്ടു് കൊല്ലിച്ചു.

ശ്രദ്ധിന്റെ പുത്രനായ യോനാഥാനും ദാവീദിനെ സ്വജീവനേക്കാൾ അധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. പരസ്പരസഹായത്തിനു ഇരുവരും തമ്മിൽ ഒരു ഉടമ്പടിയും ചെയ്തിരുന്നു. ദാവീദു് അല്ലോ എന്ന ഗൃഹയിൽ പോയി ഒളിച്ചു പാർത്തു. അക്കാലത്തും ഗലീലയിലെ ഇസ്രായേല്യരെ ഫലസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ ദാവീദു യുദ്ധം ചെയ്തു. ദാവീദു് അവിടെ ഉണ്ടെന്നും അവർ ശ്രദ്ധിനു ഒറിക്കൊടുത്തു. അതിനാൽ ദാവീദു് സിഹ് വനത്തിൽ പോയി. സിഹ്യരും അദ്ദേഹത്തെ ഒറിക്കൊടുത്തു. അതിനാൽ ദാവീദു് കാട്ടിലേക്കു പോയി. ദാവീദിനെ തിരക്കിനടന്ന ശ്രദ്ധിനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന യോനാഥാൻ വിവരമറിഞ്ഞു് ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു് ദാവീദിനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. (1 ശമു. 23)

ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ ശൗൽ വീണ്ടും ശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു് വേഗം ഓടി രക്ഷപെട്ടുകൊള്ളണമെന്നും അവർ തമ്മിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള സംഖ്യത്തിനു വിഘാതം വരുത്തരുതെന്നും പറഞ്ഞയച്ചു. ശൗൽ മൂവായിരം ഭടന്മാരുമായി ദാവീദിനെ തിരക്കി 'എൻഗതി' എന്ന വനത്തിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. വഴിമദ്ധ്യേ ദാവീദു് ഒളിച്ചിരുന്ന ഗൃഹയിൽ ശൗൽ വെളിക്കിറങ്ങുവാൻ പോയിരുന്നു. അപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ

അകമ്പടിക്കാരൻ ശൗലിനെ വധിക്കുവാൻ ദാവീദിനോടു അനുവാദം ചോദിച്ചു. 'ശൗൽ യഹോവായുടെ അഭിഷിക്തനാണല്ലോ, (ശമു. 24, 6-10) എന്നു പറഞ്ഞു. ശൗലിന്റെ വസത്രത്തൊങ്ങലിൽ അല്പം മുറിച്ചെടുത്തു. എന്നാൽ ശൗലിനെ കൊല്ലുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല.³ ശൗൽ എഴുന്നേറ്റു പോകുമ്പോൾ ദാവീദ് അല്പം അകലെ മാറി നിന്നുകൊണ്ടു വിവരം ശൗലിനെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ശൗൽ അനുതപിച്ചു. 'ദൈവം അങ്ങയെ അനുഗ്രഹിക്കും. അവിടുന്ന് രാജാവായും. അന്നു എന്റെ മക്കളെ കൊന്നുകളയരുതു.' എന്നു പറഞ്ഞു. 'ഇല്ല, എന്നു ദാവീദ് സത്യം ചെയ്തു.'⁴

പിന്നെ ഒരിക്കൽ ശൗൽ മൂവായിരം പേരോടുകൂടെ ദാവീദിനെ പിടിപ്പാൻ ഹക്കിലാ എന്ന വനംവരെ പോയി. ശൗലും സേനാധിപനായ അബ്നേറും പട്ടാളക്കാരും ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു ദാവീദും അനുയായികളും കണ്ടു. ശൗലിനെ കൊല്ലുവാൻ ദാവീദിന്റെ സൈന്യാധിപനായ അബീശായി അനുവാദം ചോദിച്ചു. ദാവീദ് അതിനു അനുവദിച്ചില്ല. (1 ശമു. 26, 9) എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലക്കു സമീപം നാട്ടിയിരുന്ന ഒരു കുന്തവും സമീപത്തായി വച്ചിരുന്ന ഒരു ജലപാത്രവും ദാവീദ് എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ഭൂരെ മാറിനിന്നു കൊണ്ടു ശൗലിനെ വിളിച്ചുണർത്തി വിവരം പറഞ്ഞു.⁵ രണ്ടു പ്രാവശ്യം സ്വജീവനെ ദാവീദ് രക്ഷിച്ചല്ലോ, എന്നോർത്തു ശൗൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു. (1 ശമു 26, 1-25)

1. ഗോലിയാത്തിനെ കൊന്നതിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ ദാവീദിനോടു നന്ദി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ശൗലും ദാവീദിനോടു നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല, ജനങ്ങൾ ദാവീദിനെ സ്തുതിച്ചതുപോലും ശൗലിനു അനിഷ്ടമായിത്തീർന്നു. ശൗൽ എത്ര കൃതഘ്നൻ! നിന്റെ സ്വഭാവമെന്തു?

2. യോനാഥാൻ ദാവീദിന്റെ ഭക്തി, താഴ്മ, ധൈര്യം ആദിയായ ഗുണങ്ങൾ കണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അധികം സ്നേഹിച്ചു. യോനാഥാനു കിട്ടേണ്ടതായ രാജാവകാശം പോലും ദാവീദിനു

നാണു കിട്ടാൻ പോകുന്നതു് എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. സാക്ഷാൽ സ്നേഹിതൻമാർ യോനാഥാനെയും ദാവീദിനെയും പോലെ സ്നേഹിക്കണം. നല്ല രണ്ടു സ്നേഹിതൻമാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തമാണു് അവർ നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നതു്. യോനാഥാൻ മരിച്ചപ്പോൾ ദാവീദു് തന്റെ വസ്ത്രം കീറി കരഞ്ഞു.

3. ശൗൽ ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനായ ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ ഉദ്യമിച്ചതിനാൽ നാലും അഞ്ചും ഏഴും കല്പനകൾക്കു ലംഘനം ചെയ്തു. ദാവീദു് തനിക്കു് അവസരം കിട്ടിയിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലാഞ്ഞതിനാൽ നാലും അഞ്ചും കല്പനകൾ പാലിച്ചു. അബീശായി ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനായ ശൗലിനെ കൊല്ലുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനാൽ നാലാം കല്പന ലംഘിച്ചു.

4. സൽസ്വഭാവവും ദൃഷ്ടസ്വഭാവവും തമ്മിലുള്ള ഒരു പോരാട്ടമാണു് നാം ശൗലിൽ കാണുന്നതു്. ദാവീദിനു സൗകര്യം ലഭിച്ചിട്ടും തന്നെ വധിക്കാനുദ്യമിച്ചില്ലല്ലോ. എന്നാൽ താൻ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാനാണല്ലോ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു് എന്നോർത്തു ശൗൽ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതു് നോക്കുക. ദൈവം നമ്മെ നന്മയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ വാഞ്ചി്ചരിക്കുന്നു. ദോഷഗീനെ കുറിച്ചു ദാവീദു് എഴുതിയ 52-ാം സങ്കീർത്തനം വായിക്കുക.

5. ദാവീദിനെ ആരംഭത്തിൽ പല പ്രയാസങ്ങളിൽകൂടെ ദൈവം നടത്തിയതു് സ്വഭാവത്തിലും നടത്തയിലും ഒരു ഉന്നത നിലയിൽ എത്താൻ തക്ക പരിശീലനം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി യായിരുന്നു. ദാവീദു് എത്ര പീഡ അനുഭവിച്ചുവോ അത്രയ്ക്കു താഴ്മയുള്ളവനായിത്തീർന്നു.

പാഠം 6

ശൗലിന്റെ മരണം

1 ശമ. 28 മുതൽ 31 വരെ

ദാവീദു ശൗലിനെ ഭയന്നു് ഗാമിൽ ഫലസ്തുരുടെ രാജപുത്രനായ ആവീശിന്റെ അടുക്കൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. പിന്നെ ശൗൽ ദാവീദിനെ അന്വേഷിച്ചില്ല. ഫലസ്തുർ ദാവീദിനു താമസിക്കുവാനായി സിക്ലാക് എന്ന സ്ഥലം കൊടുത്തു. ദാവീദു് അവിടെ ഒരു ആണ്ടും നാലു മാസവും താമസിച്ചു.

ഫലസ്ത്യർ വീണ്ടും ശൗലിനോടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. ആഖീശ് ദാവീദിനെ സഹായത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. അപ്പോഴേക്കു ശമുവേൽ മരിച്ചുപോയിരുന്നു. ഫലസ്ത്യർ വന്നു ശൂനേമിലും ശൗൽ ഗിൽബോവായിലും പാളയമിറങ്ങി. ഫലസ്ത്യരുടെ സൈന്യത്തെ കണ്ടപ്പോൾ ശൗലിനു ഭയമായി. യഹോവാ തനിക്കു അനുകൂലമായിരിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചാറെ സ്വപ്നം കൊണ്ടാവട്ടെ, ഉറീം കൊണ്ടാവട്ടെ ദീർഘദർശിമാരെ കൊണ്ടാവട്ടെ മറുപടി അരുളിയില്ല.

പിററെ ദിവസം ശൗലിനെതിരായി ഫലസ്ത്യർ ആഫേക്കിൽ പാളയമിറങ്ങി. ദാവീദും ആഖീശിനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫലസ്ത്യ പ്രഭുക്കൻ മാർക്കു് അതു ഇഷ്ടമായില്ല. ദാവീദു് എബ്രായക്കാരനാകയാൽ സമയമാകുമ്പോൾ തിരിഞ്ഞുവീണേക്കുമെന്നു അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയാൽ ദാവീദിനെ സിന്ധായിലേക്കു തിരിച്ചയച്ചു. ദാവീദു് സിന്ധാഗിൽ വന്നപ്പോൾ അമാലേഖ്യർ സിന്ധാഗിനെ ആക്രമിച്ചു് ചുട്ടുപൊടിയാക്കിയതു തന്നെയല്ല ദാവീദിന്റെ രണ്ടു ഭാര്യമാരെയും അടിമകളാക്കി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തിരുന്നു. ദാവീദും പടയാളികളും കൂടെ പുറകെ ചെന്നു. അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു സകല മനുഷ്യരെയും അപഹൃതങ്ങളെയും തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു.

അവർ ബേസോർ എന്ന തോട്ടിനരികെ മടങ്ങിവന്നു. ദാവീദിന്റെ കൂടെ അമാലേക്യരെ പിൻതുടരുന്നതിനു് അശേഷം നിവർത്തിയില്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചുപോയവരെ അവിടെയായിരുന്നു പാർപ്പിച്ചിരുന്നതു്. അവർ ഇരുന്നൂറോളം പേരുണ്ടായിരുന്നു. അമാലേക്യരോടു യുദ്ധത്തിനു പോയവരിൽ ചില ദുഷ്ടന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോകാതെ ക്ഷീണമാണെന്നു പറഞ്ഞു പുറകിൽ താമസിച്ചവർക്കു് കവർച്ചസാധനങ്ങളിൽ ഓഹരി കൊടുക്കുകയില്ലെന്നും ശത്രുക്കർങ്ങളിൽനിന്നു് തങ്ങൾ വിടുവിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള അവരുടെ ഭാര്യമാരെയും പുത്രന്മാരെയും

മാത്രം എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നും വാദിച്ചു. എന്നാൽ ദാവീദാകട്ടെ 'എന്റെ സഹോദരൻമാരേ നിങ്ങൾ അങ്ങിനെ വാദിക്കുന്നതെന്തിനും? നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയും നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ നമുക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ദൈവമല്ലയോ ഇത് നമുക്കു തന്നത്. യുദ്ധത്തിനു പോകുന്നവനും യുദ്ധസാമഗ്രികൾക്കരികെ താമസിച്ചു അതിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നവനും ഓഹരി ഒരുപോലെ വിഭാഗിക്കണം, എന്നു കല്പിച്ചു.¹ അന്നു മുതൽ അതു നിയമമാക്കുകയും ചെയ്തു. ദാവീദ് സിന്ധാഗിൽ വന്നെത്തിയ ശേഷം അപഹൃതസാധനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഓഹരി യെഹൂദാമൂപ്പൻമാർക്കും അദ്ദേഹം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന എല്ലാ ദേശക്കാർക്കും കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു.²

ശബ്ദം ഫലസ്ത്യരുമായി ഗിൽബോവായിൽ വെച്ചു കൂട്ടിമുട്ടി. ആ യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചു ശബ്ദിന്റെ പുത്രൻമാരെല്ലാം കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഫലസ്ത്യരാൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നതപമാനമെന്നു കരുതി തന്നെ കൊല്ലുവാൻ സ്വഭൃത്യനോടു ആജ്ഞാപിച്ചു. അവൻ അതു ചെയ്യാകയാൽ സ്വന്ത വാളിൻമേൽ തന്നത്താൻ വീണു ശൗൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തു.³ പിറോദിവസം ഫലസ്ത്യർ മരിച്ചുകിടന്ന പടയാളികളുടെ വസ്ത്രം ശേഖരിപ്പാൻ വന്നപ്പോൾ ശബ്ദും യോനാഥാനും മരിച്ചുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ശബ്ദിന്റെ തല വെട്ടിയെടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാൾ എടുത്തു അസ്ത്രോരേത്തുദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വെച്ചു. ശബ്ദിന്റെ ശരീരം ഇസ്രായേൽക്കാരുടെയായാബേശിൽ അടക്കി.⁴

1. പടയാളികൾക്കും യുദ്ധസാമഗ്രികൾ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്കും കവർച്ച ഒരുപോലെ വീതിക്കണമെന്നുള്ള ദാവീദിന്റെ ഈ നിയമം മക്കാബിക്കാരുടെ കാലംവരെയും നിലനിന്നു. (2. മക്കാബി 8, 28-30) മോശയും ഇതുപോലെ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (സംഖ്യ. 31, 27) 'മുതലാളികളും തൊഴിലാളികളും ആദായം ഒരുപോലെ വീതിച്ചെടുക്കുന്നതു് പൊതു നന്മയ്ക്കും സാമൂഹ്യാദിക വ്യവസ്ഥിതിക്കും, സുശക്തമായിരിക്കും.' എന്നു്

XIII-ാം ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ ‘‘റോം നോവാരും’’ എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിൽ വ്യക്തമായി കല്പിച്ചതും ഇതു തന്നെ യാണു്.

‘‘എന്റെ സഹോദരൻമാരേ ദൈവമല്ലയോ ഇതു നമുക്കു തന്നതു്’’ എന്നു ദാവീദു പറഞ്ഞു. ലെയോൻ XIII-ാം മാർപ്പാപ്പായും ഇതുതന്നെ പറയുന്നു. ഒരാളിന്റെ ആദായം അയാളുടെ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടതിൽ കൂടുതലുണ്ടെങ്കിൽ അധികമുള്ളതു് ഒരിഭ്രൻമാർക്കു കൊടുക്കണം. ഇതു ദാനമോ പുണ്യമോ അല്ല. വെറും നീതി മാത്രമാണു്. എന്തെന്നാൽ ദൈവമാണു ഇതു നമുക്കു തന്നതു് എന്നോർക്കണം.

2. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയാൽ സഹായിക്കുന്നവരും ഉണ്ടു്. ദൈവം അവരുടെ പ്രതിഫലത്തിൽ പക്ഷാഭേദം കാണിക്കയില്ല.

3. ശൗൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തേതും ക്രൂരതരവുമായ പാപം. തന്റെ സ്വന്ത ആത്മാവിനെ എടുപ്പാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. ജീവൻ നശിപ്പിക്കേണ്ടതും എടുക്കേണ്ടതും ദൈവമാണു്. തന്നത്താൻ കൊലപ്പെടുത്തുന്നവൻ ദൈവത്തിന്റെ അധികാരം കവർന്നെടുക്കുന്നു.

പലസത്യർ ശൗലിനെ കൊന്നിരുന്നെങ്കിൽ അതു് സാമന്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു വിരമരണമായി എണ്ണപ്പെടുമായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ പലസത്യർ ശൗലിനെ കൊല്ലാതെ തടവിലാക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ശൗലിനു താഴ്മയും കഷ്ടതയും സ്വജനത്തിനുവേണ്ടി വഹിക്കാമായിരുന്നു. തന്റെ അനേക പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അനുതപിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരവും ലഭ്യമാകുമായിരുന്നു. അതെല്ലാം ശൗൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തി. ആത്മഹത്യ എല്ലാ പാപങ്ങളിലേക്കും ഭോഷതമേറിയതാണു്.

4. ദൈവത്തെ വിസ്മരിക്കുന്ന ആളിന്റെ വീഴ്ച എത്രയേകരമാണെന്നു അറിയണമെങ്കിൽ ശൗലിന്റെ വീഴ്ച നോക്കുക. അദ്ദേഹം ദൈവകൃപയോടെത്യർത്തു. സ്വാഭിലാഷത്തിനു് വഴിപ്പെട്ടു. പിശാചിനു് നിന്റെ ഒരു വിരൽ കൊടുത്താൽ കൈമുഴുവനും നിന്നെത്തന്നെയും ആവശ്യപ്പെടും. ദാവീദു് ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നതു് ശൗലിനു് അരോചകമായിരുന്നു. അസൂയ മുഴുത്തിട്ടു് ദാവീദിനോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സർവ്വ കൃതജ്ഞതയും വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞു.

ദൈവകേതനായ ദാവീദിനെ ശൗലിന്റെ പല കണികളിൽ നിന്നും ദൈവം രക്ഷിച്ചു. ശൗലിനാകട്ടെ പല തോൽവികളും ഒടുവിൽ ഒരു യേക്കര മരണവും ലഭിച്ചു. ദൈവത്തെ മറന്നാൽ വരുന്ന വിപത്തു് നോക്കുക.

ക്രിസ്തുവിനെ കൊല്ലിച്ച യഹൂദായും ശീലോയീലെ പുരോഹിതപ്രമുഖൻമാരെ കൊല്ലിച്ച ശൗലും സ്വയഹത്യ ചെയ്തു. കെട്ടിച്ചാടി കൂടൽ തെറിച്ചുകിടക്കുന്ന യെഹൂദായുടെയും ഗിൽബോവാ മലയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ശൗലിന്റെയും സ്ഥിതി എത്ര പരിതാപകരം. ശൗലിനെ കൊല്ലുവാൻ വളരെ സൗകര്യം കിട്ടിയിട്ടും "കർത്താവിന്റെ അഭിഷിക്തന്റെമേൽ കൈവയ്ക്കരുത്" എന്നു പറഞ്ഞു പിൻമാറിക്കളഞ്ഞ ദാവീദ്യ് എത്ര ബുദ്ധിമാൻ. "യഹോവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമാകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എത്ര സത്യം.

പാഠം 7

ദാവീദ്യ് യഹോവയുടെ പെട്ടകം കൊണ്ടുവരുന്നതു്

(2 ശമ. 2 മുതൽ 12 വരെ. 1 നാള. 13)

ശൗൽ മരിച്ച ഉടനേ ചിലർ ശൗലിന്റെ മകനായ ഇഗബോശേത്തിനെ രാജാവാക്കി. രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയി. അതിനാൽ ദാവീദ്യ് തന്നെ എതിരില്ലാതെ രാജാവായിത്തീർന്നു.

ദാവീദ്യ് രാജാവായപ്പോൾ യബൂസായാക്കാരിൽ നിന്നും യരുശലേം (സീയോൻകോട്ട) പിടിച്ചെടുത്തു. അനന്തരം ആചാര്യൻമാർ ലേവ്യക്കാർ ആദിയായ എല്ലാവരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം കിര്യത്തുയരാമിൽ¹ അബിനാദാമിന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരണമെന്നു കല്പിച്ചു. പെട്ടകം ഒരു പുതിയ വണ്ടിയിൽ² കയറി അബിനാദാമിന്റെ പുത്രൻമാരായ ഉസസായും അഹിയോയും വണ്ടി നടത്തിച്ചു. പാട്ട്യ്, കിന്നരം, വീണ, തംബുരും, മുരഗും, കൈത്താളം, കാഹളം, കീർത്തനം മുതലായ സകലവിധ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടെയായിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം കൊണ്ടുവന്നതു്.

നാലോൻറെ കുളത്തിനു സമീപം വന്നപ്പോൾ കാളകൾ കാലിടറുകകൊണ്ടു് ഉസ്സാ പെട്ടകത്തെ പിടിപ്പാനായിട്ടു കൈനീട്ടി. അപ്പോൾ യഹോവായുടെ കോപം ജ്വലിക്കുകയും ഉടനെ ഉസ്സാ³ മരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ദാവീദിനു ഭയമായി. പെട്ടകം ദാവീദിൻറെ നഗരത്തിൽ കൊണ്ടുവരാതെ ഗിത്യനായ ഓബേദ്യു്—എദോമിൻറെ ഭവനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. മൂന്നുമാസം പെട്ടകം അവിടെ ഇരുന്നു. തൻമൂലം ആ കുടുംബത്തിനു വലിയ അനുഗ്രഹവും അഭിവൃദ്ധിയുമുണ്ടായി. ⁴

അനന്തരം പെട്ടകം ദാവീദിൻറെ പട്ടണത്തിൽ കൊണ്ടുവരാതിരുന്നതു് അനുഗ്രഹക്കുറവാണെന്നു കണ്ടു് വീണ്ടും എല്ലാ ഇസ്രായേലിനെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി. ലേവ്യർ മോശ പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രകാരം പെട്ടകം തണ്ടുകളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ദാവീദ്യു് എപ്പോഴു ധരിച്ചു് യഹോവായുടെ പെട്ടകത്തിൻറെ മുൻപാകെ കുതിച്ചു നൃത്തം ചെയ്യുന്നതു് ദാവീദിൻറെ ഭാര്യയായ മീഖാൾ കിളിവാതിലിൽകൂടെ നോക്കിക്കണ്ടു് ഹൃദയം കൊണ്ടു നിന്നു്ദിച്ചു. പെട്ടകം കൊണ്ടുവന്നു് ദാവീദ് അതിനായി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കൂടാരത്തിൽ വച്ചു. അതിൻറെ മുൻപിൽ ദാവീദ്യു് ഹോമബലി, സമാധാനയാഗങ്ങൾ മുതലായവ കഴിച്ചശേഷം ജനത്തെ ദൈവനാമത്തിൽ അനുഗ്രഹിച്ചു. ഒടുവിൽ വന്നുകൂടിയ ഓരോരുത്തർക്കും അപ്പം, ഇറച്ചി, വീഞ്ഞു് എന്നിവ വിളമ്പി. ദൈവാലയത്തിൽ ഓരോ ജോലിക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ശുശ്രൂഷകൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തി. (2 ശമു. 6)

അനന്തരം ദാവീദ്യു് ‘ഞാൻ കാരകിൽ കൊണ്ടുള്ള ഭവനത്തിൽ താമസിക്കുന്നു. യഹോവായുടെ ആലയമോ ഘോഷം ഒരു കൂടാരം. ഇതു ശരിയല്ല. യഹോവായ്ക്കു് ഒരു നല്ല ഭവനം പണിയണം.’ എന്നു പറഞ്ഞു. ദൈവം അതു വിലക്കി. ‘നിൻറെ കാലശേഷം നിൻറെ മകൻ അതു പണിയിച്ചുകൊള്ളു’ മെന്നു പറഞ്ഞു. (1 ശമു. 7)

ഒരിക്കൽ ദാവീദു് അമ്മോന്യരുമായി യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തു് ഇസ്രായേലിൽ ഉറിയ എന്നൊരാൾക്കു് ബെത്ശേബാ എന്നൊരു ഭാര്യയുണ്ടായിരുന്നു. ദാവീദിനു് അവളിൽ പ്രേമം തോന്നി. അതിനാൽ ദാവീദു് ഉറിയയെ യുദ്ധത്തിനയച്ചു് പട്ടാളക്കാരുടെ മുന്നണിയിൽ നിറുത്തി യുദ്ധം ചെയ്യിക്കയും അയാൾ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു. 5 അനന്തരം അയാളുടെ ഭാര്യ ബെത്ശേബായെ രാജാവു പരിഗ്രഹിച്ചു. 6 അവൾ ഒരു കുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. അക്കാലത്തു് ദാവീദു തന്റെ പ്രശസ്തിയുടെ അത്യുച്ചത്തിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. 7 (2 ശമു. 11)

അന്നു് നാഥാനെന്നൊരു ഉത്തമ ദീർഘദർശി ഇസ്രായേലിലുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വന്നു രാജാവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി പാപമാകുന്നുവെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാനായി ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു. ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഒരു ധനികനും ഒരു ദരിദ്രനും പാർത്തിരുന്നു. ധനികനു് ഒട്ടുവളരെ ആടുമാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. ആ സാധുവിനാകട്ടെ തന്റെ കുട്ടികളോടുകൂടി കളിച്ചു നടക്കുന്ന ഒരു പെൺകുഞ്ഞാടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം ഈ ധനികന്റെ വീട്ടിൽ ഒരാൾ വിരുന്നുവന്നു. അയാൾക്കു വിരുന്നൊരുക്കുവാനായി ഈ ധനികൻ ആ സാധുവിന്റെ പെൺകുഞ്ഞാടിനെ പിടിച്ചു കൊന്നു് പാകം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ദാവീദു് ‘‘അവൻ ആർ! നിശ്ചയമായും അവൻ മരിക്കണം.’’ എന്നു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ നാഥാൻ രാജാവിനോടു് ‘‘ആ മനുഷ്യൻ അങ്ങു തന്നെയാകുന്നു’’ എന്നു് അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ദാവീദിനു കാര്യം മനസ്സിലായി. തന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് അതിയായി ദുഃഖിച്ചു. 8 ഇക്കാലത്താണു് ദാവീദു് 51-ാം സങ്കീർത്തം എഴുതിയതു്. ദൈവം ദാവീദിനോടു ക്ഷമിച്ചുവെങ്കിലും 9 കഠിനമായ പ്രായശ്ചിത്തം നൽകി. ‘‘നിന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നു വാൾ ഒഴികയില്ല. നിന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നുതന്നെ നിനക്കെ

തിരുണ്ടാകും. നിന്റെ പാപം മോചിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ മരിക്കയില്ല. എന്നാൽ നിനക്കു ജനിച്ച കുട്ടി മരിച്ചുപോകും.' '10 എന്നിപ്രകാരമരുളിച്ചെയ്തു, അപ്രകാരംതന്നെ ബെത്ശേബാ പ്രസവിച്ച കുട്ടി മരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു.

ബെത്ശേബാ രണ്ടാമത് പ്രസവിച്ച കുട്ടിക്കു ശലോമോൻ എന്നു പേരിട്ടു. അദ്ദേഹം ആണു് ദാവീദിന്റെ അനുഗാമിയായി വന്നതു്. (2 ശമു. 12)

1. കിര്യത്തുയരാം യെറുശലേമിനു വടക്കു പടിഞ്ഞാറായി എട്ടു നാഴിക ദൂരത്തിൽ കിടക്കുന്നു.

2. യഹോവയുടെ പെട്ടകം ഒരു പുതിയ വണ്ടിയിൽ കയറി. അതു ദൈവത്തോടുള്ള ബഹുമാനത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. പെട്ടകം ചുമക്കേണ്ടതു കോഹാത്തിക്കാരായ ലേവ്യരായിരുന്നു. (സംഖ്യ. 7. 9)

പ്രസവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഉദരത്തിൽ ക്രിസ്തു വസിച്ചു. ആരും കയറിയിട്ടില്ലാത്ത കഴുതമേൽ ക്രിസ്തു എഴുന്നള്ളി. ആരെയും അടക്കിയിട്ടില്ലാത്ത കല്ലറയിൽ ക്രിസ്തുവിനെ അടക്കി. ഇവകളുടെയെല്ലാം മുൻമാതൃകയത്രേ പുതിയ വണ്ടിയിലുള്ള ഈ എഴുന്നള്ളത്തു്.

3. പെട്ടകം സ്വഭവനത്തിലായിരുന്നതിനാൽ അതിനോടു അനുവർത്തിക്കേണ്ട വിധം ഉസ്സാ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പെട്ടകം എടുക്കുന്നതിനുമുൻപു് ആചാര്യൻമാർ അതു മുടിക്കെട്ടേണ്ടതും പിന്നീടു് ലേവ്യക്കാർ വഹിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായിരുന്നു. മുടിക്കെട്ടുന്നതിനു മുൻപു് അതിൽ എത്തിനോക്കാൻ പാടില്ല. (സംഖ്യ. 4, 5, 15, 19) മതസംബന്ധമായ സംഗതികളിൽ അതിന്റെ ആദ്യദൃശ്യം മിക്കവാറും വിസ്മരിച്ചു് അകേതിയായി അതോടനുവർത്തിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു എന്നുള്ളതിനു ഈ സംഭവം ഒരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

4. ഓബേദ്യു് ഏദോം ഒരു ലേവ്യനായിരുന്നു. ഉസ്സായ്ക്കു പററിയ അപകടം കണ്ടപ്പോൾ ദാവീദു യെന്നു് പെട്ടകം ഓബേദ്യു്-ഏദോമിന്റെ വീട്ടിലേക്കു് അയച്ചുകളഞ്ഞതു. പെട്ടകം മൂലം ഓബേദ്യു്-ഏദോമിനു വന്ന അനുഗ്രഹവും അഭിവൃദ്ധിയും കണ്ടപ്പോൾ അതു വീണ്ടും സ്വന്തപട്ടണത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരാമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. ആരു് ദൈവാലയത്തോടും ദൈവികസംഗതികളോടും കേ്തിയായി പെരുമാറുന്നുണ്ടോ അതു് അവർക്കു് അനുഗ്രഹവും, ആരു് ദൈവത്തെ വിസ്മരിച്ചു് അകേ്തിയായി വർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ അവർക്കു് അതു ശാപവുമായിരിക്കും.

5. ദാവീദിന്റെ രഹസ്യപാപം ദൈവനറിഞ്ഞു. ഉറിയായുടെ മരണം എങ്ങനെയെന്നു സംഭവിച്ചതെന്നും ദൈവം അറിഞ്ഞു. നീ പാപം രഹസ്യത്തിൽ ചെയ്താലും ദൈവം അറിയും.

6. ഉറിയായുടെ ഭാര്യയെ കണ്ടപ്പോഴുണ്ടായ ദുർമ്മോഹം ദാവീദു് മനസ്സിൽ വെച്ചു വളർത്തിയതിനാലാണല്ലോ വലിയ പാപത്തിൽ ചെന്നു വീഴാനിടയായതു്. തന്റെ അയൽക്കാരന്റെ ഭാര്യയെ നീ മോഹിക്കരുതു് എന്ന കല്പന ദാവീദു ലംഘിച്ചു. ദുർമ്മോഹത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നതിനു പകരം ഉറിയായെ കൊല്ലിച്ചു. ദുർമ്മോഹത്തിനു് ആസ്ത്രീയേയും കൂടെ വഴിപ്പെടുത്തി. അങ്ങനെ ദാവീദു് ആറും ഒൻപതും കല്പന ലംഘിച്ചു.

7. ദാവീദിന്റെ പ്രാർത്ഥന മന്ദീഭവിച്ചു പോയതിനാലാണു് ഈ പാപത്തിൽ വീണതു്. പ്രാർത്ഥന മുടക്കുന്ന എല്ലാവരും അവർ അറിയാതെതന്നെ പാപത്തിൽ വീഴും.

8. ദാവീദു് പാപത്തിൽ വീണെങ്കിലും അനുതപിച്ചു. അദ്ദേഹം കാിനഹൃദയനായിരുന്നില്ല. ദാവീദു് വളരെ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ തന്നത്താൻ എടുത്തുവെന്നു് അദ്ദേഹം എഴുതിയ സ്കീർത്തനങ്ങളിൽ കാണുന്നു. നാമും, നോമ്പും, ദണ്ഡനമസ്കാരം ആദിയായ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശക്തി കൂടിയിരിക്കും.

9. ദാവീദു് അനുതപിച്ചപ്പോൾ ദൈവം ക്ഷമിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ കരുണ എത്രയെന്നു നോക്കുക. ദൈവം പരിശുദ്ധനാകുന്നു.

10. കുട്ടി നിശ്ചയമായും മരിക്കും. ദാവീദിന്റെ പാപം ദൈവം ക്ഷമിച്ചു എങ്കിലും അതിന്റെ ശിക്ഷയായി കുട്ടി മരിക്കുമെന്നറിയിച്ചതിൽനിന്നും പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുമ്പോൾ അതോടുകൂടിത്തന്നെ കാലത്തിനടുത്ത ശിക്ഷകൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നു വരുന്നു.

പാഠം 8

ദാവീദും അബ്ശലോമും

(2 ശമ. 13,23-18,33; 2 നാളാ. 22, 14-33,1)

ദാവീദിനും അബ്ശലോം എന്നൊരു മകനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദാവീദിനോടൊന്നിരുന്നില്ല. ദാവീദിന്റെ ആദ്യജാതനായ അമ്നോനെ കൊന്നതും ഇദ്ദേഹമാണ്. അബ്ശലോം ഇസ്രായേൽക്കാരിൽ പലതും കൊണ്ടും മികച്ചവനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇസ്രായേലിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗത്തെ സ്വപക്ഷത്താക്കി, ഈ വിവരമറിഞ്ഞു ദാവീദു വളരെയധികം ദുഃഖിച്ചു. ശിരസ്സും പാദവും നഗ്നമാക്കിക്കൊണ്ടു് യെരൂശലേം വിട്ടു കെദ്രോൻ തോടു കടന്നു് ഒലിവു മലയിലേക്കു പോയി. ദാവീദിന്റെ ഈ യാത്രയിൽ ശിമയി എന്നു പേരുള്ള, ശബ്ബിന്റെ ഒരു ബന്ധു ദാവീദിനെ കൊലപാതകനെന്നും മറ്റും വിളിച്ചു് അധിക്ഷേപിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ കല്ലെറിയുകയും ചെയ്തു. ദാവീദിന്റെ ഒരു ഭൃത്യനായ അബ്ശായി ശിമയിയെ വധിക്കുവാനൊരുങ്ങിയെങ്കിലും ദാവീദു് അതിനു അനുമതി നൽകിയില്ല. അയാളുടെ ശാപം തനിക്കു് ഒരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കുമെന്നു് പറഞ്ഞു. ഇതിനിടയിൽ അബ്ശലോമിന്റെ സൈന്യവും ദാവീദിന്റെ സൈന്യവും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി. (അധ്യായം 16)

യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും അബ്ശലോം കോവർ കഴുതപ്പുറത്തു കയറി അതിശീഘ്രം ഓടിച്ചു പോകുമ്പോൾ മഹനയീമിൽവെച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുടി ഒരു കരുവേലകവൃക്ഷത്തിൽ കുരുങ്ങുകയും, ¹ കഴുതപ്പുറത്തുനിന്നും തെറി നിരാധാരനായി ആ വൃക്ഷം ശിഖരത്തിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുകയും ചെയ്തു. ദാവീദിന്റെ ഒരു സൈന്യാധിപനായ യോവാബു് ഇതു ക

ണ്ടു് അബ്ശലോമിനെ കുന്തം ചാണ്ടി കൊന്നുകളഞ്ഞു. ² അബ്ശലോമിന്റെ മരണവാർത്ത ദാവീദിനെത്തപ്പോൾ ‘എന്റെ മകനായ അബ്ശലോമേ, നിനക്കു പകരം ഞാൻ മരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു. ³ അപ്പോഴേക്കും ജയാരവങ്ങളോടുകൂടി സൈന്യങ്ങൾ വന്നുകഴിഞ്ഞു. അവരുടെയും ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെയും അകമ്പടിയോടുകൂടി ദാവീദു് യെരൂശലേമിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. (അധ്യാ. 18)

ദാവീദു് മൂപ്പന്മാരെ വയസ്സുമുതൽ നാല്പതു വർഷം ഇസ്രായേലിനെ ഭരിച്ചു. ഒടുവിൽ വാർദ്ധ്യാകൃമായി മരണമടുത്തുവരുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ⁴ ഇസ്രായേലിലെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും പ്രമുഖന്മാരെയും വരുത്തി ഒരു ദൈവാലയം പണിയിക്കുവാൻ വേണ്ട സാമഗ്രികളെല്ലാം താൻ ശേഖരിച്ചിരുന്നു എന്നും അനേകം യുദ്ധങ്ങൾ മൂലം ധാരാളം രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ളതിനാൽ അതു പണിയിക്കുവാൻ തനിക്കു ദൈവാനുവാദമില്ലെന്നും സ്വപുത്രനായ ശലോമോൻ അതു പണിയിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും അവരെ അറിയിച്ചു. ⁵

നൂറായിരം താലന്തു പൊന്നും പത്തുനൂറ്റായിരം താലന്തു വെള്ളിയും തൂക്കമില്ലാത്തവണ്ണം ഇരുമ്പും പിത്തളയും ശേഖരിച്ചു വെച്ചു. അഹറോന്റെ പുത്രന്മാരെ ഇരുപത്തിനാലായി തിരിച്ചു തവണമുറയ്ക്കു് ആരാധനയ്ക്കേർപ്പെടുത്തി. അനന്തരം ദൈവാലയം പണിയിക്കേണ്ട വിധങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ശലോമോനു് ആവശ്യമുള്ള സകല നിർദ്ദേശങ്ങളും ⁶ കൊടുത്ത ശേഷം ദൈവത്തെ അനുസരിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയേയും അല്ലെങ്കിലുണ്ടാകാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെയും മറ്റും പററി ദാവീദു് ശലോമോനെ വേണ്ടപോലെ ഉപദേശിച്ചു. (2 നാളാ. 22, 14-19) ദാവീദു് മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ശലോമോനെ സ്വന്തം പിൻഗാമിയായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. ശലോമോൻ വളരെ സുന്ദരശാന്തനാ

യിരുന്നു. ദാവീദ്യ് എഴുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചു് സീയോൻ മലയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ദാവീദ്യ്, രാജാവും ന്യായാധിപതിയുമായിരുന്നതു മാത്രമല്ല ഒരു ദീർഘദർശിയുംകൂടെ ആയിരുന്നു. 7 (നട. 2, 30)

ദൈവത്തിന്റെരാജ്യം യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയച്ചെറുക്കനായ ദാവീദിനെ ഭരമേല്പിച്ചു. ദാവീദ്യ് അതു വളരെ ഭംഗിയായി നിവർത്തിച്ചു. ശത്രുക്കളെ അശേഷം കീഴ്പ്പെടുത്തി. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഐക്യത വർദ്ധിപ്പിച്ചു. രാജഭരണം ദൈവനിയമപ്രകാരമാക്കി. വിഗ്രഹാരാധന നിർമ്മൂലമാക്കി. ദൈവാരാധന പ്രബലപ്പെടുത്തി. *

ദാവീദിന്റെ സകീർത്തനം ജനങ്ങളെ കൂടുതൽ ദൈവഭക്തരാക്കിത്തീർത്തു. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദീർഘദർശനം ആളുകളെ വളരെ ആകർഷിച്ചു. 8

1. അബ്ശലോം നാലാം കല്പന ലംഘിച്ചു. അപ്പനെക്കുറിച്ചു് അനാവശ്യമായി സംസാരിച്ചു. അപ്പനോടു് എതിർത്തു. അപ്പനെ കൊല്ലുവാൻ നടന്നു. രാജകല്പനയെല്ലാം ലംഘിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനോടു് എതിർത്തു. ആളുകളെ വിപ്ലവത്തിനിളക്കി. അതിനാൽ അഞ്ചാം കല്പനയും ലംഘിച്ചു. അതിനു തക്ക ശിക്ഷയും അനുഭവിച്ചു. അദ്ദേഹം സർവശേഷമായി വച്ചിരുന്ന തലമുടി തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ചതിച്ചു. അബ്ശലോമിന്റെ പാപം നിഗളത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണു്.

2. നീ നിന്റെ അമ്മയെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അപ്പനെ വേദനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ? നിന്റെ തെറിനെപ്പറ്റി അനുതപിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അബ്ശലോം അപ്പനോടും രാജാവിനോടും എതിർത്തതുകൊണ്ടു് പിന്നീടു് ആ പേരൂ യഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കൾക്കിടുകയില്ല എന്നുറപ്പിച്ചു.

3. അബ്ശലോം ഇത്ര ദ്രോഹം ചെയ്തിട്ടും ദാവീദ്യ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിച്ചു. പിതൃസ്നേഹം എത്ര വലിയതു്. ദാവീദ്യ് ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നവനായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്റെ ഒരു മുൻകൂറ്റിയായിരുന്നു അബ്ശലോമിന്റെ മരണത്തിലുണ്ടായ ദാവീദിന്റെ വിലാപം. അബ്

ശലോം സുസ്തംഭനായിരുന്നു. മനുഷ്യരെ വശത്താക്കാൻ സമർത്ഥനുമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഹൃദയനൈർമ്മല്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു നാശമുണ്ടായി. ഒരു സത്യ അനുതാപിക്കു ദാവീദ്യ് ഒരു നല്ല മാതൃകയാണു്. രാജാവായിരുന്നിട്ടും നാഥാൻ പ്രവാചകന്റെ ശാസനയനുസരിച്ചു.

4. മരണസമയമടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു് അറിവാറിടയായതു് ഒരു ദൈവസഹായമാണു്. ദാവീദ്യ് ഒരു നല്ല ഹൃദയത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തെ സേവിച്ചതിനാൽ ഈ അനുഗ്രഹം കിട്ടിയതാണു്.

5. ദൈവഭവനം പണിയുന്നതിനായിരുന്നു ദാവീദിന്റെ അന്ത്യചിന്ത. മറ്റുള്ളതെല്ലാം നല്ല പര്യവസാനത്തിൽ കണ്ടു. പള്ളിപണിയെപ്പറ്റിയും ദൈവം ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കി. ദാവീദ്യ് ദൈവത്തിൽ നിപ്രാപിച്ചു. എന്തു നല്ല മരണം.

6. ദാവീദിന്റെ പാപം ദൈവം ക്ഷമിച്ചു. എങ്കിലും ദൈവാലയം പണിയുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതോടുകൂടിത്തന്നെ കാലത്തിനടുത്ത ശിക്ഷകളും എല്ലായ്പ്പോഴും ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

7. ദാവീദ്യ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ദീർഘദർശനം പറയുക തന്നെയല്ല, സ്വജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല മാതൃകകൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ദാവീദിൽ നിന്നു നൽകിയ അനുഭവിച്ച ശ്രൽപോലും ദാവീദിനെ ഉപദ്രവിച്ചു.

8. ദാവീദിന്റെ ഗുണങ്ങൾ നോക്കുക. താഴ്മ, ദൈവവിശ്വാസം, കേ്തി, ദൈവമഹത്വത്തിനായുള്ള എരിവു്, ക്ഷമ, ശത്രുസ്നേഹം, നീതി, മഹാമനസ്കത, പിതൃസ്നേഹം, പാപബോധം, അനുതാപം, ആദിയായ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങൾ ദാവീദിലുണ്ടായിരുന്നു.

9. മിശിഹായുടെ മുൻ മാതൃകകളിൽ ദാവീദ്യ് പന്ത്രണ്ടാമത്തെ ആളാണു്. ഇരുവരും ബേതൽപേരിൽ ജനിച്ചു. ക്രിസ്തു പിശാചിനെ ജയിച്ചതുപോലെ ദാവീദ്യ് ഗോലിയത്തിനെ ജയിച്ചു. ഇരുവർക്കും ആരംഭത്തിൽ വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ദാവീദ്യ് അബ്ശലോമിനെ യേന്നു ദുഃഖത്തോടുകൂടെ കൈദ്രോൻ തോടു കടന്നു ഒലിവുമലയിലേക്കു പോയതുപോലെ നമ്മുടെ കർത്താവും പെസഹാകഴിഞ്ഞു കൈദ്രോൻ തോടു കടന്നു ഗദസീമോൻ തോട്ടത്തിലേക്കു പോയി. ഇരുവരും ശത്രുക്കളോടു മഹാമനസ്കത കാണിച്ചു. യറൂശലേമിലേക്കു് രാജകീയ എഴുന്നള്ളത്തു ഇരുവരും നടത്തി. ഇങ്ങനെ പല സാമ്യങ്ങളുമുണ്ടു്. ദാവീദ്യ് കവീണകൊണ്ടും അഞ്ചു കല്ലുകൊണ്ടും ഗോലിയത്തിനെ

ജയിച്ചു. ക്രിസ്തു അഞ്ചു മുറിവുമൂലവും കുരിശുമരണം മൂലവും പിശാചിനെ ജയിച്ചു. ദാവീദ് ഒരു ആട്ടിയനായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവും നല്ല ഇടയനാകുന്നു. അഹിത്തോപ്പേൽ ദാവീദിനെ ഒരിക്കൊടുത്തു. യഹൂദ ക്രിസ്തുവിനെ ഒരിക്കൊടുത്തു.

പാഠം 9

ശലോമോൻ രാജാവ്

1 രാജാ. 3, 1-28; 6, 1-38; നാളാ. 1, 23, 24 അ

ശലോമോൻ തന്റെ ഭരണാരംഭത്തിൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കയും തന്റെ പിതാവായ ദാവീദിനെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അനുകരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.¹ ദൈവം ഒരു രാത്രിയിൽ ശലോമോനു പ്രത്യക്ഷനായി. അപ്പോൾ നീതിയോടെ രാജ്യഭാരം ചെയ്യാനുള്ള ജ്ഞാനത്തിനായി ശലോമോൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു ആവശ്യമുള്ള ജ്ഞാനത്തിനും പുറമേ ധനവും ബഹുമാനവും കൂടി നൽകി. ദൈവകല്പനപ്രകാരം ജീവിക്കുമെങ്കിൽ ദീർഘായുസും കൊടുക്കാമെന്നു കല്പിച്ചു.²

രണ്ടു സ്ത്രീകൾ തമ്മിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു വാദമുണ്ടായി. ആ വാദം കേട്ടു തീരുമാനിക്കുവാൻ ശലോമോന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. ഒരു സ്ത്രീയ്ക്കു ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ കുട്ടി അവളോടൊരുമിച്ചു കിടക്കയിൽ കിടന്നിരുന്നു. അയൽക്കാരികും അതുപോലെ ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ കുട്ടി യാദൃശ്ചികമായി മരിക്കുന്നതിനിടയായി. കുട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള സാമ്യംനീമിത്തം മരിച്ച കുട്ടിയെ എടുത്തു മററവളുടെ അടുക്കൽ സൂത്രത്തിൽ കിടത്തിയിട്ടു ജീവനുള്ള കുട്ടിയെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു.³ അതിനെ തിരിച്ചു കൊടുപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു സങ്കടഹർജി. ജീവനുള്ള കുട്ടി തന്നെതന്നെ ഇരുവരും വാദിച്ചു.⁴ ഈ തർക്കം വളരെ വേഗത്തിൽ ശലോമോൻ രാജാവു തീരു

മാനിച്ചു. ഒരു വാഠ കൊണ്ടുവന്നു ജീവനുള്ള കുട്ടിയെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചു് ഇരുവർക്കും കൊടുക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. ജീവനുള്ള കുട്ടിയുടെ മാതാവു് ഇതിനു വിസമ്മതിക്കയും കുഞ്ഞിനെ ജീവനോടെയെങ്കിലും കാണാമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു തന്റെ പ്രതിയോഗിക്കു അതിനെ കൊടുത്തുകൊള്ളുവാൻ സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. മരേ സത്രീ തനിക്കു പകുതി മതി എന്നു പറഞ്ഞു. ⁵ ശലോമോൻ ഇതു നിമിത്തം യഥാർത്ഥ മാതാവിനെ മനസ്സിലാക്കി അവൾക്കു ശിശുവിനെ കൊടുത്തു സങ്കടം തീർത്തു. ഈ വിധി ഇസ്രായേലിലെല്ലാം പരസ്യമായപ്പോൾ “ദൈവാത്മാവു് ശലോമോനിൽ കുടികൊള്ളുന്നു” എന്നു് ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ⁶ (1 രാജാ. 3, 16-28)

ഇസ്രായേൽക്കാർ മിസ്രയീമിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടതിന്റെ നാനൂററിഎൺപതാം വർഷത്തിൽ ശലോമോൻ രാജാവു് യെറുശലേമിൽ ⁷ മോറിയാ മലയിൽ ദൈവാലയം പണിതുടങ്ങി. എബ്രായക്കാർ കെട്ടിടപ്പണിയിൽ അത്ര സമർത്ഥന്മാരായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഹീരാമിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു നല്ല കൽപ്പണിക്കാരെയും മരപണിക്കാരെയും വാർപ്പുപണി വിദഗ്ദ്ധന്മാരെയും വരുത്തി. ലബാനോനിൽനിന്നു കാരകിൽ ⁸ മരവും ദേവദാരമരവും കൊണ്ടുവന്നു. (1 രാജാ. 5)

ശലോമോൻ ഓരോ മാസവും പതിനായിരംപേരെ വീതം മാറി മാറി ലബാനോനിലേക്കു അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചുമടു ചുമക്കുവാൻ എഴുപതിനായിരം പേരെയും മരം വെട്ടുവാൻ എൺപതിനായിരം പേരെയും ഇതിന്റെ എല്ലാം മേൽനോട്ടത്തിനായി മൂവായിരത്തിമൂന്നുറുപ്പേരെയും നിയമിച്ചു.

ദൈവാലയത്തിന്റെ നീളം അറുപതു മുഴവും വീതി ഇരുപതു മുഴവും ഉയരം മൂപ്പതു മുഴവും ആയിരുന്നു. ആലയത്തിന്റെ മുമ്പ്പിന്നു ഇരുപതു മുഴം നീളം

വും പത്തു മുഴം വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഭിത്തിയുടെ പുറകുവശത്തായി പുറുവാരങ്ങളും പണിയിച്ചു. ദൈവാലയത്തിന്റെ ഉൾഭാഗം ശുദ്ധ്യസ്ഥലമെന്നും മഹാവിശുദ്ധ്യസ്ഥലമെന്നും രണ്ടായി വിഭജിച്ചു. ശുദ്ധ്യസ്ഥലത്തിന്റെ നീളം നാല്പതു മുഴവും മഹാവിശുദ്ധ്യസ്ഥലത്തിന്റെ ഇരുപതു മുഴവും ആയിരുന്നു. ശുദ്ധ്യസ്ഥലത്തിന്റെ അകവശം കാരകിൽ പലകകെട്ടുണ്ടും മഹാവിശുദ്ധ്യസ്ഥലത്തിന്റെ അകവശം പൊന്നുകൊണ്ടും പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. പൊൻചങ്ങലയുള്ള ഒരാതിരശീല ഇതിനു രണ്ടിനുമിടയ്ക്കു തൂക്കിയിരുന്നു.

മഹാവിശുദ്ധ്യസ്ഥലത്തു് രണ്ടു മാലാഖമാരുടെ രൂപം നിറുത്തിയിരുന്നു. ആ രൂപം പൊൻതകിട്ടുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരുന്നു.

ശുദ്ധ്യസ്ഥലത്തു് ധൂപപീഠവും കാഴ്ച അപ്പുണ്ടെ വയ്ക്കാനുള്ള മേശയും ഏഴു തിരികളുള്ള കവരവീളക്കും വച്ചിരുന്നു. പ്രാകാരത്തിൽ പിത്തളകൊണ്ടുള്ള ഭാഗ ബലിപീഠം വാർത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ട കടൽ (ജലസേചനസ്ഥലം) ആഭിയായവ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഏഴുവർഷം കൊണ്ടാണു് ഈ ദൈവാലയം പണിതീർന്നതു്. 9 ഇതു കൂടാതെ യെറൂശലേമിൽ ഒരു രാജകൊട്ടാരവും ശലോമോൻ പതിമൂന്നു വർഷംകൊണ്ടു പണിയിച്ചു. (1 രാജാ. 6, 1-38)

1. ശലോമോൻ ദൈവത്തെ മരന്നാൽ ദൈവം ശലോമോനെ എന്നേക്കുമായി മരന്നുകളയുമെന്നും അതിനാൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ദാവീദ് പഠഞ്ഞു. പക്ഷേ ശലോമോൻ കാലാന്തരത്തിൽ ദൈവത്തെ മരന്നുകളഞ്ഞു.

2. ശലോമോന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവമിഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്തെന്നാൽ അതു് ഹൃദയതാഴ്മയോടുകൂടെ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. ധനത്തിനോ ദീർഘായുസ്സിനോ ആയി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചില്ല. നാം ലൗകികകാര്യങ്ങൾക്കായിട്ടു മാത്രമല്ല പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു്. സ്വർഗ്ഗീയവും ഉന്നതവുമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കണം.

3. അസൂയക്കാരീ ജീവനുള്ള കുട്ടിയെ അതിന്റെ അമ്മയുടെ പക്കൽനിന്നും മോഷ്ടിച്ചെടുത്തു. അവളുടെ കളളം മരണ

കരമായ പാപമാണു്. അവൾ ഏഴാം കല്പന മാത്രമല്ല, അഞ്ചും പത്തും കല്പനകളും കൂടെ ലംഘിച്ചു. ഒരു തള്ളയ്ക്കു സന്താനത്തേക്കാൾ വലിയ പ്രേമസാധനമുണ്ടോ? അതിനെയാണു് മോഷ്ടിച്ചതു്. അതുതന്നെയല്ല അതിന്റെ മരണത്തിനാഗ്രഹിച്ചു. ഇതെല്ലാം അസൂയയുടെ ഫലങ്ങളാണു്.

4. അസൂയക്കാരി ജീവനുള്ള കുട്ടി തന്റേതാണെന്നു കള്ളം പറയുന്നു. അസൂയയുണ്ടായാൽ അതു് നമ്മേ ഒരു പാപത്തിൽ നിന്നും വേറൊരു പാപത്തിലേക്കു ആനയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

5. അസൂയ വലിയ പാപമാണു്. മരിച്ചുപോയ കുട്ടിയുടെ അമ്മക്കു മറ്റേ കുട്ടിയും മരിക്കണമെന്നു തോന്നി. ഇതു് ഏത്ര നികൃഷ്ടമായ പാപമാണു്. നിനക്കു അസൂയയെന്ന പാപമുണ്ടോ?

6. പരിശുദ്ധാത്മവരങ്ങൾ പലതുണ്ടു്. (1 കോറ. 12) അതിൽ അറിവു് ഒരു പ്രധാന വരമാണു്. ശലോമോനു് അസാധാരണമായ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവിക അറിവു മാത്രമല്ല ഭൗമിക അറിവും വേണ്ടുവോളമുണ്ടായിരുന്നു.

7. ദാവീദു യെബൂസായക്കാരിൽ നിന്നും യെറുശലേം കരസ്ഥമാക്കുവാനിടയായതു് ഒരു വലിയ ദൈവാനുഗ്രഹമാണു്. യെഹൂദന്മാരുടെ തലസ്ഥാനവും ക്രൈസ്തവസഭയുടെ പ്രാരംഭസ്ഥലവും യെറുശലേം ആയിരുന്നു.

8. കാരികിൽ മരം വിശേഷപ്പെട്ടതും വളരെ ഉയരത്തിൽ വളരുന്നതുമായ ഒരു വൃക്ഷമാണു്. ഇതിനു ചിതൽ പിടിക്കുകയില്ല. കൂടാതെ നല്ല വാസനയുമുണ്ടു്.

9. ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു് ഒരു പള്ളിയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതു് ഏകസഭയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാസഭ ഏകസത്യസഭയാകുന്നു. യെറുശലേംപള്ളി വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതും വിലപിടിപ്പുള്ളതുമായിരുന്നു. ഒരു കത്തോലിക്കാപള്ളി ചെറിയതായാലും അവിടെ അർപ്പിക്കുന്നതു് ക്രിസ്തുവിനെ ആണെന്നുതന്നെയല്ല വി. കുർബാനയിൽ ക്രിസ്തുതന്നെ എഴുന്നള്ളുന്നുതുകൊണ്ടു് അതു് യെറുശലേം ദൈവാലയത്തെക്കാൾ ഏത്രയേർമാഹാത്മ്യമേറിയതാകുന്നു.

ശലോമോന്റെ അന്ത്യകാലം

(1 രാജാ. 8-11 അ. താളാ. 9-ാം അ.)

ദൈവത്തിന്റെ ഉഭയസമ്മതത്തിൽ പെട്ടകം അത്യാ
 ഡംബരപൂർവ്വം സീയോനിൽനിന്നും വരുത്തുവാൻ ശ
 ലോമോൻ ഇസ്രയേൽ മൂപ്പൻമാരെയും പ്രഭൃക്കൻമാരെയും
 ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. അവർ ചെന്നു സഭയിൽ
 കൂടാറവും അതിലെ സകല ഉപകരണങ്ങളുമെടുത്തു
 കൊണ്ടുവന്നു ശലോമോൻ പണിയിച്ച ദൈവാലയ
 ത്തിൽ വച്ചു. ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന വഴിക്കു
 ആചാര്യൻമാർ കാഹളമുതുകയും പാട്ടുപാടുകയും മാർ
 ഗ്ഗമദ്യേ നിരവധി ആടുമാടുകളെ ബലികഴിക്കുകയും
 ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. സാക്ഷിയിൽപെട്ടകം കെറു
 ബി മാലാഖമാരുടെ രൂപത്തിനു താഴെയായി മഹാവി
 ശുദ്യസംഗമലത്തു വച്ചപ്പോൾ ദൈവാലയം ഒരു മേഘ
 ത്താൽ മൂടപ്പെട്ടു.¹ ശലോമോൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു
 തന്റെ ദൃഷ്ടികൾ ഉയർത്തി വളരെ വിനയത്തോടെ
 പ്രാർത്ഥിച്ചു.² ദൈവം രണ്ടാമതും ശലോമോനു പ്ര
 ത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തോടു "നിന്റെ പ്രാർത്ഥ
 നകൾ ഞാൻ കേട്ടു ഈ ആലയത്തെ ഞാൻ ശുദ്ധീകരി
 ച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ കണ്ണും ഹൃദയവും എപ്പോഴും
 ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കും." എന്നു അരുളിച്ചെയ്കയും
 ചെയ്തു.³ (1 രാജാ. 8, 11)

ശലോമോൻ മഹാജ്ഞാനിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടു ശേബായിലെ
 രാജ്ഞി സുഗന്ധവർഗ്ഗങ്ങൾ, പൊന്നു, വിലയേ
 റിയ രത്നങ്ങൾ ആദിയായ സാധനങ്ങളുമായി യെറുശ
 ലേമിലേക്കു വന്നു മറുപൊരുളായ പലതും ശലോ
 മോനോടു ചോദിക്കുകയും അതിനെല്ലാം ശലോമോൻ ഉ
 ത്തരം പറയുകയും ചെയ്തു. ശലോമോന്റെ കൊട്ടാ
 രത്തിലുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ, ദൃത്യൻമാരുടെ നടപടികൾ

ആദിയായവയെല്ലാം രാജ്ഞിക്കു വലിയ സന്തോഷമാ യിത്തോന്നി. ശലോമോന്റെ സിംഹാസനംതന്നെ ഭന്ത നിർമ്മിതവും പൊന്നു പൊതിഞ്ഞതുമായിരുന്നു. (1 രാജാ. 10,1-18)

ശലോമോന്റെ അന്ത്യകാലത്തു് തെറ്റുകാരനായി ത്തീർന്നു. ഫറോവിന്റെ പുത്രിയെകൂടാതെ മോവാ ബിക്കാർ, അമ്മോനിയക്കാർ, ഏദോമ്യക്കാർ, സിദോനി ക്കാർ, ഹിത്തായക്കാർ ആദിയായ വിജാതികളിൽപ്പെട്ട അനേകം സ്ത്രീകളെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ഇവരെ കൂ ടാതെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വംശത്തിൽനിന്നും എഴുന്നൂറു സ്ത്രീകളും മന്നൂറു വെപ്പാട്ടികളുമുണ്ടായിരുന്നു. 4 ഈ സ്ത്രീകളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അസതരോത്തു്, മോലേക്കു്, കേമോശ് എന്നിത്യാദി അനവധി ദേവൻ മാരെ ഉണ്ടാക്കുകയും അവയ്ക്കായി അനേകം ക്ഷേ ത്രങ്ങൾ പണികഴിയ്ക്കുകയും ഓരോന്നിലും അനേകം പൂജാരികളെ നിയമിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുപ്രാ വശ്യം ശലോമോനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അന്യദേ വൻമാരെ പിൻതുടരരുതെന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ് തിട്ടുള്ള ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തെ ശലോമോൻ വി സ്മരിച്ചുകളഞ്ഞു. 5

യഹോവാ ഇതിങ്കൽ കോപിച്ചു. “ഞാൻ രാജ്യ ത്തെ നിന്നിൽനിന്നു അശേഷം ചേരദിച്ചു് അതു് നി ന്റെ ഭൃത്യനു കൊടുക്കും. ദാവീദിനെ ഞാൻ ഓർക്കു ന്നതിനാൽ ഇതു നിന്റെ ആയുസിൽ ഞാൻ ചെയ്കയി ല്ല. നിന്റെ പുത്രന്റെ കാലത്തു രണ്ടുഗോത്രത്തെ നി ന്റെ പുത്രനു കൊടുത്തുകൊണ്ടു് പത്തു ഗോത്രത്തെ ഞാൻ നിന്റെ ദാസനു കൊടുക്കും.” എന്നരുളിച്ചെ യ്തു. 6 (1 രാജാ. 11,1-14)

യരോബയാം എന്നൊരു ശക്തനുമുണ്ടായിരുന്നു. ശലോമോൻ അദ്ദേഹത്തെ യൗസേപ്പിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ ചുമതലക്കാരനാക്കി. അദ്ദേഹം യെറുശലേമിലേക്കു് പോകുമ്പോൾ അഹിയാ എന്നൊരു ദീർഘദർശിയെ കാൺമാനിടയായി. അദ്ദേഹം യരോബൊയാമിനെ ക

ണ്ടപ്പോൾ താൻ പുതച്ചിരുന്ന പുതപ്പെടുത്തു് പന്ത്രണ്ടായി കീറി പത്തു കഷണം യരോബൊയാമിനു കൊടുത്തിട്ടു 'യഹോവാ ഇസ്രായേലിൽ പത്തു ഗോത്രത്തെ നിനക്കു തന്നിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. ദാവീദിനെ ഓർത്തു എന്നേക്കും അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു വിളക്കായിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം രണ്ടുഗോത്രം ശലോമോന്റെ സന്തതികൾക്കിരിക്കട്ടെ, എന്നു പറഞ്ഞു. യരോബൊയാ ശലോമോനെ ഭയന്നു മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി അവിടെ പാർത്തു. (1 രാജാ. 11, 26-40)

ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ശലോമോൻ മരിച്ചു്⁷ ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. ⁸ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ റെഹബൊയാം രാജാവായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

1. യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന മോലത്തിൽ ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ ആ ദൈവാലയം ദൈവം വസിക്കുന്ന ആലയമായി അവർ കരുതിയിരുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യനായിത്തീർന്നശേഷം ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ കാലത്തേതിനേക്കാൾ എത്രയോ അടുത്തു വിശുദ്ധ കുർബാനയിലിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം മുമ്പിലത്തേതിലും വളരെ അകന്നുപോയതായിട്ടാണു് ചിലർ വിചാരിക്കുന്നതു്. യേശു നമ്മെ അനാഥരായി വിട്ടേച്ചല്ല പോയിരിക്കുന്നതു്. അവിടുന്നു എപ്പോഴും നമ്മോടുകൂടെയുണ്ടു്. വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും സാദൃശ്യത്തിൽ അവിടുന്നു സക്രാരിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വരുന്ന എല്ലാവരെയും കാണുകയും അവരുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ശലോമോൻ യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിന്റെ വാതുക്കൽ പുറത്തു നിന്നുകൊണ്ടു് കുമ്പിട്ടും കൈ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചും ഉച്ചത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ സ്ഥിതിക്കു് കത്തോലിക്കാ ദൈവാലയത്തിൽ കയറുമ്പോൾ അതുപോലെയുള്ള ആദരവു കാണിപ്പാൻ നാം മടിക്കുന്നതെന്തിനു്? പള്ളി മേല്പട്ടക്കാർ കൂദാശചെയ്യുന്നു. അതുമൂലം അതു് ദൈവത്തിന്റെ ഭവനവും ആയിത്തീരുന്നു. പള്ളി കൂദാശചെയ്യുന്ന ദിവസം ആണ്ടുതോറും നാം പെരുന്നാളായി നടത്തുന്നു. അതു് ആ പള്ളിമൂലം നമുക്കു് ആ ആണ്ടിൽ ലഭിച്ച ദൈവകൃപയ്ക്കു സ്തോത്രം കൊടുപ്പാനാകുന്നു. ഇസ്രായേൽ യെരൂശലേം പള്ളിപ്പെരുന്നാൾ ആഘോഷിച്ചതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സന്തോഷകരവും ഉൻമേഷഭ

രിതവുമായി കത്തോലിക്കാപള്ളിപ്പെരുന്നാൾ നടത്തുവാൻ നമുക്കു കടമയുണ്ടു്.

3. ദൈവം സർവ്വവ്യാപിയാണെങ്കിലും ദൈവാലയത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകവിധത്തിൽ കൃപയാൽ സ്ഥിതിചെയ്തു കൊണ്ടു് അവിടെ നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ട കൃപ നൽകുകയും ചെയ്തു. വി. കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ദൈവാലയ സന്ദർശനം തുടർച്ചയായി നടത്തുന്നതു് അനുഗ്രഹപ്രദമായിരിക്കും.

4. ശലോമോനെപ്പോലെ ഇത്ര വളരെ ദൈവകൃപ ലഭിച്ച ഒരാൾ ഇത്ര നികൃഷ്ടമായ ഭയങ്കര പാപത്തിൽ ആണ്ടുപോകുക എന്നതു് വലിയ പരിതാപകരമാണു്. യെരൂശലേം ദൈവാലയ പ്രതിഷ്ഠാകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതാപമോർക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ചിന്തയും ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ എത്രയോ വിലയേറിയതായിരുന്നു. പിന്നീടു് അതെല്ലാം മനഃഭവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിക്കുന്നു. ഭാര്യമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ അന്യദേവന്മാരിലേക്കു വശീകരിച്ചു എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പെട്ടെന്നു തീർത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭക്തികെട്ടു ഉല്ലാസം, വിവിധ ജാതിയിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുമായുള്ള സഹവാസം, പലവിധ വ്യാപാരം, ഇവകളെല്ലാം ദൈവത്തെ മറക്കുവാൻ ശലോമോനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

5. ലോകസന്ദേഹവും ഡംഭും അദ്ദേഹത്തെ മതതീക്ഷ്ണതയിൽനിന്നും വീഴ്ത്തി. എങ്കിലും ശലോമോൻ ഇത്രമാത്രം മറന്നതെങ്ങനെയെന്നു നാം അതിശയിച്ചുപോകുന്നു. വാർദ്ധക്യത്തിൽ ശലോമോൻ സന്തോഷമില്ലാതെ തന്റെ ആയുസ്സു് വളരെ ദുഃഖത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇക്കാലത്തു ശലോമോൻ വളരെ അനുതപിച്ചിരിക്കണം.

ഒരു മനുഷ്യൻ വിചാരിക്കുന്ന സകലവും ശുഭമായി പര്യവസാനിക്കുമ്പോൾ അയാൾ സാവധാനത്തിൽ ദൈവത്തെ മറക്കുകയും പ്രാർത്ഥന, ആരാധന, എന്നിവകളിൽ അലസത കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്നെയല്ല ദൈവം എന്തിനാണു തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതു് എന്നുള്ള സംഗതിചോലും വിസ്മരിച്ചുപോകുന്നു. ഇതിനാലാണു് ദൈവം നമുക്കു കഷ്ടതകളും പ്രയാസങ്ങളും തരുന്നതു്. നമുക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രയാസങ്ങളും കഷ്ടതകളും എത്രയോ ഉപകാരപ്രദം. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി ഉയർത്തുവാൻ അവ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

6. അവസാനത്തിൽ വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ വന്നുകൂടിയപ്പോൾ ശലോമോൻ അനുതപിക്കുകയും പ്രായശ്ചിത്തം നടത്തുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടു് നാടുനീങ്ങി എന്നാണു് പൂർവ്വപിതാക്കൾ പറയുന്നതു്.

7. ശലോമോൻ മരിച്ചു എന്നല്ലാതെ എങ്ങനെ മരിച്ചു എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നില്ല. വ്യഭാസനായ ശലോമോൻ രാജവസ്ത്രവും കിരീടവും ധരിച്ചവനായി ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. കാരകിൽ മരംകൊണ്ടുള്ള തൻറെ വടിമേൽ ചാരി രണ്ടു തൂണുകളുടെ മദ്ധ്യ യാഗപീഠത്തിനു നേരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ ദൈവം തൃക്കൈകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ തൊട്ടു എന്നും ശലോമോൻ മരിച്ചവനായി ആ നിലയിൽ തന്നെ നിന്നു പോയി എന്നും ഒരു ഐതീഹ്യമുണ്ടു്. (കൊറാൻ)

3. ശലോമോൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുൻ മാതൃകകളിൽ പതിമൂന്നാമത്തെ മാതൃകയാകുന്നു. ഹാബേൽ, നോഹ, ഇസഹാക്ക്, യശസേപ്പു്, യോബു്, മോശ, ദാവീദു് എന്നിവർ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയാണു്. എന്നാൽ ശലോമോൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയാണു്.

ശലോമോന്റെ പേരുതന്നെ സമാധാനത്തിന്റെ പ്രഭു എന്നാകുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു സാക്ഷാൽ സമാധാനത്തിന്റെ പ്രഭു തന്നെയാണു്. ശലോമോൻ ജ്ഞാനിയായിരുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുക്രിസ്തുവും സർവ്വജ്ഞാനിയത്രേ. ശലോമോനു് ധനസമൃദ്ധി ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തു അനുഗ്രഹസമൃദ്ധിക്കു് അതുല്യനാണു്.

ശലോമോൻ ദൈവാലയം പണിതു. ക്രിസ്തു തിരുസഭ പണിതു. ശേബാരാജ്ഞി ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം കേൾപ്പാൻ വന്നു് കാഴ്ചകൾ വെച്ചു. വിദാൻമാർ യേശുവിനെ കാണാൻ കിഴക്കുനിന്നും വന്നു് കാഴ്ചകൾ വെച്ചു. ശലോമോൻ വലിയ ദന്തം, കാഞ്ചനം എന്നിവയാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരുന്നു് പല ജാതികളെ ഭരിച്ചു. ക്രിസ്തുവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് മഹിമയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് എല്ലാ ജാതികളെയും വിധിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗത്തെയും ഭൂമിയെയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശലോമോൻ എഴുതിയ പ്രസംഗകാരന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം തൻറെ ആയുസിന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. 'മായ, മായ, മായകളുടെ മായ. ഞാൻ വലിയ സംഗതി ചെയ്തു. വലിയ വീടു പണിതു. മുന്തിരിതോട്ടവും നട്ടുണ്ടാക്കി. ഇതിനു പുറമേ പലതരം മരങ്ങളും പച്ചപിടിപ്പിച്ചു. എന്റെ പൊന്നും വെള്ളിയും ഞാൻ കൂട്ടിവെച്ചു. പാട്ടുകാർ എന്റെ ചുറ്റും നിന്നു പാടി. എന്റെ ധനത്തെ കവിയുന്ന ധനമില്ലായിരുന്നു. എന്റെ അറിവും അങ്ങേനതന്നെ. എന്റെ കണ്ണു് ആഗ്രഹിച്ചതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തു. സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ പിൻവലിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം മായയാണു്. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു അവന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളുക.' (സഭാപ്ര. 2. 4-11)

പുതിയനിയമകഥകൾ

പാഠം 1

ഓശാനാ ഞായറാഴ്ച

മത്താ. 21, 1-13, മാർക്കോ. 11, 1-11

ലൂക്കോ. 19, 29-48

സെൻഹെദ്രീംസംഘം യേശുവിനെ യെറൂശലേമിൽ നിന്നും ഓടിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും യേശുവിന്റെ കീർത്തിയാവളുമാവട്ടെ അദ്ദേഹത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കുള്ളവിശ്വാസമാവട്ടെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. “നിങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നു. അദ്ദേഹം പെരുന്നാളിനു വരികയില്ലേ?” എന്നായിരുന്നു പലരുടെയും തിരക്കം. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ യേശു ബഥാനിയായിൽ ഉണ്ടെന്നും മരിച്ചുപോയ ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചു എന്നും ഒരു വാർത്ത കണ്ണാകർണ്ണികയാനാടൊക്കെയും പരന്നു. പെസഹാപെരുന്നാളിനു വന്ന ഒട്ടു വളരെ ജനത്തിന്റെയും ഗമനം ബഥാനിയായിലേക്കായി, യേശുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും പ്രാപിക്കാം, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ലാസറിനെയും കാണാം എന്നവർ വിചാരിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം യെറൂശലേമിലേക്കു യേശു എഴുന്നള്ളുന്നുണ്ടു്, എന്നായി വേറെ ചിലർ. ജനങ്ങളെല്ലാം ഇളകി വശായി. യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഒരുക്കം തുടങ്ങി.

പിറൊദിവസം ഒരു ഞായറാഴ്ച ആയിരുന്നു. പൂർവ്വദീർഘദർശിമാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപ്രകാരം യേശു യെറൂശലേമിലേക്കു എഴുന്നള്ളുവാനായി ബഥാനിയായിലുള്ളസ്വമിത്രങ്ങളുടെ വസതിവിട്ടുനടന്നുതുടങ്ങി. വളരെ ജനക്കൂട്ടവും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു.

ലേവിവുമലയുടെ മുകളിൽ ബസ്മോഗായ്ക്കു സമീപിച്ചപ്പോൾ യേശു സ്വശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ

വിളിച്ചു അവരോടു “നിങ്ങൾ എതിരേ കാണുന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്കു ചെല്ലുക. അവിടെ മനുഷ്യർ ആരും കയറിട്ടില്ലാത്തതായ ഒരു കഴുതയെയും അതിനോടു കൂടെ ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെയും ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണും. അതിനെ അഴിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ. അതിനെക്കുറിച്ചു ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ ‘യജമാനനു് ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമുണ്ടു്.’ എന്നു പറയുവിൻ. അപ്പോൾ അവർ അതിനെ വിട്ടയക്കും.” എന്നു പറഞ്ഞു. തദനുസരണം ശിഷ്യൻമാരായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും പോയി തെരുവിന്റെ പുറത്തു വാതുക്കൽ കെട്ടിയിരുന്ന കഴുതയെക്കണ്ടു് അതിനെ അഴിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെ നിന്നവരിൽ ചിലർ നിങ്ങൾ കഴുതയെ അഴിച്ചു് എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവിനു ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമുണ്ടു് എന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

കഴുതയെ കൊണ്ടുവന്നു് അവർ തങ്ങളുടെ വസത്രങ്ങൾ അതിൻമേൽ വിരിച്ചു. യേശു അതിൻമേൽ കയറി ഇരിന്നു. മററു അനേകരും തങ്ങളുടെ വസത്രങ്ങൾ വഴിയിൽ വിരിക്കുകയും വ്യക്ഷത്തുപ്പുകൾ വെട്ടി വഴിയിൽ നിരത്തുകയും ചെയ്തു. ‘ദാവീദു പുത്രനു് ഓശാന, കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു, നമ്മുടെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സമാഗതമായിരിക്കുന്ന രാജ്യം അനുഗ്രഹീതം, അതുന്നതങ്ങളിൽ ഓശാനാ’ എന്നു പാടി. കുട്ടികൾ കുരുത്തോലകൾ പിടിച്ചു് ആർത്തുവിളിച്ചു. (സങ്കീ 117, 26) അവർ ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനെ എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടു ഒലിവുമലയുടെ മുകളിൽക്കൂടി യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു. അസൂയക്കാരായ പ്രീശൻമാർക്കും സൊപ്രെൻമാർക്കും ഈ ലോഷയാത്ര തീരെ ഇഷ്ടമായില്ല. അവർ അദ്ദേഹത്തോടു് ‘ഈ കുട്ടികൾ അട്ടഹസിക്കുന്നതു അവിടുന്നു കേൾക്കുന്നില്ല. ഇവർ അടങ്ങിയിരിപ്പാൻ പറയരുതോ?’ എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു ഉത്തരമായിട്ടു ‘ശിശുക്കളുടെയും പൈതങ്ങളു

ടെയും അധരങ്ങളിൽനിന്നു കർത്താവിനു⁹ സ്തുതി സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ, ഇവർ അടങ്ങി ഇരുന്നാൽ ഈ കല്ലുകൾ അട്ടഹസിക്കും' എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.

അനന്തരം അവിടുന്നു പട്ടണത്തോടു സമീപിച്ചു. അതിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു¹⁰ നിന്റെ ഈ ദിവസത്തിലെ കിലും നിന്റെ സമാധാനത്തിനു പര്യാപ്തമായ സംഗതികൾ നീ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. പക്ഷേ അവ ഇപ്പോൾ നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിന്റെ സന്ദർശനകാലം നീ അറിയായ്കൊണ്ടു നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിന്നെ വളഞ്ഞു¹¹ നിന്നെയും നിന്റെ മക്കളെയും അതിൽ വെച്ചു സംഹരിക്കും. നിന്നിൽനിന്നു¹² കല്ലിൻമേൽ കല്ലുശേഷിക്കാതെ നിന്നെ ഇടിച്ചു കളകയും ചെയ്യുന്ന കാലം വരുന്നു' എന്നു വിലപിച്ചരുളിച്ചെയ്തു. യേശു ദൈവാലയത്തിൽ എത്തി. അവിടെ വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവരെല്ലാം പുറത്താക്കി. നാണയമാറ്റക്കാരടെ മേശകളും പ്രാവുകളെ വിറ്റിരുന്നവരുടെ പീഠങ്ങളും അവൻ തട്ടിമറിച്ചു.⁹ അവൻ അവരോടു 'എന്റെ വേനം പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.¹⁰ എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ അതു മോഷ്ടാക്കളുടെ ഗൃഹയാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു' എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ കുരുടൻമാരും മുടന്തൻമാരും ദൈവാലയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം അവരെല്ലാം സൗഖ്യമാക്കി. അനന്തരം യേശു ബഥാനിയായിലേക്കു പോയി അവിടെ രാത്രി താമസിച്ചു.¹¹

1. യെരൂശലേമിലേക്കു ക്രിസ്തു എഴുന്നള്ളുമെന്നു ദീർഘദർശിമാർ പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ശലോമോനെപ്പോലെ രാജമഹിമയോടും പ്രതാപത്തോടും കൂടി ആയിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു യഹൂദന്മാർ കരുതിയിരുന്നതു്.

2. ബെസഫോഗായിൽ നിന്നായിരുന്നു പെസഹാ കുഞ്ഞാടിനെ യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നതു്. അതു പെസഹായ്ക്കു നാലു ദിവസം മുൻപായിരുന്നു. അതിനാല

ത്രേ യേശു പെസഹായിക്കു നാലു ദിവസം മുമ്പുള്ള ഓശാനാ ഞായറാഴ്ച ബെസ്ഫോഗായിൽ നിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു എഴുന്നള്ളിയതു്.

3. ക്രിസ്തു പകുതി വഴിവരെ കഴുതമേലും പിന്നീടു കഴുതക്കൂട്ടിമേലും കയറിയാണത്രേ എഴുന്നള്ളിയതു്. ക്രിസ്തു എഴുന്നള്ളിയ കഴുത യെഹൂദജാതിയെയും ആരു കയറീട്ടില്ലാത്ത കഴുതക്കൂട്ടി യാതൊരു അധികാരത്തിനും കീഴ്പ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പുറജാതിക്കാരെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഇരു വർഗ്ഗ ഗത്തിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിനു അനുയായികളുണ്ടാകുമെന്നു അതു വെളിപ്പെടുത്തി.

4. 'ഓശാനാ' (ഊശാന) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'വിജയിക്കുക' എന്നാകുന്നു. ഈ പദത്തിനു കാലക്രമത്തിൽ ദൈവത്തിനു മഹത്വം, കൂരുത്തോല, എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

5. കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു (സങ്കീ. [17, 26) എന്ന കീർത്തനം മോശയെ ഉദ്ദേശിച്ചു് വളരെക്കാലങ്ങളായി ഇസ്രയേല്യർ പാടിവന്നിരുന്നതാണു്. അതു പിന്നീടു് ദാവീദു സങ്കീർത്തനത്തിൽ എടുത്തഴുതി. മോശ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുൻ മാതൃകയായിരുന്നു. അതിനാൽ അത്രേ ഈ സങ്കീർത്തനം കൂട്ടികൾ ഇവിടെ പാടുവാൻ ഇടയായതു്. ക്രിസ്തു ഇനിയും രണ്ടാമതും വരുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അതും കൂടെ ചേർത്തു 'ഉയരങ്ങളിൽ ഊശാന, കർത്താവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ വന്നവനും വരുവാനിരിക്കുന്നവനും ആയവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു.' എന്നു കൗമാ പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം ചൊല്ലുന്നു.

6. യെഹൂദപ്രമാണികൾക്കും ശാസ്ത്രികൾക്കും യേശുവിനെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ശിശുക്കൾക്കു അദ്ദേഹത്തിനു ഓശാന പാടുവാൻ സാധിച്ചു. ദിവ്യകാര്യങ്ങൾ ലൗകികപ്രമാണികളിൽനിന്നു മറഞ്ഞും ശിശുക്കളെപ്പോലെ പരമാർത്ഥികളായവർക്കു വെളിപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നതാണു്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ എതിരേൽപ്പിൽ രണ്ടു കൂട്ടം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കൂട്ടർ അസൂയക്കാരായ സൊപ്രേൻ മാറും പ്രീശേൻമാറും. മറെറൊക്കൂട്ടർ ക്രിസ്തുവിനു ഓശാന പാടിയവർ. നീ ഇതിൽ ഏതു കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നു ചിന്തിക്കുക.

7. ഈ കല്ലുകൾ എന്നു പറയുന്നതു് വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായ പുറജാതികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യഹൂദക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനു ഓശാന പാടിയില്ലെങ്കിൽ പുറജാതിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ അതു പാടുമെന്നു് അർത്ഥം.

8. ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നു പറയുന്നതും വിശുദ്ധ്യം സ്ഥലത്തോ മറ്റാ വിശുദ്ധ്യം സ്ഥലത്തോ അല്ല. ബലിപീഠം നിന്നിരുന്നതും ബലി കഴിച്ചുവന്നിരുന്നതുമായ പ്രകാരത്തിലായിരുന്നു.

9. യേശു ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു വ്യാപാരികളെയും മറ്റും നിഷ്കാസനം ചെയ്തതുപോലെ നാം പ്രാർത്ഥിക്കാനായി വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും ലൗകിക ചിന്തകളെ അകറ്റി നിറുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

10. യഹൂദദൈവാലയം ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം അനുസരിച്ചു പണിയിക്കപ്പെട്ടതും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം കാണിക്കുന്നതുമാകയാൽ 'എന്റെ ആലയം' എന്നു ക്രിസ്തു പറയുന്നു. ക്രിസ്തീയ ദൈവാലയം മെത്രാൻ കൂദാശ ചെയ്തതാകയാലും അതിൽ എഴുന്നള്ളിക്കപ്പെടുന്ന വി. കുർബാനയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ സാന്നിദ്ധ്യം ഉള്ളതുകൊണ്ടും എന്റെ ആലയമെന്നുള്ള സംബോധന അതിനു യഹൂദദൈവാലയത്തെക്കാൾ എത്രയോ അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നു.

11. ക്രിസ്തു യറുശലേമിൽ രാജാവായി എഴുന്നള്ളിയതുപോലെ നമ്മുടെ ആന്തരിക യെറുശലേം ആയ ഹൃദയത്തിൽ ക്രിസ്തു രാജാവായി എഴുന്നള്ളുവാൻ നാം വേണ്ട ഒരുക്കം സദാപി വിശിഷ്ട ഭാഗാനാദിവസം ചെയ്യണം.

യെറുശലേമിൽ ക്രിസ്തുവിനൊരുക്കിയിരുന്ന സിംഹാസനം കുരിശായിരുന്നു. തൻമൂലം യെറുശലേം മൂപ്പത്തി ഏഴു വർഷങ്ങളുടെ ശേഷം നശിക്കപ്പെടുവാനിടയായി. നിയേശുവിനായി ഒരുക്കുന്നതുപോലെ നിറഞ്ഞ ഹൃദയമോ വിശുദ്ധ്യമോ ഹൃദയമോ?

പാഠം 2

വെസെറ

കത്തായി 26, 17-28 മർക്കോ 14, 22-26

ലൂക്കോ. 22, 1-23

ക്രിസ്തുവിന്റെ മൂപ്പത്തിമൂന്നാമത്തെ തിരുവയസ്സിലെ പെസഹാ സമീപിച്ചു. പെസഹാപെരുന്നാളിന്റെ ഒരുക്കദിവസം (യോഹ. 19, 14) സകല പൂജിപ്പുകളും യഹൂദവേദങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റുകയും

വേനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് കുറെ പുളിച്ച അപ്പം വച്ച ശേഷം വീട്ടിലുള്ളവർ വിളക്കു കൊളുത്തി വേനം മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചു. ഒടുവിൽ ആ പുളിച്ച അപ്പം കണ്ടുപിടിക്കയും അതു് അവിടെ നിന്നുമെടുത്തു ആ ഘോഷത്തോടുകൂടി വീട്ടിൽ നിന്നു മാറുകയും ചെയ്തും. ഇങ്ങനെ ഒരു ചടങ്ങു് പെസഹാ പെരുനാളിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം അവർ നിവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നു.

ആ ഒരുക്കദിവസമായപ്പോൾ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യൻമാർ വന്നു “നാം പെസഹാ ഒരുക്കേണ്ടതു് എവിടെയാണു്?” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു യേശു തന്റെ ശിഷ്യൻമാരിൽ രണ്ടുപേരെ വിളിച്ചു് അവരോടു, നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ. അപ്പോൾ ഒരു കൂടം വെള്ളവും ചുമന്നുകൊണ്ടു് ഒരുവൻ നിങ്ങൾക്കു എതിരേ വരും; അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു് അവൻ പ്രവേശിക്കുന്ന വേനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനോടു് ‘ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യൻമാരോടുകൂടെ നിന്റെ അടുക്കൽ പെസഹാ കഴിപ്പാൻ വരുന്നു. അതിനുള്ള സ്ഥലം എവിടെയാണു്?’ എന്നു ചോദിപ്പിൻ അപ്പോൾ അവൻ വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഒരു വൻമാളിക നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരും. അവിടെ നമുക്കായി ഒരുക്കുവിൻ’ എന്നു പറഞ്ഞയച്ചു. പത്രോസും യോഹന്നാനും പോയി കർത്താവു കല്പിച്ചപ്രകാരം കാണുകയും അവിടെ പെസഹാ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു. പെസഹാകുത്താടീനെ കൊല്ലുന്ന സമയം ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ മരിക്കേണ്ടതായതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ മുമ്പിലത്തെ സന്ധ്യാ സമയത്തായിരുന്നു ക്രിസ്തു ഈ പെസഹാ കഴിച്ചത്. (യോഹ. 18, 28-19, 14)

സന്ധ്യയായപ്പോൾ യേശു പന്തിരുവരുമായി ചെന്നു പെസഹാഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. അവർ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവരോടു് “എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്ന നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ ഒരിക്കൊടുക്കുമെന്നു് സത്യമായിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അവർക്കെല്ലാവർ

ക്കും അതു വേദമായിത്തീർന്നു. “കർത്താവേ, അതും ഞാനോ, ഞാനോ” എന്നു ഓരോരുത്തരും ചോദിച്ചു. “എന്നോടുകൂടെ താലത്തിൽ കൈ മുക്കുന്നവൻ എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കും” എന്നു യേശു അരുളിച്ചെയ്തു. “മനുഷ്യപുത്രൻ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം പോകുന്നു. എന്നാൽ ആരും അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നുവോ ആ മനുഷ്യനും ഹാ! കഷ്ടം, അവൻ ജനിക്കാതിരിക്കുകയായിരുന്നു അവനു നന്നു” എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.

അനന്തരം തങ്ങളിൽ ആരു വലിയവൻ എന്നൊരു മാൽസര്യവും ശിഷ്യൻമാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ യേശു അവരോടു “വിജാതീയരുടെ രാജാക്കൻ മാർ അവരുടെ മേൽ കർത്യത്വം നടത്തുന്നു. അധികാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ജനോപകാരികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളാവട്ടെ അപ്രകാരമരുത്. നിങ്ങളിൽ അധികം വലിയവനായിരിക്കുന്നവൻ അധികം ചെറിയവനെപ്പോലെയും നായകനായിരിക്കുന്നവൻ ശുശ്രൂഷക്കാരനെപ്പോലെയും ആയിരിക്കണം” എന്നരുളിച്ചെയ്തു.

യഹൂദൻമാർ വിരുന്നുകഴിക്കുമ്പോൾ ചില സമയം ഒരു വേലക്കാരൻ വന്നു മാന്യൻമാരായ അതിഥികളുടെ പാദപ്രക്ഷാളനം നടത്തുക പതിവുണ്ടു്. തദനുസരണം യേശു തന്റെപുറംകുപ്പായം മാറിവെച്ചിട്ടു് ഒരു തുവാല എടുത്തു അരയിൽ ചുറ്റി ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളമൊഴിച്ചു് ശിഷ്യൻമാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകി അരയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന തുവാലകൊണ്ടു് തുടച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ പത്രോസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ പത്രോസ്, “അവിടുന്നു് എന്റെ കാൽ കഴുകുകയോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു് യേശു “ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെന്താണെന്നു ഇപ്പോൾ നീ അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ പിന്നീടു് അറിയും” എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു പത്രോസ് “ഒരു നാളും അങ്ങു് എന്റെ പാദങ്ങൾ കഴുകരുതെ”ന്നു പറഞ്ഞു. “ഞാൻ നിന്നെ കഴുകു

കാതിരുന്നാൽ നിനക്കു് എന്നോടു ഒരുമിച്ചു ഓഹരിയില്ല'' എന്നു കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ പത്രോസു് ''എന്നാൽ എന്റെ കാൽ മാത്രമല്ല എന്റെ തലയും കൂടെ കഴുകണമെ'' എന്നു പറഞ്ഞു. ''കുളിച്ചിരിക്കുന്നവനു് കാൽ മാത്രം കഴുകിയാൽ മതി. അവൻ മുഴുവൻ വിശുദ്ധിയുള്ളവൻ. എന്നാൽ എല്ലാവരും അല്ല. ആകയാൽ കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പാടങ്ങൾ കഴുകി എങ്കിൽ നിങ്ങളും പരസ്പരം പാടങ്ങൾ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു. എന്നെന്നാൽ ഭൃത്യൻ യജമാനനെക്കാൾ വലിയവനല്ല. ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെക്കാൾ മികച്ചവനുമല്ല. ഞാൻ അയക്കുന്നവനെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു. എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ സ്വീകരിക്കുന്നു'' എന്നു യേശു അരുളിച്ചെയ്തു.

കാൽ കഴുകിയശേഷം പുറംകുപ്പായം ധരിച്ചു യേശു വീണ്ടും മേശക്കിരുന്നു. ആദ്യമായി സ്തോത്ര പ്രാർത്ഥന നടത്തി. പിന്നീടു വീഞ്ഞു, ചീര മുതലായവ കഴിച്ചു. അവൻ അവരോടു് അരുളിച്ചെയ്തു: ''ഞാൻ പീഡ അനുഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ഈ പെസഹാ നിങ്ങളോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കുവാൻ അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നെന്നാൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഇതു് പൂർത്തിയാക്കുന്നതുവരെ ഇനി ഞാൻ ഇതു ഭക്ഷിക്കുകയില്ല''ന്നു് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. അവൻ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്തോത്രം ചെയ്തു അരുളിച്ചെയ്തു: ''ഇതു വാങ്ങി നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഭാഗിക്കുവിൻ. നിങ്ങളോടു് ഞാൻ പറയുന്നു: ദൈവരാജ്യം വരുന്നതുവരെ ഭ്രാക്ഷാരസത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ കുടിക്കുകയില്ല².'' അങ്ങനെ അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു അപ്പമെടുത്തു വാഴ്ത്തി നൂറുകി ശിഷ്യൻമാർക്കു കൊടുത്തു ''വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുവിൻ ഇതു എന്റെ ശരീരമാകുന്നു'' എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. തന്നെത്തരം വീഞ്ഞെടുത്തു വാഴ്ത്തിക്കൊടുത്തു അവരോടു് അരുളിച്ചെയ്തു ''ഇതു എന്റെ രക്തമാകുന്നു³. വാങ്ങി പാനം ചെയ്യുവിൻ. ഇതു പാപപരിഹാരത്തിനായി അനേകർ

ക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെടുന്ന പുതിയനിയമപ്രകാരമുള്ള രക്തമാകുന്നു, ഞാൻ വരുന്നതുവരെ എന്റെ ഓർമ്മ ക്കായി ഇപ്രകാരം ചെയ്‌വീൻ'' എന്നു കല്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം അപ്പത്തിനും വീഞ്ഞിനും സാരാംശഭേദം വരുത്തി തന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളാക്കി മാറി. തിരുശരീരവും തിരുരക്തവും വേർപെടുത്തി തന്റെ മരണത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് പഴയനിയമത്തിലെ പെസഹാക്കുത്തൊടിനെ കൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ബലി⁴ നിർത്തൽ ചെയ്തു് തന്നെ തന്നെ പരമപിതാവിനു് ബലി അർപ്പിച്ചു. ഇതത്രെ ലോകാവസാനംവരെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകേണ്ട പുതിയനിയമത്തിലെ പെസഹായും ഏകബലിയും.

1. "പെസഹാ" എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം "കടന്നു പോകു്" എന്നാകുന്നു. ഇസ്രായേൽ ജനം മിസ്രയീമിന്റെ അടിമത്തം വിട്ടു് പുറപ്പെട്ട കാലത്തു് മിസ്രയീംകാരുടെ ആദ്യജാതൻമാരെ സംഹരിച്ച സംഹാരദൂതൻ ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ വേനങ്ങളിൽ കയറാതിരിക്കുവാനായി ദൈവകല്പനപ്രകാരംകുത്തൊടിനെ കൊന്നു് അതിന്റെ രക്തം കട്ടളപ്പടികളിൽ തളിച്ചിരുന്നു. സംഹാരദൂതൻ അതുകണ്ടു് ആ വീട്ടിൽ കയറാതെ ഒഴിഞ്ഞുപോയി. ഇതിന്റെ സ്മാരകമായി ആചരിച്ചുവന്നതാണു് പെസഹാ.

2. "ബലിൽ മുന്തിരിയുടെ ഈ ഫലത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ കേഷിക്കുകയില്ല" എന്നു് പറയുന്നതു പഴയ പെസഹായിലെ വീഞ്ഞിനെപ്പറ്റിയാണു്; അല്ലാതെ വി. കുർബാനയെപ്പറ്റിയല്ല.

3. കർത്താവു അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി "ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു" എന്നു കല്പിച്ചു. സ്വശക്തമായ ഈ വാക്കുകളാൽ അപ്പത്തിൽ സാരാംശഭേദമാണു് അപ്പോൾ സംഭവിച്ചതു്. അപ്രകാരം വീഞ്ഞിലും സാരാംശഭേദമുണ്ടായി. അപ്പത്തിന്റെയും ഭദ്രകഷാരസത്തിന്റെയും ആകൃതിയും ഗുണവും അതേവിധം നിറുത്തിക്കൊണ്ടു് ആ ഗുണങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അതിന്റെ സാരാംശം അത്രയും യേശുവിന്റെ സാക്ഷാൽ ശരീരവും രക്തവുമായി. ഇതു ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു് അഗോചരമാണെങ്കിലും ദൈവം വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ സാരാംശഭേദത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നാം വിശ്വസിക്കുന്നു.

4. പഴയനിയമത്തിലെ ബലികൾ ദിവ്യരക്തങ്ങൾ ബലിയുടെ സഭ്യശവും ജ്ഞാപകവുമായിരുന്നു. എങ്കിലും വരുവാ

നിരുന്ന ക്രിസ്തുവിലുള്ള പ്രത്യാശയോടെ അതു അനുഷ്ഠിച്ച വർക്കു് യഥാർത്ഥബലിയുടെ ഫലം ഉണ്ടായിരുന്നതുവല്ലോ.

ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്ന ബലിസാധനത്തിനു് ഉപ്പു ചേർത്തിരിക്കണം. (ലേവി. 2, 18) കുർബാനയ്ക്കുള്ള അപ്പത്തിൽ പരസത്യാഗീത്തുകാർ ഉപ്പു ചേർക്കുക പതിവാണു്.

പാഠം 3

ഗദസീമോൻ തോട്ടം

(ലൂക്കോ. 22, 31-40, യോഹ. 17, 1-9)

യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും മാളികമുറിയിൽനിന്നും ഗദസീമോൻ തോട്ടത്തിലേക്കു തിരിച്ചു.. അപ്പോൾ കർത്താവു് ശിമോനോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 'ശിമോനേ, ഇതാ ഗോതമ്പുപോലെ നിങ്ങളെ പാററുവാനായി സാത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ നിന്റെ വിശ്വാസം ക്ഷയിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാനായി ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടു്¹. ആകയാൽ നീ ഒരിക്കൽ തിരിഞ്ഞുവന്നിട്ടു് നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ വീണ്ടും ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളുക².' അപ്പോൾ പത്രോസ്, 'കർത്താവേ, അവിടുത്തെ കൂടെ മരിപ്പാനും ഞാൻ തയ്യാറാണു്' എന്നുപറഞ്ഞു. അതിനു് കർത്താവു് 'ഇന്നു് പൂവൻകോഴി രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൂവുന്നതിനു മുമ്പു് നീ മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും³' എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം യേശു അവരോടു് 'ഞാൻ നിങ്ങളെ പണവും കുപ്പായവും ചെരിപ്പും കൂടാതെ അയച്ചിരുന്നതുവല്ലോ. എന്നിട്ടു് നിങ്ങൾക്കു് വല്ല കുറവും വന്നുപോ' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഒന്നുമില്ല' എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. 'എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മുതൽ മടിശീലയുള്ളവൻ അതെടുക്കട്ടെ. അങ്ങനെ തന്നെ ഭാണു്ധവും എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. വാളില്ലാത്തവൻ തന്റെ വസ്ത്രം വിററു് തനിക്കായി വാൾ വാങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ⁴. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ ദുഷ്ടൻമാരോടുകൂടെ എണ്ണപ്പെടും എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതു കൂടെയും എന്നിൽ

നിവർത്തിക്കണമല്ലോ' എന്നരുളിച്ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തോടും 'ഇതാ ഇവിടെ രണ്ടുവാളുണ്ടും' എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു 'മതി' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടും സ്വന്തം ത്രങ്ങളെ ആകാശത്തേക്കുയർത്തി 'പിതാവേ, നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ പുത്രനെ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെ. ഞാൻ നിന്നിലും നീ എന്നിലും ആയിരിക്കുന്നപോലെ ഇരുവരും നമ്മിൽ ഒന്നാകണമേ. ഇവരുടെ വചനങ്ങളാൽ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും ഒന്നായിരിക്കുന്നതിനും അവർക്കായിട്ടുമത്ര ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതും' എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അവർ ഒലിവുമലക്കു അരികെയുള്ള ഗദസീമോൻ തോട്ടത്തിലെത്തി. തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ശേഷം 'ഞാൻ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുവോളം നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ' എന്നുപറഞ്ഞിട്ടും പത്രോസ്, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ് എന്നീ ശിഷ്യന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടും പോയി. ആ മൂന്നു ശിഷ്യന്മാരോടും 'എന്റെ ആത്മാവ്' മരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ദുഃഖത്തിലായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നും പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവിടെ നിന്നും ഏകനായി അല്പം മുന്നോട്ടു പോയി സാഷ്ടാംഗം വീണും, 'കർത്താവേ, കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ പാപപാത്രം എന്നിൽ നിന്നും അകന്നുപോകട്ടെ. എങ്കിലും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നപ്രകാരമല്ല, അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ടം പോലെ നടക്കുമാറാകട്ടെ' എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അനന്തരം അവിടെ നിന്നും എഴുന്നേറ്റും ശിഷ്യന്മാരുടെ സമീപം വന്നപ്പോൾ അവർ ഉറങ്ങുന്നതായി കണ്ടു. കീഴ്ചായോടും, 'ഒരു മണിക്കൂർ നേരം എന്നോടുകൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിനക്കു് കഴിയുകയില്ലയോ? നിങ്ങൾ പരീക്ഷയിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ ഉണർന്നിരുന്നും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടും യേശു വീണ്ടും പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു. തന്റെ മേൽ താൻ തന്നെ ഏറ്റ പാപഭാരവും അതിന്റെ ചൂടും നിമത്തം വിയർപ്പുതുളളികൾ രക്തക്കണികകളായി നിലത്തുവീണു.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അതികഠിനവും രൂക്ഷതരവുമായ പാപച്ചുമടും അദ്ദേഹം വഹിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പാനായി പിതാവായ ദൈവം ഒരു ദൈവഭൃതനെ അയച്ചു. വ്യാകുലങ്ങളിൽ നിന്നും താൻ വേർപെട്ടപ്പോൾ യേശു എഴുന്നേറ്റും ശിഷ്യൻമാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അപ്പോഴും അവരെ ഉറങ്ങുന്നവരായി കണ്ടു. ഇങ്ങനെ മൂന്നാം തവണ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യേശു അവരോടും 'ഇനി നിങ്ങൾ ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചുകൊള്ളൂവിൻ. ഇതാ! മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുവാനുള്ള നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു' എന്നരുളിച്ചെയ്തു.

1. "നിന്റെ വിശ്വാസം ക്ഷയിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ !പാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടു്" എന്നു ക്രിസ്തു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, വിശ്വാസത്തിന്റെ അപ്രമാദിത്വവരം നിന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു്. വി. പത്രോസും പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികളായ മാർപ്പാപ്പാമാരും വ്യക്തിപരമായ ഏതെല്ലാം വീഴ്ചകളിൽ പെട്ടാലും വിശ്വാസവും സൻമാർഗ്ഗവും പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അപ്രമാദിത്വവരമുള്ളവരായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

2. "സഹോദരൻമാരെ ഉറപ്പിക്കുക." ശേഷമുള്ള ശ്രീഹൻമാരെ എല്ലാവരെയും ഉറപ്പിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും കടമയും പത്രോസിനു നൽകപ്പെട്ടു. ഇതിനാൽ എല്ലാക്കാര്യത്തിലും ശ്രീഹൻമാർ സമൻമാരല്ലെന്നും പത്രോസിനു പ്രത്യേകമായി പരമാധികാരം കൂടിയുണ്ടെന്നും തെളിയുന്നു.

3. പത്രോസിന്റെ ശക്തിഹീനത കർത്താവിന്റേതാണെന്നു. എന്നാൽ പത്രോസിനതിത്തക്കു കൂടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതായി വന്നാലും വിശ്വസ്തനായി നിൽക്കുമെന്നായിരുന്നു പത്രോസ് വിചാരിച്ചതു്. ഒടുവിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴാണു് പത്രോസ് വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെയുള്ള ആത്മബലം പത്രോസിനില്ലെന്നു് അദ്ദേഹംതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയതു്. അപ്പോൾ മുതൽ പത്രോസ് കൂടുതൽ കരുതുകയും ഒടുവിൽ തല കീഴായി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുപോലും ക്രിസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്തു. അതിനാൽ

...താൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ഇനി ഞാൻ പാപത്തിൽ വീഴുകയില്ല'' എന്നു പറഞ്ഞു. ആരും സമാശ്വസിക്കരുത്. നാം മാനസാന്തരപ്പെട്ടാലും നമ്മുടെ ബലഹീനതയാൽ നാം വീണ്ടും പാപത്തിൽ വീഴാം. അതിനാൽ നാം എപ്പോഴും കരുതലുള്ളവരായിരിക്കണം.

4. വാഠ വാങ്ങട്ടെ:— അതായതു ഒന്നുമില്ലാതെ വേദപ്രചാരണവേലയ്ക്കായി ശിഷ്യന്മാരിൽ ഇരണ്ടുപേരെ വീതമയച്ചിട്ടു ഒരുത്തർക്കും ഒന്നിനും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായില്ല. എന്തെന്നാൽ യേശു അതെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. ദീർഘദർശനങ്ങളുടെ നിവർത്തിക്കായി ഇപ്പോൾ യേശു കള്ളൻമാൾക്കു കൂടെ എണ്ണപ്പെടുവാനും ക്രൂശിക്കപ്പെടുവാനും പോകയാണു്. ഏറ്റവും പ്രയാസമേറിയ പരീക്ഷണഘട്ടം വരുന്നു എന്നും അതിനാൽ ഇല്ലാത്ത അവാർ വേണ്ട കരുതലോടുകൂടിയിരിക്കണം എന്നും അനായ ഭാഷാശൈലിയിൽ യേശു ഉപദേശിക്കുന്നു.

5. കർത്താവേ, രണ്ടു വാഠ ഇവിടെ ഉണ്ടു്. അതു പോരെ യോയെന്നു് ശിഷ്യന്മാർ പറയുന്നു. ഈ ഉത്തരം കേട്ടപ്പോൾ ക്രിസ്തു കല്പിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ലെന്നു് മനസ്സിലായി സംഭാഷണം മതിയാക്കാം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ "മതി" എന്നു യേശു പറഞ്ഞു സംഭാഷണം അവസാനിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

"വാളെടുക്കുന്നവൻ വാളാൽ വീഴും" എന്നു ഗൃണഭോഷിച്ച ക്രിസ്തു യുദ്ധത്തിനുള്ള വാഠ കരുതുവാൻ ശ്രീഹൻമാരോടു ഉപദേശിച്ചതായോ രണ്ടു വാഠ മതിയെന്നു കല്പിച്ചതായോ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പാടില്ല.

6. "ഇവർ ഒന്നായിരിക്കണമെ" എന്നു യേശു സ്വശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രർത്ഥിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയസഭ ഒന്നായിരിക്കണമെങ്കിൽ അതു വിശ്വാസത്തിലും ഭരണത്തിലും ഒന്നായിരിക്കണം. വിഭിന്ന നേതാക്കന്മാരും വിഭിന്ന വിശ്വാസവും ഉണ്ടായാൽ അതു ക്രിസ്തീയസഭയെ പലതായി പിളർന്നുകളയും. അതിനാൽ ക്രൈസ്തവ പുനരുകൃത്തിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം കത്തോലിക്കാതിരുസഭയുടെ ഏക ഭരണവും സത്യകവിശ്വാസവും സ്വീകരിക്കുകയെന്നതാണു്.

പാഠം 4

യേശുവിന്റെ ബന്ധനവും പത്രോസിന്റെ

തള്ളിപ്പറച്ചിലും

മത്താ 26, 46-58; 26,69-75,

മക്കോ. 14, 42-55, ലൂക്കോ. 22, 47-62

യോഹ. 18, 2-27

എഴുന്നേല്പിൻ നമുക്കു ഇവിടെ നിന്നുപോകാം എന്നു യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു് അരുളിച്ചെയ്ത ഉടനെ പുരോഹിതന്മാരുടെയും അകമ്പടികളുടെയും ഒരു വലിയ സമൂഹം വാളും വടിയും കൂത്തവും ദീപയഷ്ടിയും മറ്റുമായി തോട്ടത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. യൂദാ മൂപ്പന്മാരുടെയും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു് ഏറ്റിരുന്നു. 'ഞാൻ ആരെ ചുംബനം ചെയ്യുമോ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുകൊള്ളണം' എന്നായിരുന്നു ശത്രുക്കളുമായുള്ള യൂദായുടെ കരാർ. അതിനാൽ അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നുടനെ യൂദാ മൂപ്പോട്ടു വന്നു് 'ഗൂരോ നമസ്കാരം' എന്നു പറഞ്ഞു യേശുവിനെ ചുംബിച്ചു.¹ യേശു പുരുഷാരത്തോടായിട്ടു നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 'നസ്രായനായ യേശുവിനെ, എന്നു് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവൻ ഞാൻ തന്നെയാകുന്നു' എന്നു് യേശു പ്രത്യുത്തരം കൊടുത്തു.

അപ്പോൾ അവർ പുറകോട്ടുമാറി നിലത്തുവീണു.² യേശു വീണ്ടും അവരോടു 'ഞാൻ ദൈവാലയത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ഒരു കള്ളനെ പിടിക്കുവാൻ പോകുംപോലെ നിങ്ങൾ വാളുകളും വടികളുമായി എന്നെ പിടിപ്പാൻ വന്നതു് എന്തിനു്?' എന്നരുളിച്ചെയ്തു. പടയാളികൾ യേശുവിനെ പിടിച്ചു. ഇതു കണ്ടു പത്രോസു് കോപാകലുഷിതനായി അരയിൽ രൂക്കിയിരുന്ന വാൾമുറിയെ പ്രധാനാചാര്യന്റെ

വേലക്കാരനായ മലക്യൂസ്യൂ എന്ന ചെറുപ്പക്കാരനെ വെട്ടി. വെട്ടേറ്റു അവന്റെ ചെവി അററുപോയി. ഉടനെ യേശു "നിന്റെ വാഹ ഊയിൽ ഇടുക. വാഹ എടുക്കുന്നവൻ വാളാൽ വീഴും." എന്റെ പിതാവിനോടു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അവിടുന്നു 12 വ്യക്തങ്ങളിലധികം ദൂതൻമാരെ⁴ എന്റെ സഹായത്തിനയച്ചുതരുമായിരുന്നു. പക്ഷെ അങ്ങനെ ഒരാൾ വശ്യമിപ്പോഴില്ല" എന്നിങ്ങനെ പത്രോസിനോടു അരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ടു ആ യൗവനക്കാരന്റെ ചെവിക്ക് തലോടി അതിനെ സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. പടയാളികൾ യേശുവിനെ ബന്ധിച്ചു. അപ്പോൾ പത്രോസും യോഹന്നാനുമൊഴികെ ബാക്കിയുള്ള എല്ലാവരും ഓടിപ്പോയി. പടയാളികൾ യേശുവിനെ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഒരു യുവാവു⁵ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ നഗ്നഭേദത്തിൽ ഒരു പുതപ്പു⁶ ധരിച്ചിരുന്നു. അവനെയും അവർ പിടികൂടി. അപ്പോൾ അവൻ പുതപ്പു വെടിഞ്ഞു⁷ നഗ്നശരീരനായി അവരെ വിട്ടു⁸ ഓടിപ്പോയി.⁹

അവർ യേശുവിനെ അന്നാസിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു. ഇദ്ദേഹം അക്കൊല്ലത്തെ പ്രധാനാചാര്യനായ കയ്യപ്പായുടെ അമ്മായിഅപ്പനായിരുന്നു. യോഹന്നാനു പ്രധാനാചാര്യനുമായി മുഖപരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു¹⁰ അദ്ദേഹവും മറ്റുള്ളവരോടുകൂടെ അകത്തേക്കു കടന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞു¹¹ തിരിച്ചുവന്നു¹² പുറത്തു വാതുകൽ നിന്നിരുന്ന പത്രോസിനെയും കൂടെ അകത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ വാതിൽ കാവൽക്കാരി പത്രോസിനെ കണ്ടു¹³ നീയും ആ മനുഷ്യന്റെ ശിഷ്യൻമാരിൽ ഒരാളല്ലയോ" എന്നു ചോദിച്ചു. ഉടനെ പത്രോസ് അല്ല എന്നു തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടു¹⁴ അകത്തേക്കു പോയി. അവിടെ പ്രാകാരത്തിന്റെ നടുവിൽ കുറെപേർ¹⁵ തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെകൂട്ടത്തിൽ പത്രോസും ചെന്നിരുന്നു.

പ്രധാനാചാര്യൻ യേശുവിനോടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻമാരെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. അതിനു് യേശു “ഞാൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം പ്രാർത്ഥനസംഗ്രഹവും സകല യഹൂദന്മാരും കൂടുന്ന ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചും പരസ്യമായിട്ടായിരുന്നു. രഹസ്യമായിട്ടൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനാൽ അവരോടു തന്നെ ചോദിക്കുക” എന്നരുളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ “പ്രധാനാചാര്യനോടു ഇങ്ങനെയൊന്നോ മറുപടി പറയുന്നതു്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരു ഭൃത്യൻ മുമ്പോട്ടുവന്നു് യേശുവിന്റെ കന്നത്തടിച്ചു. യേശു അവനോടു് “ഞാൻ പറഞ്ഞതു് തെറ്റാകിൽ അങ്ങേപ്പറ്റി ചോദിക്കുക. തെറ്റല്ലെങ്കിൽ എന്നെ ഭരടിയ്ക്കുന്നതെന്തിനു്?” എന്നരുളിച്ചെയ്തു.

പത്രോസു് തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ “നീയും അവന്റെ ശിഷ്യൻമാരിൽ ഒരുവനല്ലേ?” എന്നു അവിടെയിരുന്നവർ ചോദിച്ചു. “അല്ല” എന്നു പത്രോസു് വീണ്ടും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പ്രധാനാചാര്യന്റെ വേലക്കാരനും പത്രോസു് ചെവി വെട്ടി മുറിച്ച ആളുമായ മൽക്കൂസിന്റെ ഒരു ചാർച്ചക്കാരൻ പത്രോസിനോടു്, “നീനെയും തോട്ടത്തിൽ വെച്ചു അവനോടുകൂടെ ഞാൻ കണ്ടുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പത്രോസു് വീണ്ടും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. ഉടനെ പൂവൻ കോഴി രണ്ടാം പ്രാവശ്യം കൂവി. ഉത്തരകൃഷ്ണത്തിൽ കർത്താവു് തിരിഞ്ഞു പത്രോസിനെ നോക്കി. പത്രോസു് അതു കണ്ടു. ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിരുന്ന വചനം ഓർത്തു് പുറത്തുപോയി അതിദുഃഖത്തോടുകൂടി മനം തകർന്നു് കരഞ്ഞു.

1. യുദ അകത്തു വഞ്ചന വെച്ചുകൊണ്ടു പുറമേ ഭംഗിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നു. യൂദായുടെ വഞ്ചന അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനു യാതൊരു കുറവും ഭവിച്ചില്ല. ക്രിസ്തുവിനെ അവസാനമായി പുംബിക്കാൻ ലഭിച്ച അവസരം യഹൂദായിക്കു കിട്ടിയ അവസാന കൃപയായിരുന്നു. അതു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ യൂദാ എത്ര നിർദ്ദയൻ! യൂദാ

ഒറിക്കൊടുക്കുന്നതു് യേശു അറിയരുതെന്നു് കരുതിയായിരുന്ന പുംബനം മൂലം ഒറിക്കൊടുത്തതു്.

യൂദായുടെ പുംബനത്തിനു യേശു മൂലം കൊടുക്കുന്നു. യൂദായുടെ പുംബനം ഒറിക്കൊടുക്കുവാനാണെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനു കുറവു വന്നില്ല.

2. അവർ പുറകോട്ടു വീണു. അവർക്കു മനസ്സുള്ള പക്ഷം അന്യതപിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടാക്കുവാനും സകലത്തിന്റെയും അതിനാലനായ തന്നോടു് ആർക്കെങ്കിലും വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ തന്റെ അനുമതി കൂടിയേ തീരു എന്നുള്ള വസ്തുത തെളിയിക്കുവാനും വേണ്ടിയായിരുന്നു ഈവിധം സംഭവിക്കാൻ ഇടയായതു്.

3. "വാളെടുക്കുന്നവൻ വാളാൽ വീഴും." രാജ്യഭരണാധികാരമോ അധികാരികളുടെ കല്പനയോ കൂടാതെ അന്യരെ വധിക്കുന്നവൻ ആരോ അവനും വധിക്കപ്പെടണം എന്നുള്ള മോശയുടെ പ്രമാണത്തെ അത്രേ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ഭരണാധികാരത്തോടു് എതിർക്കുന്ന വിപ്ലവകാരൻമാർ മരണശിക്ഷയ്ക്കു ഹർമ്മാരാണെന്നും ഇതിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാം. ന്യായരഹിതമായി അന്യരാജ്യങ്ങളോടു യുദ്ധത്തിനു പുല്ലെടുക്കുന്നവരും യുദ്ധത്തിൽതന്നെ നശിക്കും. ക്രിസ്തുവിനെതിരായി വാളെടുത്തിരിക്കുന്ന യഹൂദജനം റോമാക്കാരുടെ വാളാൽ നശിക്കുമെന്നും അർത്ഥമാക്കാം.

4. "12 വൃന്ദം മാലാഖമാരെ" എന്നിവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് നിസ്സാരൻമാരായ ഈ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യൻമാരുടെ സഹായമോ ആദരവോ തനിക്കാവശ്യമില്ലെന്നും തനിക്കു വേണമെങ്കിൽ മഹാശക്തൻമാരായ ദൈവഭൃതൻമാർ എത്രയോ സൈന്യങ്ങളായി തന്റെ ആജ്ഞയനുസരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായി നിൽക്കുന്നുവെന്നും സർവ്വശക്തനായ തനിക്കു യാതൊന്നുകൊണ്ടും ആവശ്യമില്ലെന്നും വെളിപ്പെടുത്തുവാനുമത്രേ.

5. ഒരു യുവാവു് പിന്നാലെ ചെന്നുവെന്നും ആരോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രപ്പിതൃ പിടിച്ചപ്പോൾ പുത്രപ്പു വിട്ടിട്ടു് നഗ്നനായി ഓടിപ്പോയി എന്നും മാർക്കോസ് മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. മാർക്കോസ് ഇത്ര കൃത്യമായി പറയുന്നതിൽ നിന്നു് ആ യുവാവു് മാർക്കോസു തന്നെയായിരിക്കണമെന്നു് ചില വ്യാഖ്യാതകൾ അനുമാനിക്കുന്നുണ്ടു്.

6. പത്രോസിന്റെ തള്ളിപ്പറച്ചിൽ. പത്രോസ് ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ ശ്ലീഹൻമാരുടെ തലവനാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു ചിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഇതു ശരിയല്ല. ക്രിസ്തുവിനെ പിടിച്ചപ്പോൾതന്നെ ഷാഹനാനും

പത്രോസും ഒഴികെയുള്ളവരെല്ലാം ക്രിസ്തുവിനെ വിട്ട് ഓടിപ്പോയി. അവർക്കു തള്ളിപ്പറയാനും മറ്റും ഇടയാക്കാത്തതു് ഒരു വിശേഷതയായി പറയുവാൻ പാടില്ല. ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ഏത പകടത്തിലും നിൽക്കുവാൻ ഉദ്യമിച്ചവരിൽ പത്രോസാണു മുന്പൻ.

യൂദാ ഒറിക്കൊടുക്കുമെന്നും പത്രോസ് തള്ളിപ്പറയുമെന്നും എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരും തന്നെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുമെന്നും ഉള്ള വസ്തുത കർത്താവു് മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞതിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം വെളിപ്പെടുന്നു.

പത്രോസിന്റെ തള്ളിപ്പറച്ചിലിനെപ്പറ്റി മുൻപുകൂട്ടി കൽപ്പിച്ചു എങ്കിലും അതേസമയത്തുതന്നെ പത്രോസിന്റെ വിശ്വാസം ക്ഷയിച്ചുപോകയില്ലെന്നും അതു ക്ഷയിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ ക്രിസ്തു പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കൂടെ കൽപ്പിക്കയും സഹോദാർമാരെ ഉറപ്പിക്കുവാനുള്ള ചുമതല അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പത്രോസ് സ്വവിശ്വാസത്തെ ഏറ്റുപറവാൻ മടിച്ച ഈ ഘട്ടത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിനു് ഹാനി തട്ടിയില്ലായിരുന്നു. പത്രോസിനു് പാറ എന്ന പേരു ക്രിസ്തു കൊടുത്തു. (യോഹ. 1,42) 'നീ പാറയാകുന്നു. ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും' എന്നു പത്രോസിനോടു കൽപ്പിച്ചു. പത്രോസിനോടു ക്രിസ്തുവിന്റെ സകല ആടുകളെയും മേയിപ്പാനും കല്പിച്ചു. (യോഹ. 21,15-16) ഇതിൽനിന്നെല്ലാം പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം ദൈവദത്തമാണെന്നു തെളിയുന്നു.

പാഠം 5

യേശുവിനെ വിസ്തരിച്ചത്

(മത്തായി 26,59-68: 27,11-14;

മർക്കോ. 14, 55-65; 15,1-5 ലൂക്കോ. 23,1-16)

ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി യേശുവിനെ അന്നാസ് തന്റെ മരുമകനും അക്കൊല്ലത്തെ പ്രധാനാചാര്യനുമായിരുന്ന കയ്യാപ്പായുടെ¹ അടുകൾക്കു കയ്യടച്ചു.² കയ്യാപ്പായാകട്ടെ പലർക്കുവേണ്ടി ഒരുത്തൻ മരിക്കുന്നതു് നല്ലതാകുന്നു എന്നു് മുമ്പൊരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആളായിരുന്നു. (യോഹ. 11,50). അവിടെ ഉപാദ്യ്യായൻ

റും മൂപ്പൻമാരും കൂടിയിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു³ ര
 ങ്കു കള്ളസാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചു. ഒരുവൻ,
 'ദൈവാലയം പൊളിച്ചു കളയുവാനും മൂന്നു ദിവസം
 കാണ്ടു പണിവാാനും തനിക്കു 'അധികാരമുണ്ടു'⁴ എ
 ന്നു യേശു പഠിപ്പിച്ചുവെന്നു⁴ മൊഴി കൊടുത്തു.
 വരൊരുവൻ, 'കൈപ്പണിയായ ഈ ദൈവാലയം പൊ
 ളിച്ചു കൈപ്പണിയല്ലാത്ത ഒരു ദൈവാലയം മൂന്നു ദി
 വസം കൊണ്ടു⁵ താൻ പണിയും.' എന്നു പാഞ്ഞതായി
 മൊഴി കൊടുത്തു. സാക്ഷിമൊഴികൾ തമ്മിൽ യോ
 ങ്കിക്കാഞ്ഞതിനാൽ പ്രധാനാചാര്യൻ യേശുവിനോടു⁶
 'നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവാകുന്നുവോ?' എ
 ന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു യേശു 'ഞാൻ ആകുന്നു മനു
 ഷ്യപുത്രൻ. ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന
 യും ആകാശമേഘങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷനാകുന്നതും നി
 ന്ങ്ങൾ കാണും' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പ്രധാനാ
 ചാര്യൻ തന്റെ വസ്ത്രം കീറിക്കൊണ്ടു⁷ 'ഇനിയും ന
 ുക്കു സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു⁸ ആവശ്യമില്ല. അവ
 ന്ന്റെ വായിൽനിന്നുതന്നെ ദൈവദൂഷണം നാം കേട്ടു
 വല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു⁹ എന്നു തോന്നുന്നു' എന്നു ചോ
 ളിച്ചു. 'ഇവൻ മരണത്തിനു യോഗ്യൻ' എന്നു¹⁰ എല്ലാവ
 റും കൂടെ അട്ടഹസിച്ചു.

അപ്പോൾ ചിലർ യേശുവിനെ തൂപ്പുകളയും മുഖം
 മൂടിക്കെട്ടി അടിച്ചുകൊണ്ടു¹¹ അധികക്ഷേപിക്കുകയും
 ദൂതൻമാർ കന്നത്തടിക്കുകയും ചെയ്തു.¹² രാത്രി മു
 ള്ളവൻ യേശുവിനെ ഏകാന്തതടവിൽ പാർപ്പിച്ചു. പ്ര
 തമായപ്പോൾ യേശുവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ അടു
 തലേക്കയച്ചു. പെസഹാ ഭക്ഷിക്കുവോളം അശുഭ്യ
 വാതിരിപ്പാനായി ജനം മുററത്തു നിന്നു.¹³ പീലാ
 ത്താസു യേശുവിനോടു¹⁴ 'നീ യഹൂദൻമാരുടെ രാജാ
 വാനോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അതിനു¹⁵, 'അങ്ങു
 തന്നെ പറയുന്നുവല്ലോ.¹⁶ എന്നാൽ എന്റെ രാജ്യം ഐ
 തികമല്ല. എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമായിരുന്നുവെങ്കിൽ
 എന്റെ ഭടൻമാർ എന്നിക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുമായി

രുന്നൂ' എന്നു മറുപടിയരുളി. പ്രധാനാചാര്യൻമാർ അദ്ദേഹത്തെ ഒട്ടധികം കുറ്റാരോപണം ചെയ്തു. അതെപ്പറ്റി പീലാത്തോസ് ചോദിച്ചിട്ട് യേശു ഉത്തരം പറയാതെ മൗനമനുഷ്ഠിച്ചു. പീലാത്തോസ് ജനത്തോടു 'ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞാൻ യാതൊരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല' എന്നു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, 'അവൻ ഇവിടം മുതൽ ഗലീലാവരെയുള്ള യെഹൂദൻമാരെ ദുരുപദേശം കൊടുത്തു കലഹിപ്പിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു ഗലീലിയാക്കാരൻ എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഗലീലിയായിലെ അധിപന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുപോയി വിസ്തരിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ട് പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ ഹേരോദേസിന്റെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. അന്നു അദ്ദേഹം പെരുന്നാളിനു വന്നു യെരൂശലേമിൽത്തന്നെ താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഹേരോദേസ് യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ വളരെ ആഹ്ലാദിച്ചു. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പലതും കേട്ടിരുന്നു. തന്നെയല്ല, വല്ല അത്ഭുതങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ ഹേരോദേസിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം യേശു മൗനമവലംബിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. പുരോഹിതൻമാരും യഹൂദപ്രമാണികളും ഓരോരോ കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഹേരോദേസ് യേശുവിനെ രട്ടുവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു പരിഹസിച്ചശേഷം വീണ്ടും വിസ്തരിച്ചു ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കലേക്കു പടയാളികളുടെ അകമ്പടിസമേതം മടക്കി അയച്ചു.⁸ ഹേരോദേസും പീലാത്തോസും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അസഹസം ഇതുമൂലം നീങ്ങി.⁹ അവർ തമ്മിൽ സ്നേഹിതൻമാരായിത്തീർന്നു.

പീലാത്തോസ് യഹൂദപ്രമാണികളെയും പുരോഹിതൻമാരെയും വരുത്തി അവരോടു 'നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ നാം ഇദ്ദേഹത്തെ വിസ്തരിച്ചുവല്ലോ. പൊതു

ജനവിപ്ലവകരങ്ങളായ സംഗതികളാവട്ടെ നിങ്ങൾ ചു
മത്തുന്ന ഏതെങ്കിലും കുറ്റങ്ങളാവട്ടെ ഈ മനുഷ്യൻ
പ്രവർത്തിച്ചതായി നാം കണ്ടില്ല. ഹേറോദേസ് വിസ്
തരിച്ചു. അദ്ദേഹവും കണ്ടില്ല. മരണത്തിനു വിധിക്ക
ത്തക്ക യാതൊരു കുറ്റവും കാണാത്തതിനാൽ ഞാൻ ഇ
ദ്ദേഹത്തെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയയ്ക്കും' എന്നു പറഞ്ഞു.

1. യഹൂദന്മാർക്കു ഒരു പ്രധാനാചാര്യനെ ആണ്ടുതോറും
മാറി നിയമിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അതിനാൽ അന്നു പല
പ്രധാനാചാര്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു.

അന്നാസിനെ മാറിയശേഷം നാലാമത്തെ പ്രധാനാചാര്യനാ
യി കയ്യാഹായെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം ദുസ്വഭാവിയും അന്നാസി
ന്റെ മകളുടെ ഭർത്താവുമാകയാൽ അന്നാസിനു കുറേയൊക്കെ
സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു.

കയ്യാഹായുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചതു് സെൻഹെദ്രീൻ സംഘ
വും പ്രീശേൻമാരും മറ്റും ഉറക്കമിളച്ചു് അവിടെ കൂടിയിരുന്ന
തിനാലായിരുന്നു. രാത്രിസമയം കക്ഷികളുടെ വിസ്താരം
നടത്തുന്നതു് നിയമവിരുദ്ധമാണെങ്കിലും അവർ അങ്ങനെ
ചെയ്തു.

തിൻമപോലും ദൈവം തന്റെ മഹത്വത്തിനാക്കിത്തീർക്കു
ന്നു. ക്രിസ്തു കുരിശിക്കപ്പെടണമെന്നു് ആചാര്യന്മാർ വിധി
ച്ചതു് പാപികളുടെ രക്ഷയ്ക്കു പര്യാപ്തമായിത്തീർന്നു.

2. അന്നാസ് ക്രിസ്തുവിനെ ശിക്ഷിച്ചില്ല. എങ്കിലും
യേശുവിനെ കൊല്ലുന്നവർക്കു് ഏല്പാത്തരത്തിലും സഹായിച്ചു
കൊണ്ടു് പാപം ചെയ്തു.

3. പ്രതിയുടെ കുറ്റം സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു തെളിയി
ക്കാതെ ഒരുത്തരേയും കുറ്റം വിധിച്ചുകൂടാ. അതിനാൽ ന്യായ
ത്തിന്റെ ഒരു മാതൃക വരുത്തുവാനായിട്ടാണു് ഈ സാക്ഷിക
ളെയും മറ്റും വിസ്തരിച്ചതു്. ക്രിസ്തുവിനെ കൊല്ലണമെ
ന്നുള്ളതു് അവർ മുന്നമേ തീർച്ചചെയ്തിരുന്നതാണു്.

4. കള്ളസാക്ഷികൾ എട്ടാം കല്പന ലംഘിച്ചു. അവർ
കള്ള സാക്ഷിമൊഴി കൊടുത്തതു് ഒരു പ്രധാന സംഗതിയാലാ
യിരുന്നുവല്ലോ. അതിനാൽ അവരുടെ പാപം കഠിനമാകുന്നു.

5. ക്രിസ്തുവിനെ അപമാനിക്കുന്നതു് അന്നാസിനും ക
യ്യാഹായ്ക്കും സന്തോഷമായിരിക്കുമെന്നറിഞ്ഞ വേലക്കാർ ആ

പുരോഹിതപ്രമുഖന്മാരുടെ സംത്യപ്തിയെ കാംക്ഷിച്ചു ക്രിസ്തുവിനെ അതിനികൃഷ്ടമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും ഒണ്ഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യജമാനന്മാർ ദുർവൃത്തരായാൽ ഭൃത്യന്മാരും ദുഷിക്കും.

6. പ്രീശേൻമാർക്കും ആപാര്യന്മാർക്കും പീലാത്തോസിനെ 'തീണ്ടൽ' ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അശുഭ്യാമാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി പീലാത്തോസിന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ അവർ വെളിക്കൂ നിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ കൃരിശിപ്പാനുള്ള ദുരാലോചനകൊണ്ടു അവരുടെ ആത്മാവു അശുഭ്യാമാകുന്ന കാര്യം അവർ ഗൗനിച്ചില്ല.

7. 'ഞാൻ രാജാവാകുന്നു' എന്നു ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തു ആദ്യ്യാത്മികരാജ്യത്തിലെ രാജാവാണ്. തനിക്കു തല പായിപ്പാനിടമില്ലെങ്കിലും തന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഹൃദയങ്ങളുനവധി.

8. ക്രിസ്തുവിനെ അന്നാസിന്റെ പക്കൽനിന്നും കയ്യാഹായുടെ അടുക്കലേക്കും, കയ്യാഹായുടെ അടുക്കൽനിന്നും പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കലേക്കും, പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽനിന്നും ഹേറോദേസിന്റെ പക്കലേക്കും, ഹേറോദേസിന്റെ പക്കൽനിന്നും വീണ്ടും പീലാത്തോസിന്റെ പക്കലേക്കും, കൊണ്ടു നടന്നു കഷ്ടപ്പെടുത്തി വിസ്താരം നടത്തി. ഇതു നാം ദൈവത്തോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപത്തിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു. യേശു നമുക്കുവേണ്ടി മർദ്ദനവും ആക്ഷേപവും സഹിഷ്ണതയോടെ സഹിച്ചു. ഇതുപോലെ ദൈവത്തെ പ്രതി നാം സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നതും സഹിഷ്ണതയോടെ സഹിക്കണം.

9. പീലാത്തോസ് ഹേറോദേസിന്റെ അധികാരം ചിലതു കവർന്നെടുത്തിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ തമ്മിൽ വിരോധികളായിരുന്നു. യേശുവിനെ ഹേറോദേസിന്റെ അടുക്കലേക്കു വിസ്താരത്തിനു അയച്ചതിനാൽ അവർ രണ്ടുപേരും സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ ശത്രുക്കളുടെയിടയിലും നന്മ വിതയ്ക്കുന്നു.

യേശുവിനെ കരിശിൽ തറപ്പാൻ വിധിച്ചതും, യഹൂദന്മാരുടെ അന്ത്യവും

(മത്താ. 27, 15-31, മർക്കോ. 15, 6-20;
ലൂക്കോ. 23, 17-25, യോഹ. 18, 39-19, 16)

പെസഹാപെരുന്നാളിനു ഒരു തടവുപുള്ളിയെ വിട്ടയക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു¹. പട്ടണത്തിൽ ഒരു വലിയ കലാപവും കൊലയും നടത്തിയതിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട ബാറബാസ് എന്നൊരു ആൾ തടവിൽ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. പീലാത്തോസ് ജനത്തോടു് 'പെരുന്നാളിനു് ഒരാളെ വിട്ടയക്കുക പതിവുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു് ആരെ വേണം? ബാറബാസിനെയോ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായ യേശുവിനെയോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഞങ്ങൾക്കു് ബാറബാസിനെ മതി' എന്നു് അവർ അട്ടഹസിച്ചു.

പീലാത്തോസിനു് ഖേദമായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ആളയച്ചു് 'ആ നീതിമാനോടു് ഒന്നും ചെയ്യരുതു്. അദ്ദേഹം നിമിത്തം ഇന്നു് സ്വപ്നത്തിൽ ഞാൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു' എന്നു് അറിയിച്ചു².

പീലാത്തോസ് വീണ്ടും ജനത്തോടു് 'നാം നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ ഈ മനുഷ്യനെ വിസ്തരിച്ചു. യാതൊരു കുറ്റവും കണ്ടില്ല. ഹെറോദേസ് വിസ്തരിച്ചു. അദ്ദേഹവും കണ്ടില്ല. അതിനാൽ ഞാൻ ഇദ്ദേഹത്തെ അടച്ചിട്ടു് വിട്ടയക്കും' എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ജനം സമ്മതിക്കാതെ 'അവനെ ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക' എന്നു് അട്ടഹസിച്ചു. അതു് ബലപ്പെട്ടു. കലഹം വർദ്ധിക്കുന്നതേയുള്ളൂയെന്നും തനിക്കു് ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ലെന്നും പീലാത്തോസ് കണ്ടപ്പോൾ വെള്ളം എടുത്തു് പുരുഷാരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചു് തന്റെ കൈകൾ കഴുകിക്കൊണ്ടു് 'ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ

എന്നിന്നു പങ്കിട്ടു. നിങ്ങൾ നോക്കിക്കൊൾവിൻ' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ജനം 'അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ സന്തതികളുടെ മേലും ഇരിക്കട്ടെ'⁴ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ബാബാസിനെ സ്വതന്ത്രനായി വിടുന്നതിനും യേശുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചുകൊല്ലുന്നതിനും പീലാത്തോസ് വിധിയെഴുതി⁵.

യേശു മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടു എന്നു യഹൂദാസ്കറിയോത്താ അറിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ വിഷാദിച്ചു⁶. വാങ്ങിയ മൂപ്പതു വെള്ളിനാണയങ്ങളുമായി പുരോഹിതന്മാരുടെയും ജനപ്രമാണികളുടെയും അടുക്കൽ ചെന്നു 'ഞാൻ കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തത്തെ ഒരിക്കൊടുത്തതിനാൽ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു അവർ 'ഞങ്ങളെന്തുവേണം? നീ പോയി നിന്റെ പാടു നോക്കൂ' എന്നു പറഞ്ഞു⁷. അപ്പോൾ യഹൂദാസ്കറിയോത്താ ആ വെള്ളിനാണയം ദൈവാലയത്തിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടുപോയി തന്നത്താൻ കെട്ടിത്തന്നു ചാവുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ പുരോഹിതപ്രഭൃതികൾ ആ വെള്ളിനാണയങ്ങൾ എടുത്തു 'ഇതു രക്തത്തിന്റെ വിലയാകയാൽ ശ്രീ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു വിഹിതമല്ല' എന്നു പറഞ്ഞു അതു കൊടുത്തു വിദേശീയരെ സംസ്കരിക്കുവാനായി ഒരു കുശവന്റെ നിലം വാങ്ങി. അതുമൂലം ആ നിലത്തിനു രക്തനിലം എന്നു പേരായി. ഇങ്ങനെ സ്കറിയുദ്ദീർഘദർശിയുടെ പ്രവചനം നിവർത്തിയായി. (സ്കറിയ. 11, 13)

കുരിശിൽ തറപ്പാൻ വിധിച്ച യേശുവിനെ യഹൂദപ്രമാണികൾ പിടിപ്പു് ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിന്റെ പ്രകാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. പടയാളികൾ വന്നു യേശുവിന്റെ വസ്ത്രം ഉരിഞ്ഞു ഒരു ചുമന്ന മേലങ്കി ധരിപ്പിച്ചു. മുളളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മൂടത്തു യേശുവിന്റെ ശിരസിൽവച്ചു. വലതു കയ്യിൽ ഒരു ഞാങ്ങണയും പിടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മു

മ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി 'യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, വാഴുക' എന്നു പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു തൂപ്പി. തൃക്കയ്യിലിരുന്ന ഞാങ്ങണ വാങ്ങി മുർദ്ദാവിലടിച്ചു. ഇങ്ങനെ പരിഹസിച്ച ശേഷം ആ ചുമന്ന മേലങ്കി നീക്കി സ്വവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു കുരിശിൽ തറക്കുന്നതിനായി ഒരു വലിയ കുരിശും ചുമപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.

1. മിസ്രയീമിലെ അടിമയിൽ നിന്നും ഇസ്രായേലിനെ വിട്ടയച്ചതിന്റെ ഓർമ്മക്കായി പെസഹാ പെരുന്നാളിനും ഒരു ബന്ധനസ്മരണ വിട്ടയച്ചു വന്നിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശുമരണത്താൽ അനവധി പാപികൾ പാപമോചനം പ്രാപിച്ചു രക്ഷപ്പെടുന്നതിന്റെ മുൻകുറി ആയിരുന്നു അത്.

2. ജനങ്ങൾ 'യേശുവിനെ വിട്ടയച്ചാൽ മതി' എന്നു പറയുമെന്നു കരുതിയായിരുന്ന ഒരു വലിയ അക്രമിയായ ബാറബാസിനെ മതിയോ യേശുവിനെ വേണമോ എന്നു പീലാത്തോസ് ചോദിച്ചത്. എന്നാൽ ജനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വിപരീതമായി ബാറബാസിനെ മതി എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. എത്രയോ ആളുകൾ നന്മ അറിഞ്ഞിട്ടും അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പാപത്തെ അനുവർത്തിച്ചു ജീവിക്കുന്നു.

3. പീലാത്തോസിന്റെ ഭാര്യ ദൈവഭക്തയായ ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു. അതിനാലാണു ക്രിസ്തു നീതിമാനാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാനിടയായത്. അവരുടെ പേർ പ്രോക്ളാ എന്നായിരുന്നു.

പീലാത്തോസ് കൈ കഴുകിയാലും യേശുവിന്റെ രക്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും മായാവുന്നതല്ല. യേശു കുറ്റമില്ലാത്തവനാണെന്നു സ്വയം സാക്ഷിച്ചശേഷം കുരിശിൽ തറയ്ക്കുവാൻ വിധിച്ചതു കുറ്റമില്ലായ്മയാകുകയല്ല. നീതി പുലർത്തേണ്ട പീലാത്തോസ് നീതിയെ മറിച്ചു അഞ്ചാം കല്പന ലംഘിച്ചു.

യഹൂദന്മാരുടെ ആചാര്യന്മാരും പ്രീശേന്മാരും ഇക്കാര്യത്തിൽ പീലാത്തോസിനെക്കാൾ കുറ്റക്കാരാണു്. അവർ ഈ കുറ്റം അറിയാതെ ചെയ്തതാണെന്നു സമാധാനിക്കാവുന്നതല്ല. അവർ ഡ.ഭിനാലും വൈരാഗ്യത്താലും നിഷ്ഠൂരതയാലും ആണു് ഇതു ചെയ്തതു്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിനു് സാക്ഷാൽ കാരണക്കാർ പാപികളായ നാം തന്നെയാണു്. നാം ചെയ്ത പാപത്തിന്റെ

ശിക്ഷയത്രെ ക്രിസ്തു വഹിച്ചത്. അതിനാൽ പാപം നിസ്സാരമാണെന്നു വിചാരിക്കരുത്.

4. "അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ സന്തതികളുടെ മേലും ഇരിക്കട്ടെ" എന്നു യഹൂദന്മാർ അട്ടഹസിച്ചു. അതു അക്ഷരംപ്രധി നിറവേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എത്രയോ പ്രാവശ്യം ഓരോ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും യഹൂദന്മാർ നിർദ്ദയം ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നും അവർക്കു അനുഭവം അതുതന്നെ.

5. പീലാത്തോസു് നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു തക്ക മനോനേരും ധൈര്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ ജനപ്രീതിക്കുവേണ്ടി കുറ്റമില്ലാത്ത യേശുവിനെ മരണത്തിനു വിധിച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്നെ കുറ്റക്കാരനായി തീർന്നു.

6. ക്രിസ്തു മരണശിക്ഷക്കുവിധിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പ്ലോറിയഹൂദാസംസ്കരിയോത്താ വളരെ വേദിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിച്ച സാത്താൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു വിടാതെ കെട്ടിത്താലുവാനായിട്ടത്രെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. സ്കറിയോത്തായുടെ പാപം ക്ഷമിക്കപ്പെടത്തക്കതല്ലെന്നു് തന്നത്താൻ വിധിച്ചു. അതു് പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വിപരീതമായ ആറു പാപങ്ങളിലൊന്നാണു്. പശ്ചാത്താപം യഹൂദയ്ക്കുണ്ടായി. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നേറുപറഞ്ഞു മാപ്പപേക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ക്രിസ്തു, "നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്നു കല്പിക്കുമായിരുന്നു. നമുക്കു പാപബോധവും പാപത്തെക്കുറിച്ചു് ദുഃഖവും മാത്രം ഉണ്ടായാൽ പോരാ; പാപം മോചിപ്പാനുള്ള അധികാരം മുറപ്രകാരം ലഭിച്ച പട്ടക്കാരന്റെ അടുക്കൽ പോയി നാം ഏറുപറഞ്ഞു് കുമ്പസാരിച്ചു് പാപമോചനം വാങ്ങണം. അല്ലെങ്കിൽ നിരാശയിൽ വീണു മരിച്ചുപോയെന്നു വരാം.

യഹൂദാ ചെറിയ പാപങ്ങളിൽ വീണിട്ടാണു് ഒടുവിൽ ഈ മഹാപാപത്തിൽ വീഴാനിടയായതു്. ചെറിയ ചെറിയ പാപങ്ങളെ അപ്പഴപ്പോൾ ഏറുപറഞ്ഞു കുമ്പസാരിക്കുക.

7. സ്കറിയോത്തായ്ക്കു് കൈക്കൂലി കൊടുത്തു് അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിച്ച പുരോഹിതന്മാർ ഈ അത്യാഹിതത്തിൽ പറഞ്ഞ മറുപടി കേൾക്കുക "ഞങ്ങളെന്തുവേണം? നീ അറിയുന്നു." കൊള്ളരുതാത്ത കൂട്ടുകാർ ഒരിക്കലും ആപത്തിൽ നമുക്കു സഹായിക്കുകയില്ല. അവർ യഹൂദായോടു അശേഷം അനുകമ്പയില്ലാതെ പെരുമാറിയതുപോലെ നമ്മോടും വർത്തിക്കും.

ക്രൂശിലെ മരണം

(മത്താ. 27, 32-50, മർക്കോ. 15, 21-37: ലൂക്കോ. 23, 26-46, യോഹ. 19, 17-30)

യേശു കുരിശു ചുമന്നുകൊണ്ടു് ഗോഗുൽത്താമലയിലേക്കു് പോകുന്ന വഴിമദ്ധ്യേ അലക്സാണ്ട്ഡറിന്റെയും രൂഫസിയുടെയും പിതാവും കുറേനക്കാരനും¹ നാട്ടിൻപുറത്തുനിന്നും വന്നവനുമായ ശീമോൻ എന്നൊരാളെ പടയാളികൾ കണ്ടു. കുരിശു ചുമക്കുന്നതിൽ യേശുവിനെ സഹായിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിച്ചു. ഒരു വലിയ സംഘം സ്ത്രീകൾ² വിലപിച്ചുകൊണ്ടു് യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ പോയിരുന്നു. യേശു അവരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു് “യെറുശലേം പുത്രീമാരെ,³ നിങ്ങൾ എന്നെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കേണ്ടോ. നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളുടെ മക്കളെക്കുറിച്ചും വിലപിക്കുവിൻ. പ്രസവിക്കാത്ത ഉദരങ്ങൾക്കും കുടിപ്പിക്കാത്ത മുലകൾക്കും ഭാഗ്യം എന്നു നിങ്ങൾ പറയുവാനിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾ വരുന്നു. പച്ച മരത്തോടു ഇങ്ങനെയെങ്കിൽ ഉണങ്ങിയതിനോടു് എങ്ങനെയായിരിക്കും” എന്നരുളിച്ചെയ്തു.

വേറെ രണ്ടു കുററക്കാരുടെ കുരിശിക്കുവാനായി കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. എല്ലാവരും കപാലം എന്നു് പറയപ്പെടുന്ന ഗോഗുൽത്താമലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ കൈപ്പു കലർത്തിയ ചൊറുക്കാ⁴ അദ്ദേഹത്തിനു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. യേശു അതു രൂപിച്ചുനോക്കിയിട്ടു് കുടിച്ചില്ല. അനന്തരം യേശുവിനെ നടുവിലും ആകളുൻമാരെ ഇരുപുറവുമായി ക്രൂശിച്ചു⁵. യേശു ‘പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതിന്നതെന്നറിയായ്കയാൽ ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമെ’ എന്നു് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പടയാളികൾ യേശുവിന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു ചിട്ടിയിട്ടു വിഭജിച്ചു. ‘മറുളളവരെ രക്ഷി

കുറഞ്ഞവനേ നീ തന്നത്താൻ രക്തം വികൃതം എന്നു പറഞ്ഞു ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചു ഇവൻ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായ യേശുവാകുന്നു എന്നു് ഒരു കുറവാചകൻ എബ്രായ, ലത്തീൻ, ഗ്രീക്കു്, എന്നീ ഭാഷകളിൽ എഴുതി അവിടുത്തെ തലക്കു മുകളിലായി കുരിശിൽ പതിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ കുരിശിക്കപ്പെട്ട ഇടത്തുഭാഗത്തെ കള്ളനും അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചു് “നീ ദൈവപുത്രനാണെങ്കിൽ നിന്നെത്തന്നെയും ഞങ്ങളെക്കൂടെയും രക്ഷിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളൻ അവനെ ശാസിച്ചിട്ടു് “നീ ശിക്ഷാവിധിയിൽ ആയിരുന്നിട്ടും ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലയോ? നാം ന്യായപൂർവ്വം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ പ്രവർത്തികൾക്കു് തക്കവണ്ണം അനുഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹമോ അങ്ങനെയല്ല. തീൻമയായതു് യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് അദ്ദേഹം യേശുവിനോടു “കർത്താവേ, അവിടുന്നു് അങ്ങേ രാജ്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ എന്നെയും ഓർക്കണമെ” എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. യേശു ഉത്തരമായിട്ടു് നീ ഇന്നു് എന്നോടുകൂടെ പറുദീസായിൽ ഇരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു് നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു് അരുളിച്ചെയ്തു്⁷.

അപ്പോൾ യേശുവിന്റെ കുരിശിനരികെ സ്വമാതാവു് മാത്യുസഹോദരിയും ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ ഭാര്യയുമായ മറിയമും യേശു സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ശിഷ്യനായ യോഹന്നാനും നിന്നിരുന്നു. യേശു അതു കണ്ടു സ്വമാതാവിനോടു “സ്ത്രീയേ, ഇതാ അങ്ങേ പുത്രൻ” എന്നരുളിച്ചെയ്തിട്ടു്, ശിഷ്യനെ നോക്കി. “ഇതാ നിന്റെ മാതാവു്” എന്നു കല്പിച്ചു. അന്നു മുതൽ ആ ശിഷ്യൻ തന്റെ ഭവനത്തിൽ ആ മാതാവിനെ കൈക്കൊള്ളുകയും സംരക്ഷിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു⁸. ആറാം മണിനേരമായപ്പോൾ മുതൽ ഒമ്പതാം മണിവരെയും ഒരു വലിയ അന്ധകാരമുണ്ടായി⁹.

ഒൻപതാംമണിനേരമായപ്പോൾ യേശു “ഏലി, ഏലി, ലമാനാ ശബ്ക്താനി” അതായത്, എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു¹⁰ എന്നു വലിയ ശബ്ദത്തിൽ നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അവിടെ നിന്നിരുന്നവർ കേട്ടിട്ടും അവൻ ഏലിയായെ വിളിക്കുന്നു. ഏലിയാ വന്നും അവനെ രക്ഷിക്കുമോ എന്നു കാണട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം യേശു സകലവും നിവൃത്തിയായി എന്നു കണ്ടിട്ടും തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകുവാൻ വേണ്ടി “എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു” എന്നരുളിച്ചെയ്തു. അവിടെ ഒരു പാനപാത്രം ചൊറുക്കാ വച്ചിരുന്നു. അവർ അത് ഒരു സ്പഞ്ചിൽ നിറച്ചും ഒരു ഈസോപ്പു തണ്ടിൽ കെട്ടി തന്റെ വായോടു അടുപ്പിച്ചു. യേശു സ്വീകരിച്ച ശേഷം “നിവൃത്തിയായി” എന്നരുളിച്ചെയ്തു. യേശു വീണ്ടും ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു “പിതാവേ അങ്ങേ തൃക്കരങ്ങളിൽ എന്റെ ജീവനെ ഞാൻ ഭരമേൽപിക്കുന്നു” എന്നരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ടു തല ചായിച്ചു ജീവൻ വിട്ടു.

അപ്പോൾ ദൈവാലയത്തിലെതിരശീല മേൽനിന്നും താഴെയോളം രണ്ടായി ചീന്തി¹¹. ഭൂമി കുലുങ്ങി, പാറകൾ പിളർന്നു, കല്ലറകളും തുറന്നു. നിദ്ര പ്രാപിച്ച വിശുദ്ധൻമാരുടെ ശരീരങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. യേശുവിനെ കാത്തുനിന്നിരുന്ന പടയാളി ഇതു കണ്ടും “അവൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു സത്യം” എന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞു.

1. കുറേനായക്കാരനായ ശീമോൻ: കറേനായപട്ടണം ഒരു കച്ചവടക്കേന്ദ്രമായിരുന്നു. ആഫ്രിക്കയുടെ വടക്കേ തീരത്താണ് ഈ പട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അവിടെ ധാരാളം യഹൂദന്മാർ താമസിച്ചിരുന്നു. യേശു തനിച്ചും കുരിശു ചുമന്നാൽ കാൽവരിയിൽ എത്തുന്നതിനും മുമ്പേ മരിച്ചുപോകും എന്നു ഭയന്നത്രേ ശീമോനെ നിർബന്ധിച്ചത്. എന്നിട്ടുപോലും യേശു പല പ്രാവശ്യം വഴിയിൽ വീണു. ഈ ശീമോൻ പിന്നീടു കൂടും ബന്ധുത്വം ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളായ അലക്സാണ്ടറും രൂഫസും സർവസമ്മതരായ രണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു.

2. ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വെറോ നിക്കായും കന്യകമരീയാമും ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സകല നിന്ദാവമാനങ്ങളിലും പങ്കാളിയാകുവാനായിരുന്നു മാതാവു കൂടെ പോയതു്. വെറോനിക്കാ ഒരു തൂവാലകൊണ്ടു് കർത്താവിന്റെ മുഖം തുടച്ചു എന്നും അപ്പോൾ അതിശയകരമാം വണ്ണം കർത്താവിന്റെ മുഖമായ ആ തൂവാലയിൽ പതിഞ്ഞു എന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

3. വെറോരു കൂട്ടം സ്ത്രീകൾ യെരൂശലേംകാരായിരുന്നു. അവരോടു യേശു 'നിങ്ങൾ എന്നെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കേണ്ട, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയുംകുറിച്ചു വിലപിക്കുവിൻ' എന്നു പറഞ്ഞു. 37 കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ യഹൂദന്മാർ രോമാക്കാരാൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെടുവാനും കൊല്ലപ്പെടുവാനും ഇരുന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചത്രേ ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചതു്.

4. കൈപ്പു കലർത്തിയ ചൊറുക്കാ: കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടു പോകുന്നവരുടെ തലയ്ക്കു് മാന്ദ്യം പിടിപ്പിക്കുവാനായി കൊടുത്തുവന്ന ഒരു ലഹരിസാധനമാണു്. ക്രിസ്തു പൂർണ്ണ ബോധത്തോടു് കഷ്ടതകൾസഹിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതു വാങ്ങി കുടിച്ചില്ല.

5. ക്രിസ്തു മറ്റൊരണ്ടു കള്ളന്മാരെയുംപോലെ ഒരു അസാധാരണകള്ളനാണെന്നു കാണിക്കുവാനാണു് അവരുടെ നടവീൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടതു്.

6. 'മറുതുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുന്നവനേ, നീ നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കുക.' ഇതു് ശത്രുക്കൾ പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞതാണെങ്കിലും വളരെ അർത്ഥവത്തായ ഒരു സംഗതിയാണു്. മറുതുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നവനു് സ്വന്തകാര്യം നോക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. മറുതുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തു തന്റെ സ്വന്തം ജീവനെ രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടാ. ഇതിനായിട്ടാണു് താൻ ലോകത്തിലേക്കു വന്നതു്. തന്നെത്താൻ വെറുത്തു കുരിശെടുക്കാതെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ മറുതുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ ഒടുവിൽ വളരെ മഹത്വീകരിക്കപ്പെടും എന്ന സംഗതി വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല.

7. വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളൻ മാരോദീസാ മുങ്ങിയില്ല; കുർബാന കൈക്കൊണ്ടില്ല; എങ്കിലും രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നും അതുപോലെ തിരുസഭയിൽ ചേരാതെ രക്ഷപെടണമെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്. ഇതു് അത്ര ശരിയല്ല. വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളൻ രക്ഷപെട്ടതു് 'നീ നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ എന്നെയും ഓർക്കണമെ' എന്നപേക്ഷിച്ചതിനാൽ മാത്രമല്ല. ആ അപേക്ഷയ്ക്കു ക്രിസ്തു മറുപടി ഒന്നും കല്പിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളൻ രക്ഷപ്പെട്ടതായി നാം കരുതുകയില്ലാ

യിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മറുപടിയാൽ അതായത് “നീ ഇന്നു എന്നോടുകൂടെ പറുദീസായിൽ ഇരിക്കും” എന്നു കല്പിച്ച വചനത്തിലാണു് കള്ളൻ രക്ഷപ്പെട്ടതു്. ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ കാലത്തു് രക്ഷപ്പെട്ടവരെല്ലാം ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ കൂടിയുള്ള ഈവിധവ്യാപാരത്താൽ മാത്രമാണു് രക്ഷപ്പെട്ടതു്. വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടു് സ്വഭവനത്തിൽ ഇരുന്നു് പ്രാർത്ഥിച്ച ആരും ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു് രക്ഷപ്രാപിച്ചില്ല. ഒരുവനെ തൊട്ടും അവന്റെ കൈക്കു പിടിച്ചു് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു വേറെ ഒരുവനോടു കല്പിച്ചും യേശു രക്ഷനല്കി. ഇങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ഒരു ശാരീരിക വ്യാപാരം ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ കൂടി ഉണ്ടാകാതെ ആരും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ നാം കാണുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം തിരുസഭയാണു്. തിരുസഭയിൽനിന്നുള്ള വ്യാപാരം ലഭിക്കാതെ ആർക്കും രക്ഷപ്പെടാവതല്ല. അതിനാൽ വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളനെ തെറ്റിട്യാരിച്ചു തിരുസഭയിൽ വരാതെ രക്ഷപ്പെടാമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നതു് അബദ്ധമാണു്.

8. മാതാവിനെ ഏൽപിക്കുന്നതു്: മാതാവിന്റെ ശിഷ്ടായുസിൽ വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ യോഹന്നാനെ ഏർപ്പെടുത്തി. ഇതുമൂലം മാതാവിന്റെ പക്കൽ ക്രിസ്തു തന്റെ തിരുസഭയെ ഏല്പിച്ചു. മാതാവിന്റെ മക്കൾ ഇനിയും നാമാണു്. മാതാവു നമ്മുടെ മാതാവുമാണു്. സകല അപകടങ്ങളിലും ഈ മാതാവിൽ അഭയം തേടുക. ക്രിസ്തുവിനെ പരിപാലിച്ച മാതാവു് ക്രിസ്തുവിന്റെ മർമ്മപരശരീരമായ സഭയെയും പരിപാലിക്കും.

9. സൂര്യൻ അന്ധകാരമായതു് ക്രിസ്തു അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവായാൽ സ്രഷ്ടാവിന്റെ നഗ്നത മറയ്ക്കുവാൻ കൂടിയായിരുന്നു.

10. എന്നെ നീ ഉപേക്ഷിച്ചതെന്തിനു് എന്നു ക്രിസ്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇതു ക്രിസ്തുവിനുണ്ടായ പരീക്ഷകളിലേക്കും വലിയ പരീക്ഷയായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം മാത്രം ചെയ്തു ക്രിസ്തു ജീവിച്ചു എങ്കിലും ഈ അവസാനഘട്ടത്തിൽ സ്വർഗ്ഗസംഗമ പിതാവുപോലും തന്നെ കൈവിട്ടു എന്നു ഒരു പരീക്ഷ തോന്നി. അതിനാലത്രേ അതിനെക്കുറിച്ചു വേദമായി പറയുന്നതു്. പക്ഷെ ക്രിസ്തു ആ പരീക്ഷയിൽ വീണില്ലെന്നു അതേത്തുടർന്നു് പറഞ്ഞ വചനത്തിൽനിന്നു് നാം ഗ്രഹിക്കുന്നു. “പിതാവേ, അങ്ങേ കയ്യിൽ ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടത്രേ യേശു പ്രാണൻ വിട്ടതു്. ഇങ്ങനെ ഒരു പരീക്ഷയിലും തോൽക്കാതെ വിജയിച്ചതിനാൽ യേശു നമുക്കു് അഭിമാനമായ രക്ഷകനാ

യിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെയാകണമെങ്കിൽ നിനക്കുണ്ടാകുന്ന പരീക്ഷകളെയെല്ലാം ജയിക്കണം. പരീക്ഷകൾക്കു ഒരിക്കലും കീഴ്പ്പെടരുതു്. പരീക്ഷകൾ വരുന്ന അവസരം നിനക്കു നിന്നെത്തന്നെ അറിവാനുള്ള അവസരമാണ്.

11. ദൈവാലയത്തിലെ മറ കീറി. അതു് യഹൂദസഭയിൽ നിന്നും ഭീർഘദർശിസ്മാനവും പൗരോഹിത്യവും രാജത്വവും എടുക്കപ്പെട്ടതിന്റെയും ആദാമിന്റെ പാപം മൂലം അടയ്ക്കപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗം ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവത്താൽ തുറക്കപ്പെട്ടതിന്റെയും ലക്ഷണമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം മൂലം പിതാവായ ദൈവത്തോടു് നിരപ്പാകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം നമുക്കുണ്ടായി. പഴയനിയമബലിയിൽ പാപത്തിനു സാക്ഷാൽ ഉള്ള പരിഹാരം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ദൈവാലയത്തിൽ മഹാവിശുദ്ധ സ്മലത്തിന്റെ വാതുകൽ ഒരു തിരശീലയിട്ടു മറച്ചിരുന്നു. ഇനിയും ക്രിസ്തുയേശുവിൽക്കൂടെ ആർക്കും പിതാവിന്റെ പക്കലേക്കു ചെല്ലാം എന്നു കാണിപ്പാനായിട്ടത്രേ ആ മറ കീറിയതു്.

ഛാ. 8

ക്രിസ്തുവിന്റെ കബറടക്കവും ഉയിർപ്പും

(മത്താ. 27, 52-66; 28. 11-15; മർക്കോ. 15, 42-46
ലൂക്കോ. 23, 50-56; യോഹ. 19, 31-42)

യേശുവിന്റെ ക്രൂശാരോഹണത്തിന്റെ പിറേറു ദിവസം ഒരു പ്രധാന ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു. അന്നു ശരീരങ്ങൾ കുരിശിൽ കിടക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു കണ്ടു് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കണങ്കാലുകൾ ഒടിപ്പിച്ചു നീക്കിക്കളയണമെന്നു് യഹൂദന്മാർ പീലാത്തോസിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. തന്നെസരണം പടയാളികൾ വന്നു് രണ്ടു കള്ളന്മാരുടെയും കാലുകൾ ഒടിച്ചു. യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞതായി കാണുകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾ ഒടിച്ചില്ല. എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരുവൻ ഒരു കുത്തം കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കുത്തി.¹ അപ്പോൾ രക്തവുംവെള്ളവും അതിൽനിന്നും ഒഴുകി.²

അനന്തരം യേശുവിന്റെ ഒരു നിഗൂഢശിഷ്യനായ അരമത്യാക്കാരൻ³ യേശുവിന്റെ ശരീരം എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പീലാത്തോസിനോടു⁴ അനുവാദം ചോദിച്ചു. പെസഹാ കഴിഞ്ഞുവന്ന സമയം അടുത്തിരുന്നു. പീലാത്തോസ് അദ്ദേഹം ഇത്ര വേഗം മരിച്ചുവോ എന്നു ചോദിച്ചിട്ടു യേശുവിന്റെ ശരീരം എടുത്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചു⁵. തദനുസരണം അദ്ദേഹം യേശുവിന്റെ ശരീരം കുരിശിൽ നിന്നിറക്കി തന്റെ മാതാവിന്റെ മടിയിൽ കിടത്തി⁶. നിക്കോദിമോസ്⁶ നറുമ്പശയും ചെന്നിനായകവും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു സുഗന്ധക്കൂട്ടം ഉദ്ദേശം നൂറു റാത്തലോളം എടുപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. യഹൂദന്മാരുടെ ശവസംസ്കാരക്രമപ്രകാരം സുഗന്ധവർഗ്ഗങ്ങൾ ചേർത്തു⁷ നേരിയ ശീലയിൽ ശരീരം പൊതിഞ്ഞു. അടുത്തുള്ള തോട്ടത്തിൽ പുതുതായി കല്ലിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നതും അതേവരെ ആരെയും അടക്കിയിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു പുതിയ കല്ലറയിൽ വെച്ചു. ഒരു വലിയ കല്ലും അതിന്റെ വാതുക്കൽ ഉരുട്ടിവെച്ചു. എല്ലാവരും പോകയും ചെയ്തു. മറിയം മഗ്ദലനയും ക്ലേയോപ്പാമറിയാമും അവിടെ കാത്തിരുന്നു.

വെള്ളിയാഴ്ചയുടെ പിറേറ ദിവസം പ്രധാനാചാര്യൻമാരും പ്രീശേൻമാരും പീലാത്തോസിനെ സമീപിച്ചു⁸ 'യജമാനനേ, ഞാൻ മരിച്ചാൽ മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു⁹ ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും എന്നു¹⁰ ആ വഞ്ചകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻമാർ അവനെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു് അദ്ദേഹം ഉയിർത്തു എന്നു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞുവാനും ആ വഞ്ചന എല്ലാവരിലും കൂടുതൽ കർക്കശമായിത്തീരുവാനും ഇടയുണ്ടു്. അതിനാൽ മൂന്നാം ദിവസം വരെയ്ക്കെങ്കിലും കല്ലറ സൂക്ഷിപ്പാൻ കല്പിക്കണം' എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു പീലാത്തോസ് 'നിങ്ങൾക്കു കാവൽസംഘമുണ്ടല്ലോ. ഇഷ്ടംപോലെ കബർ കാത്തുകൊള്ളണം' എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ

പോയി മുദ്രവെച്ചു. പടയാളികളെ കാവലിനു നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തു ശരീരപ്രകാരം മരിച്ചെങ്കിലും ആത്മപ്രകാരം ജീവനുള്ളവനായിരുന്നു. മരിച്ചതിനുശേഷം ക്രിസ്തു ആത്മാവിൽ പാതാളത്തിലേക്കിറങ്ങി പ്രസംഗിച്ചു⁸. നോഹ പെട്ടകം പണിയിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ദൈവം ദീർഘകൃഷ്മയോടെ കാത്തിരുന്നിട്ടും അനുതപിക്കാതിരുന്നവരായി തടവിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരുടെ ആത്മാക്കളോടു് പ്രസംഗിച്ചു (1 പത്രോ. 3, 18-20)

അനന്തരം ഞായറാഴ്ച ഉദിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു വലിയ ഭൂകമ്പമുണ്ടായി. ഒരു മാലാഖ സപർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിവന്നു് കബറികളെ കല്ലുരുട്ടിമാറി അതിൻമേൽ ഇരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പം മിന്നലിനു തുല്യമായും വസ്ത്രം ഹിമപോലെവെള്ളയുമായിരുന്നു. കാവൽക്കാർ ഇതുകണ്ടു് അമ്പരന്നുപോയി. അവർ പട്ടണത്തിലേക്കുവന്നു സംഭവിച്ചതെല്ലാം പുരോഹിതൻമാരോടു അറിയിച്ചു. അവർ കൂടിആലോചിച്ച ശേഷം ഭടൻമാർക്കു ധാരാളം ദ്രവ്യം കൊടുത്തു. "അവന്റെ ശിഷ്യൻമാർ രാത്രിയിൽ വന്നു് ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവനെ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നു പറയുവിൻ. നാടുവാഴി കേൾക്കുന്നതിനിടയായാൽ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം." എന്നു പറഞ്ഞു⁹. അവർ ദ്രവ്യം വാങ്ങി അവരോടു് ഉപദേശിച്ചപ്രകാരം ചെയ്തു. ഈ വാർത്ത യഹൂദൻമാരുടെ ഇടയിൽ ഒക്കെയും പ്രസിദ്ധമായി¹⁰.

---

1. പടയാളികൾ കുത്തിയ മുറിവു് നാം നമ്മുടെ തിൻമയാൽ യേശുവിന്റെ ആത്മാവിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന മുറിവിനു സമമാകുന്നു.

2. യേശുവിന്റെ ചകിൽ കുന്തംകൊണ്ടു് കുത്തിയതു് തോമാശ്ലീഹാക്കു വിരലിടത്തക്കവണ്ണം അത്ര വലുതായിട്ടായിരുന്നു. മരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ മരിക്കുന്നതിനായിരുന്നു ആ കുത്തു്.

രക്തവും വെള്ളവും രണ്ടായി വേർതിരിഞ്ഞത് ഒഴുകിനതു മരിച്ചതിനു പൂർണ്ണ അടയാളമായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ വിലാവിൽ നിന്നൊഴുകിയ രക്തം വി. കുർബാനയും വെള്ളം വി. മാമോദീസായും ആയ രണ്ടു പ്രധാനപ്പെട്ട രക്തങ്ങളുകൾക്കുള്ള സൂചനയായിരുന്നു.

ക്രിസ്തു മരിച്ചത് പെസഹാക്കുത്താടിനെ കൊല്ലുന്ന സമയത്തും തന്നെയായിരുന്നു. അതിനാലത്രേ 'നമ്മുടെ പെസഹാ ക്രിസ്തു അത്രേ' എന്നു വി. പൗലുസ് പറയുന്നതു്. പെസഹാക്കുത്താടിന്റെ അസ്മികൾ ഒടിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ. ക്രിസ്തുവിന്റെ അസ്മികളും ഒടിക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ ചക്രം കുത്തിത്തുറക്കപ്പെട്ടു. യേശു സ്ഥാപിച്ച സഭയിലെ വി. കൂദാശകളുടെ ശക്തി ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശുമരണംകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ചതാണെന്നു കാണിപ്പാനായിട്ടത്രേ ആ ചക്രിൽ നിന്നു രക്തവും വെള്ളവും ഒഴുകിയതു്.

3. അരമത്യ യെറുശലേമിനു വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു പട്ടണമാണു്.

4. യേശു ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് തല ചായിപ്പാൻ ഇടമില്ലാത്തവനായിരുന്നു. തന്റെ ശരീരംപോലും തന്നെ കൊന്നവരുടെ വകയായിത്തീർന്നു. അവർ അതു് വിലയില്ലാത്ത സാധനം പോലെ ആദ്യം ചോദിച്ചവനിട്ടുകൊടുത്തു. എങ്കിലും യേശുവിന്റെ സംസ്കാരം ഭംഗിയായി നിവർത്തിക്കപ്പെട്ടു.

5. ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ നീന്നിറക്കിയ ഉടനെ മാതാവിന്റെ മടിയിൽ കിടത്തി. ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞായി പണ്ടു് മടിയിൽ വച്ചു് താലോലിച്ച ശരീരം ഇപ്പോളിതാ ആസകലം ചതവും മുറിവും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞും കുത്തിത്തുറക്കപ്പെട്ട ചങ്കോടുകൂടിയും നിശബ്ദമായി കിടക്കുന്നു. എത്ര ദയനീയമായ കാഴ്ച!

6. നിക്കോദിമൂസ് യഹൂദന്മാരുടെ സന്നിദ്രിംസംഘത്തിലെ ഒരംഗമായിരുന്നു. സന്നിദ്രിംസംഘത്തിൽ വച്ചു് യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എതിർത്തു ക്രിസ്തുവിനനുകൂലമായി സംസാരിച്ച ആളായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം.

7. നിക്കോദിമൂസു നൂറു റാത്തൽ സുഗന്ധക്കൂട്ടു കൊണ്ടുവന്നു് വേണ്ടപോലെ യേശുവിനായി നൽകിയ മനുഷ്യനാണു്. എത്രയോ പേർ ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി തനിക്കുള്ളതും തന്നെത്തന്നെയും നൽകുന്നു!

8. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിങ്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവത്വം ആത്മാവിൽ നിന്നാകട്ടെ ശരീരത്തിൽനിന്നാകട്ടെ വേർപിരിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം മരിച്ച ഉടനെ ആത്മാവു പാതാളത്തിലേക്കു പോയി. ആദാമിന്റെ പാപംമൂലം അടയ്ക്കപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗം

ത്തിന്റെ ഉൽഘാടനസമയം പ്രതീക്ഷിച്ചു കാത്തിരുന്ന പരേതരുടെ പുണ്യാത്മാക്കളോടു് സ്വർഗ്ഗം തുറക്കപ്പെടുവാനുള്ള സുവസംഗതികളും പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ വരുവിൻ നമുക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകാം'' എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ ക്ഷണിക്കുന്നതിനത്രേ യേശു പാതാളത്തിലേക്കു (ലിംബോയിലേക്കു) പോയതു്.

മരിച്ചതിനു ശേഷം ക്രിസ്തു ആത്മാവിൽ പാതാളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇവിടെ പാതാളമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് നരകത്തെപ്പറ്റിയല്ല. നരകത്തിൽ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടാവാൻ പാടില്ല. നരകത്തിൽ ക്രിസ്തു സുവിശേഷമറിയിച്ചിട്ടില്ല. ഇതു സ്വർഗ്ഗവുമല്ല. എന്തെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ബന്ധനമില്ല. സ്വർഗ്ഗം കാരാഗൃഹമല്ല. അതിനാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനും ഇടക്കു് വേറൊരു സ്ഥലം കൃടിയുണ്ടെന്നു് വ്യക്തമാകുന്നു.

9. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രധാനാചാര്യൻമാരും യഹൂദപുരോഹിതൻമാരും പ്രീശൻമാരും എല്ലാം അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. ''അയ്യോ! നാം കൊന്നയാൾ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ സംശയമില്ല. നമ്മുടെ പാപം നാം അനുതപിച്ചു് ഏറ്റുപറയണം'' എന്നു് അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും അവരുടെ നിഗളം അവരെ അതിനനുവദിച്ചില്ല. അതിനാൽ അവർ തിൻമക്കു് മേൽ തിൻമ പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങി. അവന്റെ ശിഷ്യൻമാർ രാത്രിയിൽവന്നു് അവന്റെ മൃതശരീരം മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നുപറവാൻ ഭടൻമാർക്കു കൈക്കൂലി കൊടുത്തു് അവരെക്കൊണ്ടു് വ്യാജം പറയിച്ചു. മനസ്സാക്ഷിയോടെതൃക്കുന്നവൻ സ്വയംഹത്യ ചെയ്യുന്നു.

10. ക്രിസ്തുവിന്റെ കബറിടം അന്നു മുതൽ പലരും സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എ. ഡി. 325-ൽ കുസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രിയമാതാവായ ഹെലേനാരാജ്ഞി ക്രിസ്തുവിന്റെയും രണ്ടു കള്ളൻമാരുടെയും കുരിശു കണ്ടുപിടിക്കയും യെരൂശലേമിലെ വി. മക്കാരിയോസ് മെത്രാൻ ഒരു രോഗിയെക്കൊണ്ടു് ആ കുരിശുകളിൽ തൊടുവിക്കയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ തൊട്ടപ്പോൾ അയാൾക്കു് പൂർണ്ണസുഖം ലഭിക്കയും ചെയ്തു. ഈ കുരിശിന്റെ ഓരോ കഷണം യൂറോപ്പിലുള്ള പല പള്ളികളിലായി രാജ്ഞി കൊടുത്തയച്ചു. ഹെലേനാരാജ്ഞി ക്രിസ്തുവിന്റെ കബറിടത്തിൽ ഒരു വലിയ പള്ളി പണിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷമുള്ള പ്രത്യക്ഷത

(മത്താ. 28, 1-10, മർക്കോ. 16 1-13, ലൂക്കോ. 24, 1-48; യോഹ. 20, 1-48)

മൂന്നാം ദിവസം¹ ഞായറാഴ്ച വെളുപ്പിനും മഗ്ദലനമറിയായും യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയായും ശലോമിയും കൂടെ സുഗന്ധവർഗ്ഗങ്ങളുമായി കബറികലേക്കു ചെന്നു. അപ്പോൾ കബറിന്റെ വാതുകൽ വച്ചിരുന്ന കല്ലും ഉരുട്ടിമാറിയിരിക്കുന്നതും അതിൻമേൽ ഒരു ദൈവദൂതൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു. ആ ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടും നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതു് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെയാണല്ലോ. അദ്ദേഹം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു². ഇവിടെയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ച സ്ഥലം വന്നു കാൺമിൻ. നിങ്ങൾ പോയി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻമാരോടും പത്രോസിനോടും അദ്ദേഹം അവരോടു് കല്പിച്ചപ്രകാരം അവർക്കു മുമ്പായി ഗലീലക്കു പോകുന്നു. അവിടെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ കാണും എന്നു പറവിൻ³ എന്നറിയിച്ചു³. തന്നെസരണം ആ സ്ത്രീകൾ ശിഷ്യൻമാരെ വിവരമറിയിച്ചു. ഉടനെ പത്രോസും യോഹന്നാനും കൂടി കല്ലറയികലേക്കു് ഓടി. യോഹന്നാൻ വേഗം ഓടി കല്ലറക്കൽ ചെന്നു് അകത്തു കടക്കാതെ വെളിയിൽ നിന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു് പത്രോസും എത്തി. അദ്ദേഹം കബറിനകത്തേക്കു് കുനിഞ്ഞുനോക്കി. യേശുവിനെ ചുറ്റിയിരുന്ന ശീലകൾ മാത്രം അവിടെ കിടക്കുന്നതും തലയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തൂവാല വേറൊരിടത്തു് ചുരുട്ടിവയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു് തിരിച്ചുപോയി.

മഗ്ദലനമറിയം അവിടെത്തന്നെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു. അവൾ കബറിനകത്തേക്കു് നോക്കിയപ്പോൾ രണ്ടു ദൂതൻമാർ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഹേ!

സംഗ്രഹിയേ, നീ കരയുന്നതെന്തിനും?'' എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. ''എന്റെ കർത്താവിനെ അവർ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി; എവിടെ വെച്ചു എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ'' എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ യേശു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. തോട്ടക്കാരനായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു സ്വാമിൻ! അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എവിടെവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറക. ഞാൻ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ്ക്കൊള്ളാം'' എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ യേശു മറിയാമേ, എന്നു വിളിച്ചു. പെട്ടെന്നു അവർ, അതു യേശു ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു ഗൂരോ എന്നർത്ഥമുള്ള ''റബി'' എന്നു വിളിച്ചു. യേശു അവരോടു ''എന്നെ തൊടരുത്'' ഞാൻ ഇതുവരെയും എന്റെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ നീ എന്റെ സഹോദരൻമാരുടെ അടുക്കൽചെന്നു ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെയും നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെയും എന്റെ ദൈവത്തിന്റെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെയും സന്നിധിയിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്യുന്നു എന്നു അവരോടു പറയുക'' എന്നു പറഞ്ഞു⁴. മഗ്ദലനമറിയം വന്നു അവർ കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നും അദ്ദേഹം ഇന്ന വിധമെല്ലാം അരുളിച്ചെയ്തു എന്നും ശിഷ്യൻമാരെ അറിയിച്ചു. (യോഹ. 20. 1-12)

വേറൊരു കൂട്ടം സംഗ്രഹിയേ ക്രിസ്തുവിന്റെ കബറികളേക്കു വന്നുനോക്കിതിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ യേശു അവർക്കു എതിരേവന്നു ''നിങ്ങൾക്കു സ്വസ്ഥി'' എന്നരുളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ അടുത്തുചെന്നു അവിടുത്തെ തൂപ്പാദത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു അവിടുത്തെ ആരാധിച്ചു. യേശു അവരോടു ''യേശുവേണ്ടോ. എന്റെ ശിഷ്യൻമാരോടു ഗലീലയിലേക്കു പോകുവാൻ അറിയിക്കുവിൻ. അവിടെ അവർ എന്നെ കാണും'' എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നീടു ക്രിസ്തു അപ്പോസ്തലൻമാരുടെ തലവനായ ശീമോൻ പത്രോസിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും,

ശീമോൻ പത്രോസ് വിവരം അപ്പോസ്തലൻമാരെയും മറ്റും അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. (ലൂക്കോ. 24, 34; 1 കോരി. 15, 5)

അനന്തരം യേശുവിന്റെ ശിഷ്യൻമാരിൽ രണ്ടു പേർ യരുശലേമിൽനിന്നും ആറു നാഴിക ദൂരമുള്ള ഏമ്മാവുസിലേക്കും പോകുമ്പോൾ വഴിക്കുവെച്ചും ക്രിസ്തു അവർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഒരു വഴി പോക്കനെപോലെ കൂടെ നടന്നുകൊണ്ടും തിരുവെഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചു അവരോടു സംസാരിച്ചു.⁵ എന്നാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. നേരം സന്ധ്യയായതിനാൽ ആ ശിഷ്യൻമാർ അദ്ദേഹത്തെ അവരോടുകൂടെ താമസിക്കുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. അവരുടെ നിർബന്ധമനുസരിച്ചും അദ്ദേഹം അവരോടുകൂടെ പോയി. അവർ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്ന സമയം അദ്ദേഹം അപ്പമെടുത്തു വാഴ്ത്തി അവർക്കു കൊടുത്തപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയം തെളിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ക്രിസ്തു ആകുന്നുവെന്നും അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഉടനെ അദ്ദേഹം അപ്രത്യക്ഷനാകുകയും ചെയ്തു.

അഞ്ചാമതായി പത്തു ശിഷ്യൻമാർ യഹൂദൻമാരെ ഭയന്നും വാതിൽ അടച്ചുകൊണ്ടും മുറിക്കുകത്തിരിക്കുമ്പോൾ വാതിൽ തുറക്കാതെ ക്രിസ്തു അവരുടെ നടപ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും, “നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം.” എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ ഞെട്ടി ഭയപ്പെട്ടു. ഒരു ഭൂതത്തെ കാണുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു. യേശു അവരോടു “നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങുന്നതും സംശയിക്കുന്നതും എന്തിന്? ഞാൻ തന്നെയാകുന്നു. എന്നെ തൊട്ടു നോക്കുവിൻ. എനിക്കുള്ളതുപോലെ ഭൂതത്തിനു അസ്ഥിയും മാംസവുമില്ലല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞും സ്വകരങ്ങളും വിലാപുറവും അവരെ കാണിച്ചു. ശിഷ്യൻമാർക്കും വലിയ സന്തോഷമായി. അവർ സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ വിസ്മയിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ യേശു അവരോടു “തിന്നുവാൻ വല്ലതുമുണ്ടോ? എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ ഒരു കഷണം വറുത്ത മീനും

തേൻകട്ടയും കൊടുത്തു. അതു വാങ്ങി അവർ കാൺകെ കേഷിച്ചിട്ടും ശേഷിച്ച ഭാഗം എടുത്തും അവർക്കു കൊടുത്തു. അനന്തരം അപ്രത്യക്ഷനായി.⁶

1. മൂന്നാം ദിവസം: എബ്രായഭാഷയിലെ പിലപ്രത്യേക പ്രയോഗങ്ങൾ മറ്റു ഭാഷകളിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ അർത്ഥം മാറിപ്പോകുന്നതിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. മൂന്നാം ദിവസം എന്നതിനു പകരം 'മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം' എന്നു പറയുന്നതു് ആ ഭാഷയിൽ സാധാരണമാണു്. ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിച്ചതിനു ശേഷം യഹൂദപ്രമാണികൾ ചെന്നു് പിലാത്തോസിനോടു പറഞ്ഞതു തന്നെ നോക്കുക. "താൻ മൂന്നു ദിവസം കഴഞ്ഞു് ഉയിർക്കുമെന്നു യേശു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ മൂന്നാം ദിവസംവരെ കബറുകൾ കാവലിടണം." എന്നു അവർ ആചര്യപ്പെട്ടു. മൂന്നു ദിവസമെന്നും മൂന്നു ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷമെന്നും— ഈ രണ്ടു പ്രയോഗങ്ങളും ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ മറിച്ചും തിരിച്ചും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു പഴയ നിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും പലേടങ്ങളിലും കാണാം.

2. ക്രിസ്തു മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. മഹത്വശരീരത്തോടുകൂടി ആണു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതു്. മഹത്വശരീരം അസ്മിയും മംസവുമുള്ളതും എന്നാൽ അടച്ചിരിക്കുന്ന മുറി തുറക്കാതെ അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം സമയസ്ഥലഭൂമിപ്രതിബന്ധങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തതുമാകുന്നു.

മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടതായ ശരീരത്തിനു മരണമില്ല. സമയസ്ഥലഭൂമിപ്രതിബന്ധങ്ങളില്ല. കഷ്ടതകളില്ല. പ്രകാശം നിറഞ്ഞതാണു്. കുത്തി മുറിക്കാവുന്നതല്ല. വിചാരം പോലെ വേഗതയുള്ളതാണു്. എല്ലാ നീതിമാൻമാരുടെയും ശരീരം ഈ വിധത്തിൽ ഒരിക്കൽ മഹത്വത്തോടുകൂടി ഉയിർക്കും. മൂപ്പത്തി മൂന്നു ലർഷത്തിനുമുമ്പു് യേശുവിന്റെ ജനനത്തെപ്പറ്റി മാലാഖമാർ അറിയിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോൾ ഉയിർപ്പിനെപ്പറ്റിയുമറിയിച്ചിരുന്നു.

3. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനാൽ 'നീ എന്റെ ആത്മാവിനെ പാതാളത്തിൽ കൈവെടിഞ്ഞില്ല. നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ നാശം കാണാൻ അനുവദിച്ചതുമില്ല,' (സങ്കീ. 15, 10) ജാതികൾ അവനെ തിരയും. അവന്റെ ശവകുടീരം മഹത്വമേറിയതായിരിക്കും. (ഏശയാ 11, 10) ഈ ദൈവാലയം പൊളിക്കാൻ മൂന്നു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അതിനെ ഉയർത്തും. (യോഹ. 2, 19) യോനാ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറിൽ മൂന്നു രാവു മൂന്നു പകലുമായിരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനുമായിരിക്കും. (മത്താ. 12, 40) എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനവധി ദീർഘദർശനങ്ങൾക്കു് നിവൃത്തി വന്നു.

ഇതിനു തുല്യമായ ഒരു പ്രയോഗമാണു് രാപ്പകൽ എന്നതു്. നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ രാപ്പകൽ എന്നു പറയുന്നതു് ഒരു പൂർണ്ണ രാത്രികും ഒരു പൂർണ്ണ പകലിനും കൂടിയാണല്ലോ. യഹൂദൻമാരുടെ സംസാരരീതിക്കു രാപ്പകൽ എന്നു പറയുവാൻ രാത്രിയുടേയോ പകലിൻറെയോ വിഭാഗങ്ങളായാലും മതി. സന്ധ്യ മുതൽ സന്ധ്യവരെയാണു് യഹൂദൻമാരുടെ ദിവസം കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതു്. ക്രിസ്തു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടതു് വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ച തിരിഞ്ഞും ഉയിർത്തതു് ഞായറാഴ്ച കാലത്തുമാണല്ലോ. വെള്ളിയാഴ്ച സന്ധ്യവരെയുള്ള സമയം വെള്ളിയാഴ്ച ചയുടെ രാപ്പകലും വെള്ളിയാഴ്ച വൈകിട്ടു മുതൽ ശനിയാഴ്ച വൈകിട്ടുവരെ ശനിയാഴ്ചയുടെ രാപ്പകലും ശനിയാഴ്ച വൈകിട്ടു മുതൽ ഞായറാഴ്ച വെളുത്തപ്പേദം വരെ ഞായറാഴ്ചയുടെ രാപ്പകലുമാകുന്നു. ഈ വിധത്തിലാണു് ക്രിസ്തു മൂന്നു പകലും മൂന്നു രാത്രിയും ഭൂമിക്കുള്ളിലായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. മൂന്നു രാപ്പകൽ കഴിഞ്ഞിട്ടു് എന്നു എബ്രായഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ മൂന്നാം ദിവസമെന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ.

4. ക്രിസ്തുവിൻറെ മരണം ദൈവത്തെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തി. അല്ലെങ്കിൽ ഉയിർപ്പുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. ക്രിസ്തു സ്വാനന്ദം സ്വജീവനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. സ്വയമായി അതിനെ എടുക്കുവാനും സാധിച്ചു.

5. തിരുവെഴുത്തുകൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ക്രിസ്തു അവരെ ഉപദേശിച്ചു. അതു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാനും തിരുവെഴുത്തുകളുടെ അർത്ഥം കൂടുതലായി ഗ്രഹിപ്പാനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും അയച്ചുകൊടുത്തു. ക്രിസ്തുവിൻറെ ഉപദേശവും ശ്രീഹൻമാരുടെ ഉപദേശവും വിഭിന്നങ്ങളല്ല.

ശിഷ്യൻമാർ പ്രീശൻമാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടു് തിരുവെഴുത്തുകൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ക്രിസ്തു അവരെ ശാസിച്ചു് അവർക്കു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. ഇക്കാലത്തും തിരുവെഴുത്തുകളെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നവർ വളരെ ഉണ്ടു്. നാം അവരെ കേൾക്കാതെ കത്തോലിക്കാതിരുസഭയുടെ ഉപദേശം കേൾക്കേണ്ടതാണു്. എന്തെന്നാൽ തിരുവെഴുത്തുകളെ ശരിയായി പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മ നടത്തിപ്പു് തിരുസഭയ്ക്കാണുള്ളതു്.

6. ക്രിസ്തു സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യത്വം തൻറെ ക്രൂശമരണത്താലും സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്താലും പിതാവായ ദൈവത്തിൻറെ വലത്തുഭാഗത്തുള്ള ഇരിപ്പിനാലും അനശ്വരമായ മഹിമയെ പ്രാപിച്ചു. ക്രിസ്തുവിൻറെ ദൈവത്വത്തിനു് ഈ മഹിമ ഉണ്ടായിരുന്നതാണു്.

ഉയിർപ്പിനുശേഷമുള്ള പ്രത്യക്ഷത (തുടർച്ച)

(മത്താ. 28, 16-20, മർക്കോ. 16, 14; 20
യോഹ. 20, 24-21, 19)

ക്രിസ്തു പത്തു അപ്പസ്തോലന്മാർക്കുംകൂടി കാണപ്പെട്ടപ്പോൾ തോമ്മാശ്രീഹാ അവരോടുകൂടെ ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വന്നപ്പോൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശുവിനെ തങ്ങൾ കണ്ട വിവരം അവർ അറിയിച്ചു. എന്നാൽ തോമ്മാശ്രീഹായാകട്ടെ. 'ഞാൻ കണ്ടു എങ്കിലേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ' എന്നു പറഞ്ഞു. ഏഴു ദിവസം കഴിഞ്ഞു ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി മുറിക്കകത്തു് ഒരുമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തോമസും അവരോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. കതകു അടച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. കതകു തുറക്കാതെ ഇത്തവണയും ക്രിസ്തു അകത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. 'നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം' എന്നു പറഞ്ഞശേഷം തോമ്മാശ്രീഹായുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു, 'നിന്റെ കൈ എന്റെ മാർപ്പീലിടുക. നീ അവിശ്വാസി ആയിരിക്കാതെ വിശ്വാസി ആയിരിക്ക' എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ കൈകളും കാലുകളും അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചു. തോമസു് 'എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ കർത്താവു് 'നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു. കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ' എന്നു പറഞ്ഞു.

'ഞാൻ ഗലീലയിലേക്കു പോകുന്നു' എന്നു കർത്താവു് കല്പിച്ചതനുസരിച്ചു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയ്ക്കു പോയി. ശീമോൻ പത്രോസും ദിദീമോസു് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന തോമസും നമ്മാനിയേലും സെബ ദിപുത്രൻമാരും വേറെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. 'ഞാൻ മീൻ പിടിക്കുവാൻ പോകുന്നു' എന്നു

പത്രോസ് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങളും കൂടെവരുന്നു എന്നു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. അവരെല്ലാവരും കൂടി ഒരു പടകിൽ കയറിച്ചെന്നു രാത്രി മുഴുവൻ വലയിട്ടിട്ടും ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല. നേരം വെളുക്കാനായപ്പോൾ യേശു കരയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് “കുഞ്ഞുങ്ങളേ, കൂട്ടുവാൻ വല്ലതുമുണ്ടാ” എന്നു ചോദിച്ചു. “ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവനും അഭയാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല” എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, “പടകിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് നിങ്ങൾ വലയിറക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം കിട്ടും.” എന്നു് അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. അവർ ആ വാക്കനുസരിച്ചു് വലയിറക്കിയപ്പോൾ വലിയ മീൻകൂട്ടം വലകീറുവാൻ തക്കവണ്ണം വലയിൽപ്പെട്ടു¹. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ വല ഇറക്കുവാൻ കല്പിച്ചതു ക്രിസ്തുവാകുന്നു എന്നു് യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു. പത്രോസ് വസത്രം ഉരിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അതു ക്രിസ്തുവാകുന്നുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ പത്രോസ് വസത്രം എടുത്തു് അരയിൽ ചുറ്റി വെള്ളത്തിൽ ചാടി യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു ഓടി. പടകു് കരയിൽനിന്നും ഇരുന്നൂറു സ്ഥാതി മാത്രം ദൂരത്തായിരുന്നു.

അവർ കരയിൽ വന്നു് കയറിയപ്പോൾ തീ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും അതിൽ മീൻ ചുടാൻ വെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. അപ്പവും മുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പിടിച്ച മീനും കൊണ്ടുവരുവാൻ യേശു കല്പിച്ചു. ശിമോൻ പത്രോസ് ചെന്നു വല കരയ്ക്കുപിടിച്ചു് അടുപ്പിച്ചു. അതിൽ നൂറ്റിഅൻപത്തിമൂന്നു വലിയ മൽസ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അത്ര വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല. യേശു അവരോടു പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊള്ളുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പവും മീനുമെടുത്തു് അവർക്കു കൊടുത്തു. അവർ ഭക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യേശു പത്രോസിനോടു് “നീ ഇവരെക്കൊൾ അധികം എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ” എന്നു ചോദിച്ചു. “ഉച്ചു് കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു് പ

ത്രോസ് പറഞ്ഞു. ‘നീ എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്കുക’ എന്നു യേശു കല്പിച്ചു. വീണ്ടും യേശു ‘പത്രോസേ, നീ ഇവരേക്കാൾ അധികം എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ’ എന്നു ചോദിച്ചു. ‘ഉവ്വു’, കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നു’ എന്നു പത്രോസ് പറഞ്ഞു. കർത്താവു ‘നീ എന്റെ ആണാടുകളെ മേയ്ക്കുക’ എന്നു കല്പിച്ചു. മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും ചോദിക്കയാൽ പത്രോസിനു ദുഃഖമായി. ‘കർത്താവേ, അങ്ങു സകലവുമറിയുന്നു³. എനിക്കു അവിടുത്തോടു പ്രിയമുണ്ടെന്നുള്ളതും അങ്ങു അറിയുന്നുവല്ലോ’ എന്നു പറഞ്ഞു ‘നീ എന്റെ പെണ്ണാടുകളെ മേയ്ക്കുക’ എന്നു യേശു വീണ്ടും കല്പിച്ചു⁴.

അനന്തരം യേശു പത്രോസിനോടു ‘പത്രോസേ, നീ ചെറുപ്പമായിരുന്നപ്പോൾ നീ നിന്റെ അര കെട്ടിക്കൊണ്ടു നിനക്കിഷ്ടമുള്ളിടത്തൊക്കെയും നടന്നു. എന്നാൽ നീ വൃദ്ധനാകുമ്പോൾ നിന്റെ കൈ നീ നീട്ടിക്കൊടുക്കും. വേറൊരുവൻ നിന്നെ ബന്ധിക്കും. നിനക്കു ഇഷ്ടമില്ലാത്തിടത്തേക്കു നിന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും’ എന്നുകല്പിച്ചു. ഇതു ഏതുതരം മരണത്താൽ പത്രോസ് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ തീർക്കുന്നു എന്നു കർത്താവു മുൻകൂട്ടി കാണിച്ചതായിരുന്നു.

അനന്തരം ശിഷ്യൻമാർ ഗലീലയിൽ യേശു അവർക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. അവർ യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ വീണ്ടും നമസ്കരിച്ചു. യേശു അടുത്തുചെന്നു ‘ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകല അധികാരവും എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ അധികാരത്തിൽ ഞാനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടുപോയി പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നേഹനം (മാമോദീസാ) ഏൽപ്പിക്കയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചവയൊക്കെയും പ്രമാണിച്ചു ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു സകല

ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ. വിശ്വസിക്കയും സ്നേഹനമേലുകൂകയും ചെയ്യുന്നവർ രക്ഷിക്കപ്പെടും, അല്ലാത്തവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. കണ്ടാലും ഞാൻ ലോകാവസാനത്തോളം നിങ്ങളോടുകൂടെയിരിക്കും'' എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.

1. ക്രിസ്തു കല്പിച്ചതനുസരിച്ചു വലയിറക്കി മീൻ പിടിച്ചു. ഇതിനു പ്രത്യേക അർത്ഥമുണ്ടു്. പത്രോസിനെ അപ്പോസ്തലനായി വിളിച്ച അവസരത്തിലും ഇതുപോലെ ഒരു മീൻപിടുത്തം നടന്നു. അപ്പോസ്തലൻമാരെയും തിരുസഭയെയും പത്രോസിനെ ഭരമേല്പിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിലും ഒരു മീൻപിടുത്തം നടക്കുന്നു. പത്രോസിന്റെ വേലയുടെ ഫലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണു് ഈ അർത്ഥം. കായൽ ലോകത്തെ കാണിക്കുന്നു. പടകു് തിരുസഭയെയും, വല തിരുസഭയുടെ വിശ്വാസസംഹിതയെയും കുറിക്കുന്നു. ഒരു കപ്പലേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതുപോലെ സഭയും ഒന്നേയുള്ളു. അതു പത്രോസിന്റെ പടകായിരുന്നു. പത്രോസ് അമരം പിടിച്ചു. പത്രോസ് തന്റെ വല കർത്താവിന്റെ അടുക്കലേക്കു് കരക്കടുപ്പിച്ചു. പത്രോസും പിൻഗാമികളും തിരുസഭയുടെ ഭൃശ്യതലവൻമാരാണ്. അവർ സത്യവിശ്വാസികളെ നിത്യകരയാകുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിക്കുന്നു. മീനിന്റെ എണ്ണം പത്രോസും (മാർപ്പാപ്പയും) അപ്പോസ്തോലൻമാരും (മെത്രാൻമാരും പുരോഹിതൻമാരും) വളരെ ആത്മാക്കളെ കൊണ്ടു വരുമെന്നു് കാണിക്കുന്നു.

അപ്പോസ്തലൻമാർ രാത്രി മുഴുവനും അഭ്യാസിച്ചു. നേനും ലഭിച്ചില്ല. യേശുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ വളരെ മീൻ കിട്ടി. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം സുവിശേഷവേല ചെയ്തെങ്കിലേ ഫലമുണ്ടാകയുള്ളൂ. വളരെ മീനുമുണ്ടായിട്ടും വല കീറിയില്ല, കത്തോലിക്കാസഭയിൽ അനവധി ജനങ്ങളും മെത്രാൻമാരും പല റീത്തുകളുമുണ്ടായാലും അവകളെയെല്ലാം അടക്കിക്കൊണ്ടു് ഭരിക്കുവാൻ തിരുസഭാതലവനു് ദൈവസഹായം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ അധ്വാനങ്ങളുടെയും പ്രയത്നങ്ങളുടെയും ഇടയ്ക്കു് ക്രിസ്തുതന്നെ അവർക്കു് വിരുന്നു നടത്തി അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കും: ബലപ്പെടുത്തും.

2. ക്രിസ്തു ക്രിസ്ത്യാനികളെ എന്റെ ആടുകൾ എന്നു് സംബോധന ചെയ്യുന്നു. ആടുകൾക്കു് ഇടയൻ എങ്ങനെയോ അപ്രകാരം ക്രിസ്തു നമുക്കു് രാജാവും കർത്താവും രക്ഷക

നൂമാണു്. ആ നിലയിൽ നാം അദ്ദേഹത്തോടു വർത്തിക്കേണ്ട തരണു്.

3. “കർത്താവേ അങ്ങു് സകലതുമറിയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അങ്ങു് ദൈവമാണു്. ഹൃദയത്തിന്റെ അകത്തെ വിചാരംപോലും ഗ്രഹിപ്പാൻ അങ്ങേക്കു് കഴിയും. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞാൻ അങ്ങേ തള്ളിപ്പറയുമെന്നതുകൂടെയും അങ്ങു് അറിഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനാൽ എന്റെ സർവ്വവും അങ്ങു് അറിയുന്നു” എന്നർത്ഥം.

4. സഭാധ്യക്ഷനായിരിപ്പാൻ പത്രോസിനെ മുമ്പുകൂട്ടി ക്രിസ്തു തിരഞ്ഞെടുത്തു. പത്രോസ് ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹംമൂലം ആ സ്ഥാനത്തിനു അർഹനായിത്തീർന്നു. “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു് പത്രോസ് ഏറ്റുപറഞ്ഞ ഓരോ സമയവും ക്രിസ്തു തന്റെ ആടുകളെ കൂട്ടുകൂട്ടമായി ഭരിക്കുവാനേൽപ്പിക്കുന്നു. പത്രോസ് ആ അധികാരം സ്വീകരിക്കയും തന്റെ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തന്നെ തന്റെ ജീവനെ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

പത്രോസിന്റെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തേക്കു അദ്ദേഹത്തെ ക്രമാനുഗതമായി ക്രിസ്തു പരിശീലിപ്പിച്ചു. യേശു അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യം കണ്ടപ്പോൾ “ശീമോനേ, നീ പാറ എന്നർത്ഥമുള്ള കേപ്പായെന്നു വിളിക്കപ്പെടും” (യോഹ. 1, 42) എന്നു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസം പത്രോസ് ഇടപ്രഥമമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തപ്പോൾ “നീ പാറയാകുന്നു. ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ പള്ളി (സഭ) പണിയും. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ നിന്നെ ഏൽപിക്കും” എന്നു് കല്പിച്ചു. പത്രോസിന്റെ വിശ്വാസം ക്ഷയിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ യേശു പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വീണ്ടും സ്വസഹോദരൻമാരെ നടത്തിക്കൊള്ളണമെന്നും ക്രിസ്തു കല്പിച്ചു. (ലൂക്കോ. 22, 32) ഇപ്പോഴിതാ തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ആസന്നമായിരിക്കുന്ന സമയത്തു് കുഞ്ഞാടുകളെയും, ആണാടുകളെയും, പെണ്ണാടുകളെയും മേയ്ക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു് പത്രോസിനെ എല്ലാറ്റിനും പരമാധികാരിയാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയാണു് പത്രോസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളായ മാർപ്പാപ്പാമാരും ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതു്.

5. “അല്ലാത്തവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും” എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നും മാമോദീസായും സത്യവീശ്വാസവും രക്ഷയ്ക്കു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും എനിക്കു് ഇഷ്ടമില്ലെന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞു് അവ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ശിക്ഷ കിട്ടുമെന്നും വരുന്നു.

MALANKARA
LIBRARY